

Catalunya Cristiana

Dijous, 7 de maig de 1992

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Any XIII - Núm. 659 175 ptes.

AFINANT...

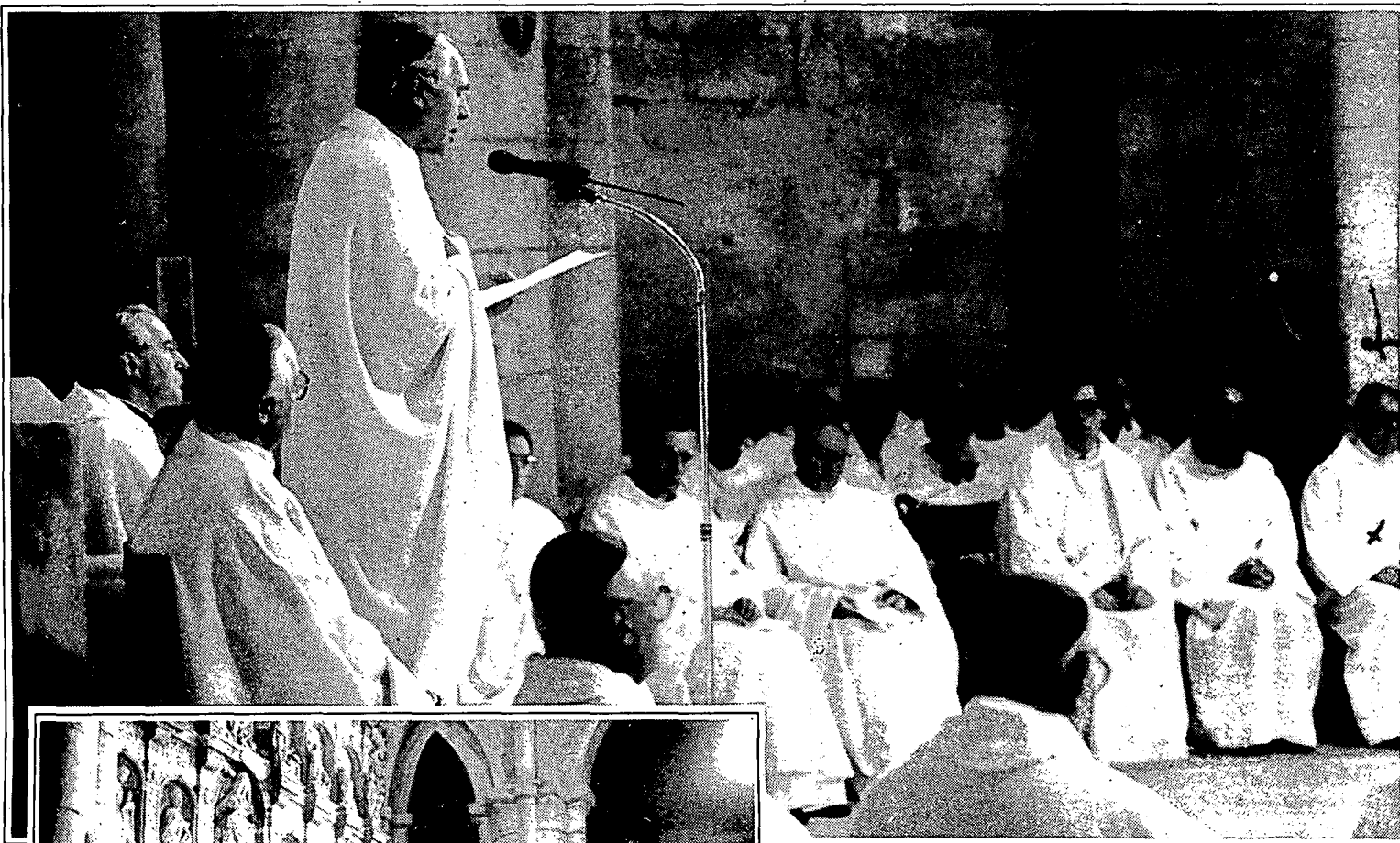
Nou-cents anys i per molts més anys!

La Tarraconense fou la mare que bressolà els pobles hispànics amb el dret i el seny romà. Les aigües del baptisme, des dels temps de Pau, la feren mare fecunda d'una fillada d'Esglésies locals encà i enllà del mar i de l'Ebre. "El poble agarré" —com diu la buïlla "Inter primas"— la convertí en un desert al segle vuitè. "Però heus ací que, passats tres-cents noranta anys" les filles amb el braç de "Berenguer, comte de Barcelona i amb l'ajuda dels magnats de la seva jurisdicció" restauraren els murs i repoblaren la ciutat i les viles de l'Església mare.

Avui, nou-cents anys després, totes les Esglésies del Principat es congratulen d'aquella restauració de l'Església primada. L'aplec dels preveres, diaques i monjos amb els bisbes a Poblet marca una fita eminent d'aquesta commemoració joiosa d'un passat gloriós a la qual s'hi ha d'associar tot el poble fidel i la mirada lúcida i valenta al present i al futur. L'anunci, fet solemnement per l'arquebisbe primat, d'iniciar un estudi seriós sobre la conveniència i les modalitats d'una reflexió conjunta de tota l'Església de Catalunya, pastors i fidels, —reflexió que podria prendre la figura d'un Concili provincial— sobre quina és la nostra realitat actual en el si del nostre poble, i quines són les tasques que la fidelitat a l'Evangelí ens impulsa a emprendre, és un gest prou significatiu de la voluntat d'invitar tots els cristians de Catalunya a les celebracions del passat i als compromisos del present i el futur.

Tant eclesiàsticament com civilment, la Tarragona romana féu Catalunya i la Catalunya fidel a Roma reféu Tarragona. L'Església catalana, ha de poder complir, avui com aleshores, amb unes diòcesis vives, ben estructurades al voltant d'uns bisbes propers al poble, sota la presència de la seu primada de Tarragona i unides fidelment a Roma per fer front al repte que el tercer mil·lenni ens planteja ja des d'avui als cristians.

Joan E. Jarque i Jutglar

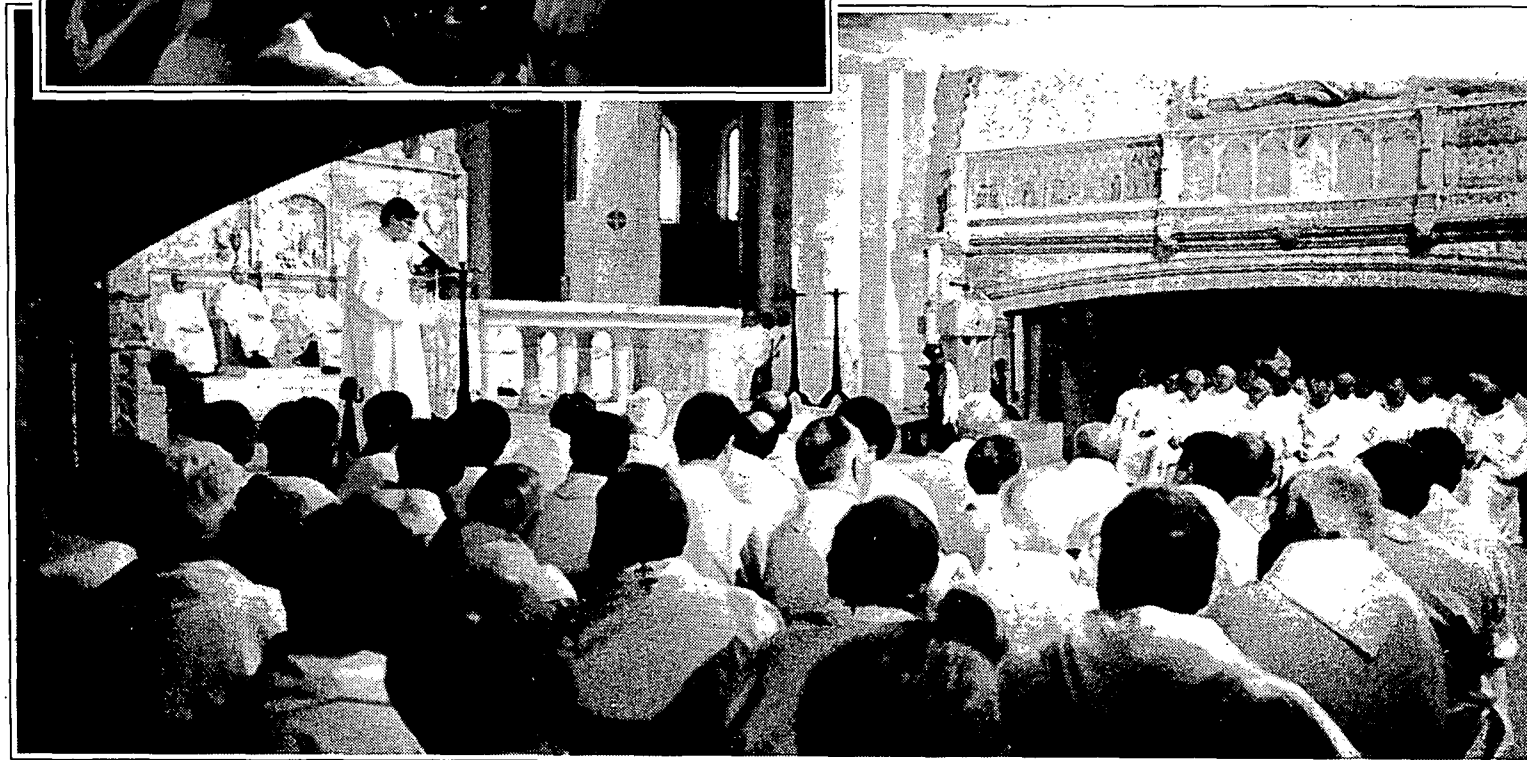

Fotos: VAN DER MEULEN

POBLET. Amb una trobada festiva que aplegà més de set-cents capellans de tots els bisbats de Catalunya al voltant de la totalitat dels seus bisbes, se celebraren els 900 anys de la restauració de l'Arquebisbat de Tarragona. Després de la solemne missa presidida per l'arquebisbe Ramon Torrella i Cascante, els assistents escoltaren una bella exposició de la naturalesa comunitària i plural alhora de l'Església, feta per arquebisbe de Tolosa del Llenguadoc, monsenyor Pierre Eyt. Cloent l'acte Mons. Torrella comunicà que s'estudiaria per una comissió la conveniència d'una reflexió sobre el present i futur de l'Església de Catalunya que podria tenir la forma jurídica d'un Concili Provincial.

La jornada es va acabar amb un àpat de germanor en el qual es produïren diverses intervencions poètiques i musicals.

Més informació en el pròxim número

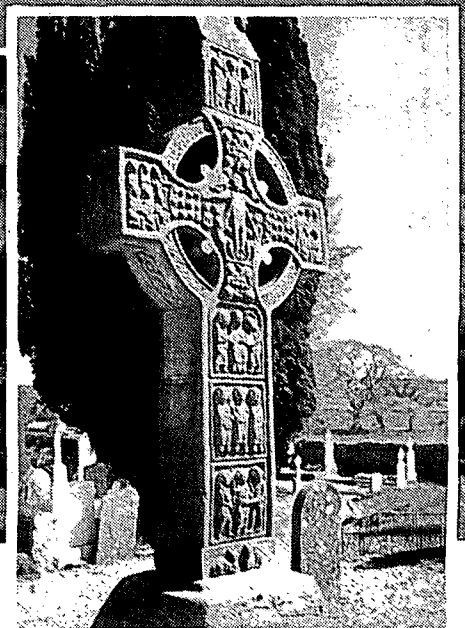
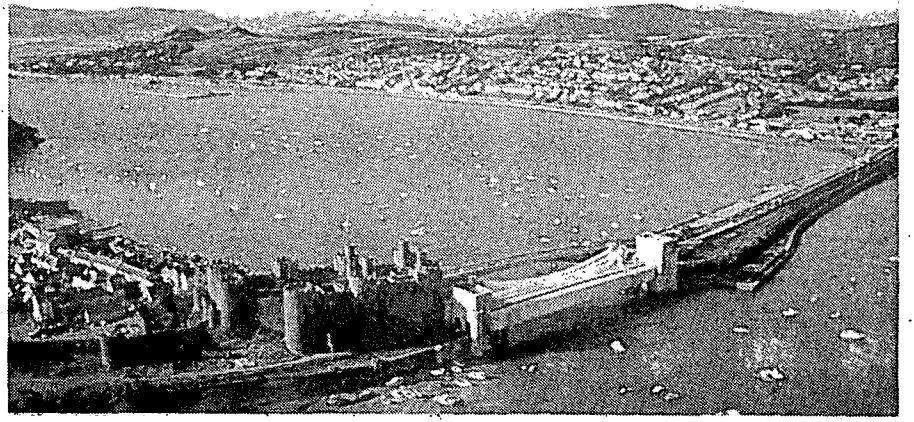
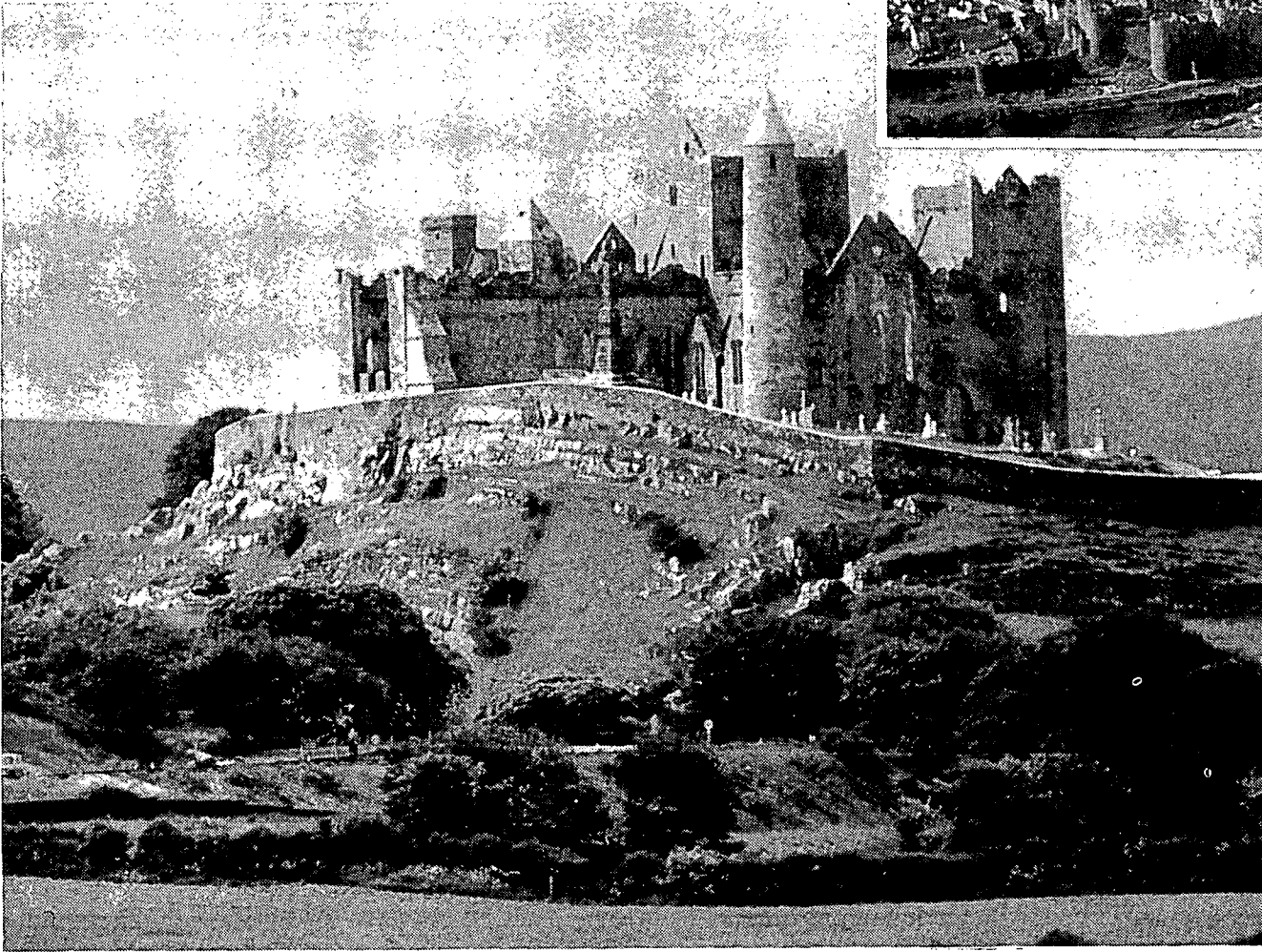
Cap al Concili de l'Església catalana

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS
DE **CATALUNYA CRISTIANA**

*Al peu del Castell de Conwy es
troba a la ciutat medieval del
mateix nom, que s'ha conservat
fins als nostres dies.*

*La roca de Cashel, Tipperary. On hi ha l'obra mestra
de l'antiga Irlanda.*

*La creu gal·lèica de Monasterboice, condad
de Louth.*

IRLANDA i PAÍS DE GAL·LES

Del 2 al 14 de juny

Viatge als extrems de la cristianització durant l'alta edat mitjana

Pelegrinatge a les arrels cristianes del paradís irlandès...

DUBLÍN · GALWAY · CLIFDEN · LIMERICK ·
KILLARNEY · CORK · WEXFORD

Santuari de Clonmacnois · Abadia de Kylemore · Monestir
de Cashel

...tot fent la ruta dels celtes a la Gran Bretanya

LLANGOLLEN · BANGOR · ANGLESEY ·
FISHGUARD · ST DAVID'S · CARDIFF

Castell de Caernarvon i d'altres · Parcs de Snowdonia,
Brecon Beacons i Pembrokeshire.

*Viatge amb avió, estada a Cherter i visita de Londres
a la tornada · Travessa en ferry entre la Gran
Bretanya i Irlanda · Viatge en carrilet típic de
muntanya · Assistència tècnica d'Ultramar Express.*

*Demaneu-ne més informació per telèfon, per correu o
bé personalment a l'Associació d'AMICS DE "CA-
TALUNYA CRISTIANA".*

OBERTA LA INSCRIPCIÓ

**L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT
PERQUÈ CATALUNYA CRISTIANA PUGUI SORTIR CADA SETMANA. FES-TE AMIC!**

Per a informació: Plaça d'Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel. (93) 301 37 18

EDITORIAL

Els conflictes racials d'Amèrica: Un avís

És fàcil fer l'escandalitzat davant dels problemes racials que han esclatat a Los Angeles. És ben cert, en efecte, que la sentència judicial que ha donat lloc als incidents ha estat rebutjada per l'opinió mundial i pel mateix president dels Estats Units. També és cert que el pillatge massiu a botigues i a magatzems i les batesses als carrers no semblen gaire escaients al nivell que semblaria que cal suposar a la primera potència mundial. I què pensar de l'odi a la persona de l'altra raça i color, de l'altra classe, sempre latent i que surt a flor de pell en ocasions com aquesta?

Però més que fer l'escandalitzat interessa baixar al fons del problema. Aquest no és altre que les desigualtats endèmiques entre els ciutadans d'una mateixa societat. Quan aquestes arriben a ser normals en la vida quotidiana, què té d'estrany que es manifestin amb violència en un moment de revolta? El problema de la població americana de color és que coincideix excessivament amb el sector social que no arriba als nivells mínims de satisfacció de les seves necessitats elementals. El líder de color Jesse Jackson acaba de pronunciar una sentència greu: "Ens sentim humiliats". La humiliació de la misèria dia rera dia, fins a la degeneració. Aquests dies a Los Angeles s'ha repetit un bon eslògan: "No hi pot haver pau sense justícia". Com tractar amb justícia el món de la marginació? Potser alguna de les raons esgrimides per Reagan, fa uns quants anys, quan va eliminar els subsidis a la població més pobre tenien la seva lògica: difícilment la beneficència genera progrés. Ara bé, quina via alternativa obri, que permetés la promoció dels marginats? Si hem de respondre pel que estem veient ara, cap ni una. Aleshores la pregunta és: fins quan alguns problemes socials com els d'aquests dies, es podran resoldre amb mesures d'ordre públic?

Però no són només els americans els qui necessiten posar-se aquests interrogants. També a Europa, també al nostre país, necessitem mesures per oferir als marginats possibilitats efectives de reintegració. I necessitem, a més, mesures que permetin evitar el creixement continu de la població marginada a costa de la població econòmicament considerada normal. A ningú no ha de saber greu que reclamem una major atenció social en aquest camp. Fins i tot on no arribi l'amor solidari al proïsme... hauria d'arribar-hi la previsió més o menys egoista del benestar de tots en el futur.

Però encara hi ha una altra reflexió que els esdeveniments americans d'aquests dies ens suggereixen cruament: la necessitat de preparar les ments —sobretot les de la joventut— a l'acceptació del dret a la diferència. No convé subestimar les actituds de menyspreu que hem advertit darrerament. En un tren de la nostra costa, per exemple, s'ha vist aquesta setmana la colpidora imatge d'un home de color acorralat al seu racó, mentre una colla de joves l'intimidava repetint a crits: "Negro, ¡Limpiame las botas!" Aquestes són bromes que palesen que alguna cosa no funciona bé en algunes ments. Així es comença, ja que, segons la coneguda frase atribuïda a Napoleó, "per on passen primer les idees hi passen després els canons"...

La nostra consciència cristiana ha de romandre molt atenta a tota aquesta problemàtica: tant en el vessant de la lluita contra la marginació, com en el de l'educació de les persones per a una convivència que respecti les diferències.

A Rio de Janeiro, els propers 1 al 12 de juny, hi haurà la cimera **Planeta Terra 1992**. Convocat per les Nacions Unides, aquesta Conferència sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament (CNUED), aplegarà més de 170 països; també hi participarà la Santa Seu. Després de la Conferència d'Estocolm sobre el Medi Ambient (1972), la preocupació ecologista s'ha estès força en l'ambient general, i ha obert forat en la política.

Lligat a la industrialització, a la urbanització i al creixement demogràfic, el temor per la salvaguarda de la natura i de les condicions de vida de la humanitat, s'ha vist amplificat: el deteriorament de la capa protectora d'ozó, el possible escalfament de la terra (efecte de l'acumulació de gas carbònic), la dilapidació del patrimoni forestal, les pol·lucions trans-frontereres (químiques, nuclears, biològiques...), la disminució de les fonts d'aigua dolça, l'acumulació de deixalles tòxiques... Tantes i tantes aprensions que es tornen pors, amb dramatització

del **Planeta Terra**: una declaració dels principis que han de regir el comportament econòmic i ecològic de les nacions i dels pobles per tal d'assegurar la integritat i la viabilitat de la Terra, per a l'home i per als altres éssers vivents. Un pla d'acció, anomenat **Agenda 21**, presentarà un programa per als anys 1992-2000. Les concrecions més detallades, sobre la protecció de l'atmosfera, dels boscos i de les espècies biològiques, encara es troben en fase de discussió.

Les Esglésies hi són presents, en tots aquests preparatius. La Santa Seu, que va prendre part activa en la conferència d'Estocolm, també anirà a Rio. A Basilea, el maig de 1989, un simposi de les Esglésies cristianes d'Europa prengué una postura sobre la "Justícia, la Pau i la salvaguarda de la Creació". I la preocupació ecològica sempre és present en tantes reunions internacionals on participen cristians.

En les seves recents encíclics socials, **Sollicitudo rei socialis** (1987) i **Centesimus annus** (que anomenarem CA, 1991), Joan Pau II insisteix

en la qüestió ecològica. El missatge de l'Església té un fonament teològic i també ètic: la Terra i els seus recursos són un don de Déu creador, un don destinat a tots els homes, presents i futurs; un patrimoni comú que s'ha d'administrar amb sobrietat i solidaritat. D'aquí que sigui una responsabilitat greu i actual, de no deixar a les generacions futures, que seran més nombroses que la nostra, una Terra empobrida i pol·lucionada,

per haver-ne fet una utilització abusiva. Joan Pau II amplia el concepte d'ecologia: "A més de la destrucció irracional del medi natural, cal rebutjar la destrucció encara més greu del medi humà" (CA 38). I apel·la a una "ecologia" humana autèntica, assenyalant especialment la degradació del medi urbà, l'ecologia social del treball i, sobretot, la família, "primera estructura fonamental d'una ecologia humana" (CA 39).

La invasió dels mitjans és també font d'una pol·lució d'altra naturalesa, temible perquè atempta, mitjançant les imatges i els missatges, contra el mateix sistema de valors. D'aquí "la necessitat i la urgència d'una vasta feina educativa i cultural" dels consumidors, dels professionals dels mitjans i dels de la publicitat, en la qual han d'intervenir els poders públics (CA 36). El desenvolupament de l'home depèn del sistema de valors que hi ha en el medi ambient on viu. La conferència sobre el medi ambient i el desenvolupament també hi haurà de pensar.

■ **Philippe Laurent**, jesuïta
(De "La Croix")

Etapas cap a Río

i tot en els mitjans de comunicació, i encara més si les recerques científiques que es troben en curs no es posen d'acord sobre les causes concretes ni sobre la rapidesa de l'extensió dels perills. L'opinió pública, sobretot al Nord, està inquieta i, per mitjà de les múltiples associacions de defensa de la Terra, reclama mesures enèrgiques de protecció.

S'hi esperen 20.000 participants, a Rio. A més a més de les delegacions oficials per a la conferència, uns fóruns paral·lels reuniran tot de científics, representants sindicals, directius d'empresa (industrials, de serveis i dels mitjans) i, sobretot, les nombroses ONG que hi estan implicades. La confrontació d'idees i l'abundància de propostes serà el resultat de més de dos anys de feina, tant per part dels governs i les ONG (que es reuniren a París el desembre de 1991), com dels científics (Viena, desembre de 1991), les empreses i els sindicats (Caracas, gener de 1992)...

La CNUED té unes ambicions força modestes pel que fa als resultats de la conferència, malgrat que la qüestió, limitada als informes sobre medi ambient i desenvolupament, és prou àmplia. El comitè preparatori preveu l'aprovació d'una **Carta**

RESPIR

Dos aprenentatges

A Natzaret, durant aquells anys llargs de vida familiar, s'hi treballaven dos aprenentatges: Jesús hi aprenia a ser home i Maria hi aprenia a ser mare. Llargs i difícils aprenentatges, però plens de lliçons per a nosaltres, que disposem de tota una vida, curta o llarga, per aprendre a ser. La primera lliçó és la paciència. Hi ha coses que necessiten madurar a poc a poc, i l'home n'és una. Tota cosa té un ritme de creixement, que no pot ser forçat; i l'home té el seu. Un home no s'improvisa, com no s'improvisa una mare. Saber respectar les lleis de maduració és obra de saviesa; respectar-les i creure-hi. Aquesta fe en els ritmes personals de maduració podria ser una altra lliçó dels trenta anys d'aprenentatge: una dona ho té tot per aprendre a ser mare, i un infant ho té tot per aprendre a ser home. Una mare i un fill es fan l'un a l'altre, i disposen de tots els mitjans que calen per a fer-se.

■ **Miquel Estradé**

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-directors: Francesc Malgosa Riera i Mons. Joan Carrera Planas.

Redacció i col·laboradors: Núria Albert; Montserrat Albert; Josep M. Aragonès; Joan d'Arquer; Jordi Bassas; Pilarín Bayés; Pietat Campmajó; Oriol Camps; Pere Campàs; Salvador Cardús; Rosa Collé; Francesc Gamissans; Núria Giral; Joan Guiteras; Jordi Jorba; Pau López; Enric Graupera; Jaume Mora; Antoni Munné; Francesc Nicolau; Núria Oriol; Albert Pera; Antoni Plaja; Tomàs Puntí; Jordi Roigé i Solé; Joan Salvador; Pere Tena; David Vidal; Pere Vives; Manuel Valls; Miquel Estradé; Francesc d'A. Picas; Pere Saumell.

Corresponsals: Leonard Santacana, CERVERA; Carme Frigola, FIGUERES; M. Caballé, GIRONA; Josep Nadal, IGUALADA; Jaume Montaña, LLEIDA; Enric Badosa, ROSES; Joan Boronai, TARRAGONA; Norbert Miracle, TORREDEM.

BARRA: Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joaquim Blanch, TORTOSA; Enric Benavent, VILANOVA I LA GELTRÚ; Antonio Gil, ANDALUSIA i SUD D'ESPANYA.

Disseny: Josep Samper.

Compaginació: Carlos Aguado

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.100 Ptes.

Resta d'Europa: 17.732 Ptes. □ Amèrica, Àfrica i Filipines: 21.892 Ptes.
□ Àsia més oriental i Oceania: 30.732 Ptes.

Edita: FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Redacció, administració, publicitat i autoedició:

Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Angels, c/ València, 244, 2º. Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84. Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.

Impressora: Publiagraf, S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30, Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA. D.L. B.14.387/79

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

ARA MATEIX

JOC/JOBAC, bones notícies

Aquesta setmana arriba feliçment a terme un llarg procés de convergència eclesial i juvenil: la JOC (Joventut Obrera Cristiana), d'abast internacional, i la JOBAC (Joves Obrers de Barri Cristians), d'àmbit diocesà de Barcelona, s'integren en una sola organització. Darrera aquest joc de sigles hi ha una notícia important que és bo de fer arribar i d'explicar a tota la comunitat catòlica. Més ben dit, hi ha tot un conjunt de bones notícies successives que han fet història, sobre un fons de problemes canviants. Miraré de desgranar-les amb poques paraules.

Va ser bona notícia, cap als anys 20, que Joseph Cardijn, vicari del barri de Laeken, a Brussel·les, se sortís amb la seva i aconseguís d'iniciar una nova època en la pastoral amb la creació de la JOC. Quantes intuïcions realment profètiques prenen cos amb aquell moviment! Intuïció missionera: el procés de reconciliació amb el nou proletariat que iniciava la "Rerum novarum" es dinamitzava quan Cardijn, amb els joves treballadors Ferdinand Tonnet, Paul Garcet i Jacques Meert, trencaven el cercle de la burgesia que copava l'Església i aconseguien d'engegar un moviment cristià amb obrers i amb mentalitat obrera. Intuïció del futur laïcat: què hauria estat el pensament lúcid de Pius XI sobre l'acció catòlica, sense el treball de base de Cardijn? Aquell bon Papa va veure el cel obert quan, després d'escoltar un munt de veus minoritàries i selectes, va sentir aquell capellà original que li parlava d'anar a cercar la massa... Intuïció històrica: finalment sorgia una alternativa creïble a l'intent de vincular el moviment obrer a la increença. Intuïció pedagògica: amb la JOC naixia una escola en plena vida. Ja no es tractava de crear un sistema educatiu al marge. L'educació a la mateixa vida i amb ella.

Va ser bona notícia que, els anys 30, dins la Federació de Joves Cristians de Catalunya, d'Albert Bonet, de Fèlix Millet i de Pere Tarrés, tota ella animada d'esperit jocista, sorgís com a camp d'acció específica la primera JOC catalana.

Va ser bona notícia, els anys 50, que, enmig de moltes dificultats i en una societat diferent, renaqués la JOC. Aquesta nova embranzida duraria uns 20 anys: els de la immigració massiva, els de les barraques i els primers blocs de pisos sense serveis socials, els de les noves parròquies en barris dels quals la gent dels centres urbans a penes si en sabia gaire més que el nom, els de la defensa arriscada dels drets humans i del sindicalisme clandestí. La JOC d'aquells anys va ser la punta de llança, d'un dels intents més generosos d'obertura de la comunitat eclesial a un medi diferent de l'acostumat.

Va ser bona notícia, els anys 70, en un moment de desorientacions i de radicalismes, que uns quants preveres barcelonins s'adonessin dels nous temps que apuntaven. Mentre un cert tipus de compromís sociològic duia a alguns militants a la marginalitat, als barris apareixia una joventut diferent: estudiava, alternava amb altres medis, arribava a la societat democràtica. Les qüestions ideològiques ja començaven a relativitzar-se. L'autocrítica eclesial havia d'escollir, finalment, entre una existència paral·lela i un projecte de reforma constructiva i solidària amb el conjunt de la comunitat. Això resultava especialment obvi a nivell parroquial. Les actituds reivindicatives no podien fer perdre de vista la necessitat d'un moviment educatiu. La duresa i una certa aspror generades per unes circumstàncies determinades no podien comprometre l'estil naturalment alegre de tot projecte juvenil. Del terror d'aquestes observacions i d'altres de semblants, penso, va sorgir la JOBAC, si no m'enganya la meua vista d'observador des de fora, però no des de lluny. La JOBAC volia refer la substància de la JOC, a partir de la nova joventut emergent, capaç d'assumir directament la seva realitat social, sense una certa retòrica passada que ja no li deia gran cosa.

Va ser bona notícia que l'antiga JOC, tanmateix, retrobés la seva òrbita. Contra el que havia semblat que anava a passar, els nostres dirigents jocistes no seguiren el camí d'un sector internacional que va anar a parar a una JOC civil, sense connexió eclesial, que ha esdevingut un altre moviment. Salvat aquest risc, s'inicià una recuperació i una expansió notables dels grups jocistes. També, fins a un cert punt, participaren de les observacions que he atribuït abans a la JOBAC. A més, la dimensió catalana i internacional del moviment els afegí força i els enriqueí.

I arribem a l'última bona notícia. El procés apuntat havia donat lloc a dos moviments paral·lels. La JOBAC s'havia preparat per a ser la successora de la JOC, però heus aquí que l'antecessora reviscolà. Així resultà que per por de quedar-nos sense JOC, n'hem tingut dues. Malgrat la seva aparent il·lògica, aquesta història ha estat positiva. Ha permès d'aprofundir en dos matisos, molt més lliurement que no s'hauria fet d'una altra manera: Ara bé, com era d'esperar, tots dos moviments havien de trobar-se un dia o un altre. Han seguit, expressament, un camí de convergència força lent i enraonat. Avui la bona notícia és que s'uneixen i esdevenen així un gran moviment apostòlic. Es tracta, però, d'una bona notícia que els fets han de confirmar: si aquests demostren que JOC i JOBAC se sumen i no es resten mútuament, i que la joventut treballadora del país en surt pastoralment beneficiada, la unió haurà estat un èxit.

■ J. Carrera Planas

El poeta Edvard Kocbeck, membre del primer govern iugoslau de Josip Broz, més conegut com a mariscal Tito, i que fou després apartat per aquest del poder per causa de la seva fidelitat al cristianisme, havia estat des de la seva joventut un implacable crític de l'Església "oficial". Kocbeck somniava, com tants d'altres avui, en una Església pura, que ell veia representada utòpicament en les comunitats cristianes pre-constantinianes.

En el seu diari, en data del dissabte sant del 1952, hom hi pot llegir, però, aquestes afirmacions impressionants: "A la nit sento per ràdio el cant joïós i solemne de l'Al·leluia. Immediatament, m'envaeix una joia immensa. La joia de viure del catolicisme, de la gran Església, salvadora, vital, no obstant el seu pes mundà i la seva decadència. Tot apareix com pàl·lid i

troba la Vida en la seva més alta intensitat". És aquest el nodriment que, malgrat tot i per damunt de tot, Kocbeck descobrí en l'Església.

Quan per causa de les deficiències humanes que apreciem en el rostre de l'Església deixem d'aprofitar-nos del Misteri de la Vida que d'ella brolla incessantment, aleshores només ens resta "el món", també amb les seves llums i les seves ombres. I a la fi, el mal i el pecat del món ens escandalitzaran igualment i acabarem separant, sense remei, els seus valors de l'arrel mateixa de la seva vitalitat, que és Déu. Aquesta és una lògica, en l'horitzó últim de la qual només acaba apareixent l'espectre de l'absurd i del no-res.

La vida i la història de l'home són fecundades per la Resurrecció del Crist. És per això que el mateix profetisme, com ha escrit O. Clément, "quan es desarma de l'Evangeli i de l'Eucaristia,

és a dir, de la seva potència de resurrecció, ensopega tard o d'hora en el mur del no-res i sobreix en idolatria. Fatals i banals genealogies de la modernitat: Nietzsche engendra Hitler, Marx engendra Stalin, Freud la societat permissiva on l'eros es mecanitza. Per citar alguns noms d'entre els més grans, Hölderlin i Artaud esdevenen folls, Rimbaud emmudeix, Van Gogh es mata..."

Pel que fa al nostre món, la "Centessimus Annus", ens

Estimar l'Església, un fruit de Pasqua

vacu comparat amb ella, fins i tot amb el seu caràcter aparentment humà i la seva fragilitat. Oh Senyor, agenollat, et dono gràcies amb tot el meu ésser per la gràcia que em concedeixes nodrint-me amb la teua Salvació. Tot allò que d'indigne i d'escandalós veig en l'Església no pot fer-me ja vacil·lar..."

Des de la nit de Pasqua, en què vaig descobrir aquest text, la reflexió d'Edvard Kocbeck em ve una i altra vegada a la memòria. Perquè penso en tants d'amics que ensopeguen amb la faceta humana, a voltes antipàtica, de l'Església i talment s'hi entesten que, a la fi, es priven del Misteri de la Vida que ella porta dins seu i que els ompliria de joia i de sentit. Aquesta Pasqua m'ha agradat, doncs, de contemplar l'Església, traspasada, com el costat obert de Jesús a la Creu, per la llançada dels pecats i les fragilitats dels qui la formem. Però d'aquesta obertura no cessa de brollar per al món, com una font d'aigua sempre fresca i jove, la força i la joia del Ressuscitat.

La vivència de la Pasqua no ens permet de mirar més l'Església com una simple institució humana, sinó que som convidats a penetrar-ne la seva profunditat sacramental. L'Església, comunitat baptismal i eucarística! La gràcia baptismal, deien els antics Pares, és "l'arrel de la nostra resurrecció". I a la taula santa (de l'Eucaristia), escriuïa un místic bizantí, "hom hi

recorda que en la realització dels models polítics, socials i culturals no es pot parlar mai d'una solució ideal. Tot el que fem està marcat per la nostra feblesa i depèn de les exigències del temps i del lloc. Però, la llum i la joia de Pasqua anticipa i fa possible la construcció d'una societat veritablement humana, perquè la Resurrecció del Crist engloba els alliberaments socials indispensables, a la vegada que els relativitza i els reorienta vers la Pasqua definitiva.

Aquests dies de Pasqua ens posen en qüestió el fet que si en relació a la societat i al món en què vivim, l'esperança i l'amor han de ser unes veritables actituds "pasquals", per què pel que fa a l'Església sovint manifestem un desamor i una crítica tan implacables que no deixen més que un rastre d'amargor en el propi cor? Som tan profundament injustos amb ella que podem arribar a estimar-la menys que al nostre propi proïsme! Quan l'Església, en ser molt més que una "construcció" nostra, demana, en conseqüència, de ser compresa i acollida com el que ella és: la Mare que porta, ni que sigui en gerres de terrissa, el Misteri de la Vida Nova!

Aleshores podem dir, amb el poeta Edvard Kocbeck: "Tot allò que d'indigne i d'escandalós veig en l'Església no pot fer-me ja vacil·lar". És la fe de Pasqua!

■ Manel Valls i Serra

SABER ESCOLTAR

La solitud

Un drama humà. Ningú no se n'escapa. Estem sempre molt sols. Decisions que hem de prendre sols. Penes i alegries que sentim sols; els altres, per més bona voluntat que tinguin, mai no les podran compartir plenament.

Ens podem sentir sols. Hi ha, però, persones que se'n troben sempre: els abandonats pel cònjuge, els infants sense pares, els pares oblidats pels fills grans, els perseguits, els incompresos...

Aquesta solitud és ineludible. Cadascun de

nosaltres som com un microcosmos, un petit món. Només Déu, que ens ha creat i ens estima, penetra fins al nostre cor, en el centre del jo. Déu és certament present en el nostre interior. Si travem amistat amb ell, mai no estarem sols. "Si algú m'estima, el meu Pare l'estimarà. Vindrem a ell i hi farem estada". És el que els teòlegs anomenen la inhabitació de la Santíssima Trinitat en el nostre cor.

■ Joan Güiteras

Ja va essent generalitzada la consciència que es viu en un context cultural amb un dèficit extraordinari de cultura religiosa. Però, tot i ser certa l'observació, potser caldria fer-hi algunes observacions que en matisessin la importància.

Val a dir, però, i per no dramatitzar més del compte ni veure mans negres on no n'hi ha, que es tracta d'un fenomen que és generalitzable a d'altres camps. Els historiadors troben que la gent no té els mínims coneixements històrics indispensables per anar pel món, els científics pensen que caldria divulgar una cultura científicament més sòlida, i els ecòlegs asseguren que som uns ignorants en coneixement del medi natural, per posar un exemple.

Ara bé, aquest és un problema previ relatiu al tipus de societat i del paper que els sabers escolars hi tenen. Així, una "cultura general" de batxiller, que abans era necessària com a element de diferenciació social, avui dia, en fer-se general l'accés a l'escolarització d'aquest nivell, deixa de tenir cap valor relatiu. Deixa de ser "útil" com a criteri de distinció per a l'accés a determinades àrees socials. O sigui que no és tant que la cultura dominant s'hagi tornat pragmàtica, sinó que la utilitat pràctica d'aquells sabers escolars tradicionals ha desaparegut, i ara són uns altres sabers els que esdevenen font de distinció.

Avui, per a qualsevol xicot, és més útil saber una

Dèficits de cultura religiosa

cosa com la llista dels jugadors de bàsquet de la NBA, que no pas totes les províncies espanyoles, amb les seves respectives capitals. En el fons, es tracta d'uns coneixements que en ells mateixos són tan inútils com la llista dels reis gots. Només que saber la llista de reis gots, ara només serviria per guanyar concursos televisius, i encara. Mentre que saber la llista de jugadors de la NBA, permet entrar en el cercle "d'entesos", i a més, seguir una bona colla de retransmissions esportives i revistes especialitzades.

En el cas de la cultura religiosa, el fenomen és

semblant. No es tracta tant d'un procés de secularització o de laïcització calculat, o d'un anticlericalisme subtil i penetrant, sinó que els sabers de la cultura religiosa tradicional, a més de no servir per a res —en el sentit de no tenir una dimensió pràctica—, tampoc no serveixen; en general, com a element de cohesió social, ni de distinció, ni per guanyar concursos televisius.

El problema del dèficit de cultura religiosa, doncs, no es pot plantejar principalment, en oposició a un creixement de la cultura no religiosa. Es tracta d'un dèficit d'un tipus de sabers que afecta per igual els de caire religiós i els que, habitualment, en dèiem de "cultura general".

La solució no és el fer-ne una defensa a ultrança. El remei seria pitjor que la malaltia, perquè si alguna cosa és falsa, és aquella afirmació tradicional que "la lletra entra per les anques" o "la lletra, amb sang entra". Al contrari, caldria crear les condicions socials que fessin necessaris, o "útils" —en el sentit més noble de la paraula, si voleu— aquests coneixements.

En qualsevol cas, i tot i les dificultats que planteja aquest dèficit de cultura religiosa, el pitjor que podríem fer és de veure'l com una cosa específica del món religiós. El problema és general, i és també en termes generals que cal analitzar-lo.

■ Salvador Cardús i Ros

• CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES •

◆ Escrits que no fan cap bé a l'Església i a Catalunya

Sr. Director:

Respecte al seu editorial del nº 654 de Catalunya Cristiana: Penso que el que diu sobre el capellà "acull i perdona" (com si fos el seu ofici) es aplicable exactament a tots els cristians pel sol fet de ser cristians. De totes maneres voldria saber si vostè escriuria el mateix si li haguessin assassinat el seu pare, germà... com ho han fet els d'ETA amb molts centenars de famílies; i el més trist és que continuaran fent-ho.

Si em fa el favor li agrairé que Salvador Cardús i Ros llegeixi també aquestes lletres; puig tampoc estic d'acord amb la seva "Opinió" en el mateix número del setmanari.

Un capellà basc, de pas per Catalunya, quan li vam ensenyar el diari amb la notícia d'un altre assassinat d'un policia al seu país, ens va contestar estoicament: "No hay problema, todavía quedan muchos". Tothom està convençut, i és absolutament cert, que molts capellans bascos pensen d'aquesta mateixa manera. Per això no és estrany que la gent pensi malament, a Catalunya també, d'un arxiprest d'Irun. Estic d'acord a perdonar els penedits i acollir-los si convé, però no facilitar les coses perquè continuïn matant, que és molt diferent.

Penso sincerament que aquesta mena d'escrits no fan cap bé, o almenys fan més mal que bé, a l'Església i a Catalunya Cristiana.

JOSEP TERRÉ BURGUÉS
Barcelona

N. de la R. Al nostre Director, Dr. Joan E. Jarque, li assassina-

ren el seu pare i continua pensant que el sacerdot ha "d'acollir i perdonar tothom".

◆ El coratge d'uns i la por dels altres

Sr. Director:

Crec que també aprovarem la declaració del Bisbe de Solsona sobre el dret de Catalunya a la seva autodeterminació i la dels Fills Dominicals sobre la conveniència de formalitzar la Conferència Episcopal Catalana.

Llàstima que algun bisbe matísà el que deien els Fills Dominicals, fins a semblar que no ho aprovava i dient que els Bisbes catalans ja tenien suficient autonomia.

Un grup de pares de disminuïts psíquics volem formar una associació diocesana per la promoció material i espiritual d'aquests nois i noies. Volem fer, naturalment, els estatuts en català, però ens diuen que ha de ser en castellà perquè han d'anar a l'aprovació de la Conferència Episcopal Espanyola!

Quin grau d'autonomia representa això per la Conferència Episcopal Catalana?

Sap greu que quan algú té el coratge de dir la veritat, hi hagi qui tingui por i es faci enrera.

Quan, el que hauria de succeir és que molta i molta gent donessin suport als qui han parlat amb veritat i raó.

Això passa perquè en aquest país vivim espantats de les moltes patacades que hem rebut.

Certament, som contraris de la guerra i de la violència, però a més estem esporugits, i els altres se n'aprofiten. Però si volem portar les coses pel raonament i el diàleg, els rebutgen. Doncs, què volen?

Nosaltres només volem que no ens atenallin "por la fuerza"

com ho fan des del Decret de Nova Planta.

No volem que ens donin res, només volem que no ens prenguin el que és ben nostre: la llibertat sobirana dintre la germanor dels pobles.

Per no moure's del camp per on he començat, cal a tot els catalans llegir "Les arrels cristianes de Catalunya". Allà hi tenim les bases fermes del que ha de ser l'Església-Institució en el nostre país i de la llibertat que ha de tenir, perquè hi té dret natural, Catalunya dintre la comunitat dels pobles.

J.M. ARDERIU i PAYEROLS,
El Bruc

◆ Algunes falsedats del Sr. Picas

Sr. Director:

He llegit a "CC" amb astorament l'article del Sr. Francesc Picas "El nostre amor a Montserrat".

L'article es refereix sobretot al culte, a les celebracions religioses que no van tenir lloc a Montserrat entre 1936 i 1939, i a la persecució dels religiosos. Jo també crec que el culte diví és el més alt dels actes humans, però seguit i acompanyat de l'amor als nostres germans, qualsevol que siguin, perquè cada u de nosaltres és molt més que una obra humana: és obra expressa del Creador.

Resulta totalment fals i és greu dir que "en aquells anys, formaven les conselleries i les direccions generals de la Generalitat, persones ben significades d'atjar i de donar suport a l'assassinat i a la destrucció de l'ànima religiosa catalana". En aquells anys jo treballava al Comissariat de Propaganda, secció

Edicions, i mai no vaig veure ni sentir ni tenir coneixement de cap acte que anés de cap manera contral'ànima religiosa catalana. Ben al revés, tant el comissari Miravittles com el cap d'Edicions, senyor Pere Català i Pich, com totes les persones amb qui vaig conèixer en aquell departament foren correctíssimes i mai no deixaren d'ajudar o emparar directament persones religioses. Recordo un funcionari, Joan Vilar i Costa, que era capellà. La seva condició era coneguda de tothom, i naturalment era apreciat i respectat per tothom de la casa.

Essent com era un organisme laic de govern, la Generalitat va lluitar tant com va poder per paliar aquella dissortadament irreversible persecució religiosa, de la qual no se la'n pot de cap manera culpar. El 20 de juliol de 1936 un funcionari queia mort per defensar la Catedral; alguns alts càrrecs de la Generalitat van haver d'acabar per exiliar-se, com per exemple el capità Escófet, cap d'Ordre Públic, i el conseller de Cultura, Ventura Gassol, que va excel·lir per acollir i procurar fugida a persones perseguides,

començant pels mateixos monjos de Montserrat; tots els passaports dels milers de persones que fugiren pel port de Barcelona o per la frontera amb França, eren signats pel president Companys.

Sí, és veritat que aquella Generalitat governava malament el país. Què podia fer, si la legalitat eixida de les urnes havia estat trasbalsada per un aixecament militar absolutament il·legal? Aquests mateixos militars superaren àmpliament tots els actes vandàlics de la part republicana, sinó que les víctimes eren de diferent color. Recordi, senyor director, que deu anys després d'acabada la guerra encara s'executava gent acusada de delictes no comprovats, suposadament comesos durant la guerra civil. No cal dir que es van executar molts innocents. Quin país tan trist el nostre, que cinquanta anys després dels fets encara hi ha algú que retreu els crims comesos per una banda, i ignora els altres!

TERESA MASSANSALVADOR
I RIBAS
Barcelona

ACUDIT

El Papa demana generositat econòmica als pares

L'escola catòlica és vital per al bé comú

Joan Pau II va qualificar l'escola catòlica de vital per "transmetre la fe", al mateix temps que "constitueix un servei incalculable al bé comú". Pronuncià aquestes paraules davant un grup de bisbes anglesos en visita "ad limina", i va afegir que tota la comunitat, especialment els pares, han de ser generosos econòmicament.

El Papa va elogiar el "vigoreclesial" del sistema de l'escola catòlica anglesa i va reconèixer les dificultats, sobretot econòmicament, que han d'afrontar, per la qual cosa "no ha de mancar el compromís i la generositat", de tota la comunitat, però especialment dels mateixos pares.

Després de referir-se a l'educació catòlica com al "nucli del currículum bàsic", el Pontífex va afegir que "les escoles catòliques han de tenir com a finalitat ajudar els seus alumnes a assolir la maduresa humana i cristiana que els capacitarà per realitzar la seva vocació en l'Església i per contribuir al bé comú de la societat".

"L'educació religiosa és més àmplia que la catequesi

—digué el Papa—, però ha d'incloure la catequesi, ja que un dels fins principals de l'escola catòlica ha de ser el de transmetre la fe. Aquesta catequesi ha de ser teològicament sòlida i pedagògicament apropiada", com ha demostrat la consulta feta als bisbes en la preparació del Catecisme Universal.

La fe ha de proclamar-se de manera clara, subratllà, i encara que hi hagi alumnes no catòlics, s'han de respectar les seves consciències, res no ha "d'alterar la identitat de les escoles catòliques".

En les escoles catòliques, va concloure el Pontífex, els alumnes aprenen a avaluar i jutjar de manera justa i valenta, "a la llum de la llei moral, que és el fonament de la pau cívica".

FILTRANT LA NOTÍCIA

Amèrica llatina: un "Concili dels laics"

Les comunitats de base, els moviments per la defensa dels drets de l'home i de la naturalesa, així com diversos sindicats d'inspiració cristiana — presents en tots els països llatinoamericans — s'han reunit per preparar un "Concili dels laics". Més de 600 delegats han respost a la crida. Ha fet pública aquesta notícia l'agència catòlica CIP.

L'assemblea o "concili" tindrà lloc a Quito (Equador) del 14 al 18 del proper setembre. L'objectiu prioritari és "fer un balanç dels cinc segles de cristianisme en aquell continent", han indicat els seus organitzadors. En l'ordre del dia, hi figuren temes com la situació de la teologia de l'alliberament i la incidència de les comunitats cristianes de base durant els darrers vint anys. Els participants enviaran un missatge als bisbes que participaran a la IV Assemblea del Consell Episcopal llatinoamericà (CELAM), que tindrà lloc a Santo Domingo el proper octubre, amb l'assistència del Sant Pare. El missatge vol manifestar als bisbes i al mateix Papa la preocupació dels laics pel que fa a les esmentades comunitats de base: altres moviments socio-culturals i religiosos. És prou conegut que sobre aquestes realitats no hi ha hagut sempre una entesa o acord amb la Santa Seu, tot i que són moviments que han deixat forta petja, presentant una nova imatge de l'Església en el poble creient.

El "Concili dels laics" vol ser també fidel a les propostes de les anteriors assemblees de Medellín i Puebla, propostes que han estat últimament diluïdes o menystingudes per l'episcopat més conservador

d'Amèrica llatina.

Amb tot, la iniciativa d'aquesta magna concentració de seglars ha estat ben rebuda per la jerarquia equatoriana i per una bona part de bisbes d'altres països del continent, que ja han manifestat la seva adhesió entusiasta. Fonts properes al "concili" han declarat que els seus organitzadors confien que el CELAM estudiarà les ofertes del missatge dels laics, si bé és probable que no totes siguin assumides o acceptades. Roma i les Conferències episcopals sud-americanes són reticents a certs temes sobre els quals no s'ha vist un canvi de criteri: l'ordenació sacerdotal de la dona, els mètodes artificials pel control de la natalitat, la comuna acció amb ideologies materialistes contra les injustícies socials, etc. Inversament, altres temes que presentaran els laics, com és ara, el respecte a la naturalesa, la denúncia dels abusos d'un capitalisme "ferotge", la condemna de la droga i dels narcotraficants, seran aspectes que el CELAM incorporarà en les conclusions de la seva IV Assemblea.

Els metodistes i certs grups del "Consell protestant de les Esglésies" del continent han ofert la seva col·laboració al "concili" convocat pels laics. També es preveu l'assistència i assessorament de teòlegs famosos, i, entre els seglars, no faltaran sociòlegs, economistes i fins i tot polítics proclius al pensament cristià.

■ Francesc Gamissans

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si estrobasola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada. COSM. Balmes, 64, 3^a, 2^a. Tels. 487 71 80 - 487 71 18. Pref. Concertar entrevista.

Reestructuració de les circumscripcions eclesiàstiques de Polònia

Tretze noves diòcesis

Joan Pau II ha reestructurat les circumscripcions eclesiàstiques de Polònia. Ha creat 13 noves diòcesis i reestructurat les cinc províncies eclesiàstiques existents. Per aquest motiu ha adreçat al cardenal Jozef Glemp, president de la Conferència episcopal i primate de Polònia, als bisbes, sacerdots i fidels, una carta apostòlica de la qual recollim els paràgrafs següents.

Els canvis corresponen orgànicament al mandat que Crist va dir als Apòstols després de la seva resurrecció: "Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant". Aquestes paraules pronunciades per Crist en el moment de tornar al Pare, un cop acomplida la seva missió a la terra, assoliren la plenitud de la seva força del dia de Pentecosta, per obra de l'Esperit Sant. Del mateix Esperit els Apòstols reberen la llum i la força per anunciar l'Evangeli. El dia de Pentecosta es revelà a Jerusalem l'Església, enviada a tots els pobles, predicant en diverses llengües: l'Església universal, una en la pluralitat de persones i comunitats, que d'ara en endavant la constituïran a mesura que la Bona Nova de la salvació assoleixi noves persones i pobles.

La nova organització té per finalitat una plena adaptació de la missió de l'Església —és a dir, de l'evangelització, entesa en sentit integral— a les condicions i a les necessitats dels temps en què vivim i en els que viurà les properes generacions de la nostra terra, de la nostra pàtria.

Voldria acompanyar la reorganització, amb el meu més fervent desig que, amb l'enriquiment del servei episcopal, **Crist nostre Senyor sigui cada cop més present** a tota l'Església de Polònia, a la societat de la nostra pàtria i als seus diversos components. Que aquesta presència salvadora de Crist susciti noves energies en tot el poble de Déu i uneixi encara més el servei sacerdotal i la vida religiosa amb la vocació dels laics en tots els estats de vida i totes les professions.

Boris Ieltsin, president de Rússia, amb el patriarca ortodox, l'arquebisbe Alexis II

Ucraïna: vers la independència de l'Església ortodoxa?

Els desitjos d'independència total que no dreix l'Església ortodoxa d'Ucraïna pel que fa al patriarcat de Moscou tenen la possibilitat de ser realitat. Reunit actualment a Moscou, el Concili de l'Església ortodoxa russa podria prendre'n la decisió, consideren els observadors que fan notar la presència del metropolita de Kiev, Mons. Philaret. A finals del 1991, en efecte, aquest últim havia fet conèixer el seu desig de sortir de la jurisdicció de Moscou i de transformar la seva Església —té unes 6.000 parròquies— en una Església autocèfala ucraïnesa.

Des que fou aprovada la independència d'Ucraïna, el desembre de 1991, el metropolita Philaret, recorda, que s'havia proposat vèncer les separacions de caràcter nacionalista al si de l'ortodòxia ucraïnesa. Aquestes tensions, tanmateix, no prometien ser resoltes tenint en compte que anteriorment el metropolita es declarava francament adherit al manteniment d'Ucraïna a la Unió Soviètica.

Unit al patriarcat de Moscou entre 1682 i 1990, l'Església ortodoxa autònoma d'Ucraïna apunta, després del 1990, a l'obtenció d'una "autocefalia legal", és a dir, a la independència canònica pel que fa al Patriarcat de Moscou. Aquesta demanda ha esdevingut difícil per la presència d'una Església ortodoxa ucraïnesa autocèfala, el cap de la qual és Mstyslav Skrypnyk. El 1990, aquest havia declarat la seva independència i l'havia constituït en patriarcat de Kiev.

Aquesta avui reagrupa unes 1.100 parròquies però cap Església ortodoxa no li reconeix la canonicitat.

Sigui com sigui, recentment, en els mitjans ortodoxos russos, no es veia cap obstacle a un complet reconeixement administratiu i jurídic de l'Església ortodoxa d'Ucraïna, tot fent una crida a la solució per les poblacions de l'est i del sud del país majoritàriament d'origen rus.

● G.J.

Imatges en dolomia —pedra del Pirineu— reconstituïda i amb acabat policromat, o bé en marfilina (blanques), fetes a mà per les Monges Betlemites als seus tallers artesanals.

COMANDES:

Per telèfon, al núm. (93) 301 37 18, o bé per correu, enviant la Butlleta de Comanda als **AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA** Pça. Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona.

També s'hi poden adquirir personalment, i a **LA FORMIGA D'OR**: Avda. Portal de l'Àngel, 5.

DEMANEU EL CATÀLEG D'ARTESANIA IL·LUSTRAT.

ARTESANIA DE LA FAMÍLIA MONÀSTICA DE BETLEM

Un bon regal de Primera Comunió

BUTLLETA DE COMANDA

EN DOLOMIA:

- ☐ MdD Benaurada.....15.200,—
- ☐ MdD a Natzarèt.....12.800,—
- ☐ MdD amb romànica..14.800,—
- ☐ MdD amb Infant.....8.200,—
- ☐ Sant Josep.....9.960,—
- ☐ Sant Francesc.....9.840,—

EN MARFILINA:

- ☐ MdD de Montserrat.....9.440,—
- ☐ Sta. Anna i MdD.....9.960,—
- ☐ Díptic Jesús i Maria.....5.440,—

nom i cognoms

adreça

població

codi postal

telèfon

Demano les imatges assenyalades al marge, per un valor de+ 510,— * =.....Pts.
* (són les despeses d'emballatge i tramesa)

☐ Adjunto xec barrat, a nom d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ Ho pagaré contra reemborsament.

Signatura:

..... de..... de 1992

BARCELONA

- **CASA DE MISERICÒRDIA DE BARCELONA. EXPOSICIÓ DE LABORS I BRODATS.**— El dia **11 de maig**, s'inaugurarà l'Exposició de brodats i llenceria artística que han realitzat durant el Curs les nenes acollides a la Institució Benèfica-Docent "Casa de Misericòrdia de Barcelona", de tanta tradició a la nostra ciutat. Estarà oberta al públic cada dia, inclosos festius, fins el dia 11 de juny, de 2/4 d'11 del matí fins a 2/4 de 2, i de 2/4 de 5 fins a 2/4 de 8 de la tarda. c/ Elisabets, 8-10 (a continuació del carrer Bonsuccés - Rambla). Tel. 318 31 81.
- **RECÉS PER A RELIGIOSES.**— El diumenge, **24 de maig**, dirigit pel P. Ferrer Pi, s.j., de les 10 del matí a les 6 de la tarda. Casa d'Exercicis de Sant Ignasi, de Sarrià. Tel. 203 88 62.
- **CENTRE CRISTIÀ D'UNIVERSITARIS. CCU.**— Divendres, dia **15 de maig**, a les 20 h., CONFERÈNCIA, "Parella i planificació familiar", a càrrec de Josep M. Dexeus, metge ginecòleg de l'Institut Dexeus.
- **APLEC DE LA MARE DE DÉU**

DE L'ARBOLÓ.— Els pallaresos residents a Barcelona celebrarem l'Aplec de la Mare de Déu de l'Arboló a la Parròquia de Santa Anna, el proper dia **17 de maig**, diumenge, a les 5 de la tarda, amb la Santa Missa i el cant dels Goigs.

• **FESTAMAJORDELS DEVOTS DEL SANT CRIST D'ARÉN.**— La celebraran en honor del Sant Crist, al temple de les Germanetes dels Pobres, c/ Casp, 34, amb la Missa Solemne i el cant dels Goigs, el proper dia **17 de maig**, a les 6.30 de la tarda.

• **ASSOCIACIÓ "FILLS DE L'ESGLÉSIA".**— Encontre d'Espiritualitat. Tema: "Caminem amb l'Església", a càrrec de Marta Bonet. Tindrà lloc a la Sala d'Actes, de la Parròquia de Ntra. Sra. de la Medalla Miraculosa, c/ Consell de Cent, 110, el dia **17 de maig**, a les 5.30 de la tarda.

• **MOVIMENT CRISTIÀ DE MESTRES.**— La propera trobada tindrà lloc a la Casa Sgda. Família, de Rubí (carretera de Caldes, km. 14), els dies **16 i 17 de maig**. Els temes que tractarem seran: **FORMATIU:** "El Magníficat en les petites coses de cada dia", a càrrec del Sr. Bisbe Auxiliar,

Institut de Teologia Espiritual de Barcelona

Curset monogràfic entorn al significat espiritual de la celebració del Matrimoni.

Davant la progressiva secularització de la societat hom s'ha vist urgir a organitzar i fins exigir diversos cursets presacramentals pel Baptisme, per la Confirmació, per la Primera Comunió i pel Matrimoni. Aquests cursets, esdevenen una bona resposta per "recuperar", d'una o altra manera, el dèficit de catequesi de molts cristians i constitueixen una crida a descobrir que no n'hi ha prou amb rebre els sagraments sinó que cal també assumir el que significa "ser cristià" i celebrar cristianament els moments cabdals de la pròpia vida.

Però l'acompliment d'aquest mínim de "catequesi" no pot fer oblidar que, sortosament, hi ha també joves que desitgen viure el cristianisme amb més intensitat i que tenen el desig que el misteri de Jesús esdevingui en les seves vides quelcom més vital i transformat. Una prova d'aquest creixement espiritual entre els joves d'avui és el fet d'una lenta però real recuperació de les vocacions al ministeri i a la vida religiosa que es nota ja en alguns llocs.

Entre els joves i noies preocupats per una vida cristiana espiritualment intensa hi ha també molts nuvis i esposos joves. Oferir-los el camí i els mitjans d'una espiritualitat fortament cristiana és, doncs, quelcom important. Cal ajudar-los perquè descobreixin i visquin, com Déu, que es va apropar a nosaltres a través de la humanitat visible de Jesús, continua manifestant-se novament avui, precisament a través dels signes **també visibles** dels sagraments.

Jesús, en efecte, s'acosta als nuvis cristians i els manifesta el seu pla sobre la vida de casats per mitjà dels ritus de la celebració del Matrimoni. Això molts nuvis ho desconeixen. Perquè si bé tot matrimoni instituit per Déu és sant, el Matrimoni dels cristians ha estat enlaira per Jesús a una categoria més gran encara: perquè el Matrimoni cristià, a més de Matrimoni, és també "sagrament", és a dir "signe" que, si es fa degudament i es cossa de manera suficient, fa descobrir el que Déu es proposa fer i donar als nuvis. Els gestos i les paraules que es fan servir en seva la celebració estan plens de "espiritualitat", d'una espiritualitat que degudament viscuda, serà font de "vida en Déu" i de pregària, no únicament en el dia del casament, sinó àdhuc durant tota la vida dels casats cristians.

Descobrir, doncs, com el fet de ser batejat, dona un significat nou i més intens al matrimoni i a l'amor nupcial i com els nuvis cristians en casar-se connecten el seu amor d'esposos amb l'amor mateix que Jesús té per la seva núvia — l'Església, la humanitat — i donar pistes per la celebració del casament (escollir millor els textos i fer més expresius els ritus) és el que pretén aquest curset.

Les classes, professades per Mn. Pere Farnés, tindran lloc des de dilluns, dia 11, fins dijous, dia 14 d'abril. Informació, matrícula i classes: Diputació 231 - Tel. 451 49 42, de 19 a 21 h.

PENTECOSTA A EUROPA

Visita d'amistat a llocs significatius de l'Ecumenisme

Del 6 al 14 de juny de 1992

Lió: bressol de "l'ecumenisme espiritual" (Paul Couturier)
Ginebra: ciutat important de la Reforma. Consell Ecumènic de les Esglésies, Institut Ecumènic de Bossey, Centre d'Estudis del Patriarcat de Constantinoble.

Grandchamp: monestir femení protestant.
Basilea: seu del XVII concili ecumènic. Lloc de la trobada ecumènica (1989) sobre "Justícia, pau i integritat de la creació".
Estrasburg: ciutat important per a la Reforma. Parlament Europeu.
Chevetogne (Bèlgica): Monestir "de la Unió" (Lambert Beauduin).
París: Institut Ortodox Sant Sergi. Centre d'Estudis Istina, etc.
Taizé: Comunitat i centre de trobades ecumèniques ben conegut.

Organitzat pel CENTRE ECUMÈNIC DE CATALUNYA
 Organització tècnica (a la qual cal adreçar-se):

Viatges ULTRAMAR EXPRES, Ramblès, 109 - 08002 BARCELONA, Tel. 301 17 98 i 301 12 12. Departament religiós (Sr. Ricard Molgosa). Dies últims d'inscripció: 11-27 de maig.

Mons. Carles Soler. EDUCATIU: "Un rept de la Reforma: Actituds, Valors i Normes". Per més informació: Montserrat Sardà, tel. 453 44 99.

• **CENTRE D'ESTUDIS FRAN-**

POEMA DE MONTSERRAT

D'en J.M. Sagarra

COMPRO

Telf. 317 67 23 (vespres)

CESC EIXIMENIS.— Us invita a la Conferència que tindrà lloc el divendres **dia 15 de maig**, a les 8 del vespre, a la Sala de Conferències de la Residència dels PP. Jesuïtes, al c/ Llúria, 13. Ponent: GUSTAVO GUTIERREZ, professor de Teologia i Ciències Socials a la Universitat Catòlica de Lima (Perú), autor, entre altres obres, de la "Teologia de la Liberación". Tema: LOS DERECHOS HUMANOS ANTE EL HECHO AMERICANO. Col·labora Cristianisme i Justícia.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS.**— L'Obra d'Exercicis Parroquials, organitza dues tandes per aquest mes de maig, segons el següent

detall: Del **18 al 22**, a Montserrat, femení, pel P. Lluís Delsors, S.J. A Sarrià, del **29 al 31**, recés cap de setmana, per a homes, dones i joves, pel P. José Solé-Assens, S.J. Informació i inscripcions a OEP, Duran i Bas, 9 - Barcelona. Tel. 301 16 26.

TARRAGONA

• **VIII CICLE D'ORGUE A LA PRIORAL DE SANT PERE DE REUS (BAIX CAMP).**— Dia 17 de maig, a les 19.30, a l'església prioral St. Pere, IZUMI KANDO (Japó) organista. obres de Widor, Saint-Saëns, Vierne, Satie i Messiaen.

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

València 244, 2n.
08007 Barcelona

Nom Adreça
 Població D.P. Província Tel.
 Se subscriu a exemplar (s) ^{català} del setmanari Catalunya Cristiana.
 L'import anual, 9.100,- ptes. es liquidarà de la forma següent:

☐ domiciliació bancària
 (En aquest cas vulgueu emplenar l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto
☐ altra forma de pagament (indiqueu-la)

Data

Signatura

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa Agència
 Adreça

Senyors,

Els prego que d'ara endavant, fins nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA**, amb càrrec al meu ^{compte corrent} _{llibreta}

Data

Signatura

La presidència de l'acte en el moment de l'obertura del nou museu parroquial

Ubicat a l'antiga capella del Sant Crist

Inaugurat el Museu Parroquial del Sant Esperit de Terrassa

BARCELONA

TERRASSA.— El passat dia 14 d'abril tingué lloc en la Parroquia Basílica del Sant Esperit de Terrassa la inauguració de la restauració de l'antiga capella del Sant Crist.

L'acte fou presidit pel Sr. Arquebisbe de Barcelona monsenyor Ricard Maria Carles i del Sr. Bisbe Auxiliar del Vallés Dr. Carles Soler i Perdigó, l'Excm. Alcalde de Terrassa i President de la Diputació de Barcelona, Sr. Manuel Royes, i pel Prior de la Parroquia del Sant Esperit, mossèn Ricard Masclans.

S'inicià l'acte amb unes paraules de benvinguda de l'Arquebisbe de Barcelona. Seguidament el Sr. Joan Antoni Pujals, membre del Consell Pastoral, féu un resum de la història de la Capella del Sant Crist, indicant que la seva restauració, encara

que un fet humil, era important en la història de la Parròquia. El Sr. Prior, Ricard Masclans, en el seu parlament afirmà que en aquesta inauguració la Parròquia feia un homenatge a les persones de passades generacions que havien construït i conservat aquest temple emblemàtic de la religiositat de la ciutat.

Prengué després la paraula mossèn Josep M. Martí Bonet, President de la Comissió Diocesana d'Art Sagrat, destacant que aquest museu era un símbol de la memòria de la Parròquia i manifestà també els seus records de nen a la processó del Sant Enterrament.

L'Alcalde de Terrassa i President de la Diputació Sr. Manuel Royes significà, entre altres, que aquest acte demostra que Terrassa ha tingut cura del seu llegat artístic i cultural. Finalment el Sr. Arquebisbe ressaltà el fet que aquest record marca la iden-

titat del poble i felicità per tot el que s'havia fet.

Després dels parlaments, el Cor Montserrat cantà quatre Responsoris pel Triduum de Setmana Santa de N. Casanovas, monjo de Montserrat, sota la direcció de Joan Casals.

Seguidament tingué lloc la inauguració del museu-exposició en el qual hi ha, entre altres, les imatges dels misteris de la processó de Setmana Santa, orfèria religiosa, objecte de culte i documents antics, tot provinent dels fons de la Parròquia.

En resum, un acte important i un museu molt interessant.

M.H.

FETS I CRITERIS

Pregar per les vocacions

Aquest diumenge l'Església celebra la jornada mundial de pregària per les vocacions. Podem dir que patim una "crisi" de vocacions que afecta de manera molt intensa els països europeus i entre ells també el nostre.

¿Quines són les causes d'aquesta crisi? Es pot fer una llista molt llarga: la baixa natalitat, l'ambient materialista que es respira, les famílies, en general, no desitgen que els seus nois i noies segueixin una vocació de consagració, els pares pensen que els seus fills seran més feliços en la vida de matrimoni, etc.

Hi ha un problema de fons que té un caràcter més general. Penso en la poca preocupació que tenen les comunitats parroquials, i altres comunitats cristianes, per les vocacions.

La pastoral de vocacions ha de ser una acció conjunta de tots els membres de l'Església que han de sentir l'importància de les vocacions a la vida de consagració per assegurar que la vida cristiana de tots els fidels tinguin persones més dedicades al servei de l'Evangeli, a l'Eucaristia, al guiatge de la comunitat, a la pregària, a les missions i a tantes necessitats com són l'ensenyament, els malalts els ancians, els marginats.

La vocació és el resultat d'una crida i d'una resposta. La crida ve de part de Déu; però ell respecta la llibertat de les persones i demana col·laboradors. La resposta ve de part dels joves, nois i noies, que reben la crida, no fan el sord i es decideixen a donar una resposta generosa.

La crida de Déu no és altra cosa que la repetició permanent d'aquell "segueix-me" que Jesucrist va adreçar al jove de l'evangeli.

Hi ha una crida al ministeri sacerdotal, a la vida religiosa, a les missions, a la vida seglar amb compromís evangèlic. Ara bé, totes aquestes crides no seran escoltades si no hi ha cors generosos i senzills que siguin valents per seguir més de prop la persona de Jesús.

S'ha de comptar amb la força transformadora de la pregària. Jesús va exhortar a resar per a les vocacions d'una manera molt concreta (com ens ho diu l'Evangeli): "A la vista de les multituds, se n'apiadà, perquè estaven cansades i abatudes com ovelles sense pastor. Llavors diu als seus deixebles: la collita és abundant, però els segadors són pocs; pregueu, doncs, a l'amor dels sembrats que envii segadors a les seves meses" (Mt 9,36-38).

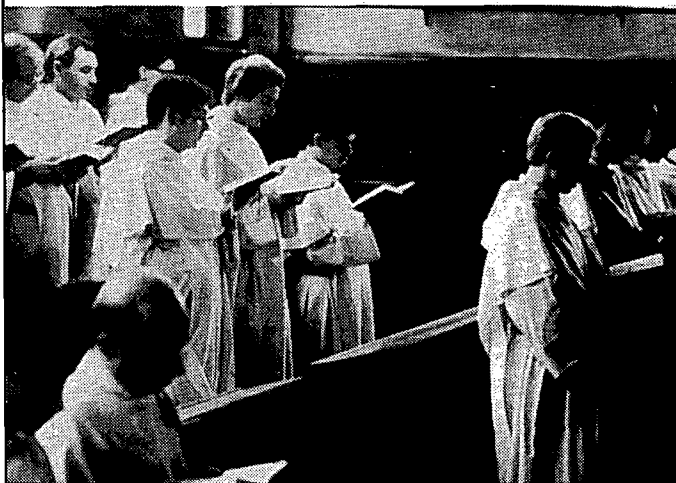
El problema de les vocacions toca el mateix cor de l'Església. La vocació és un do de la gràcia de Déu i demana una resposta lliure i generosa. En tots dos aspectes la pregària hi juga el seu paper molt important. Prequem, doncs, per les vocacions i estimulem els altres a pregar-hi.

Ramon Torrella i Cascante

Arquebisbe de Tarragona i Primat

FORMACIÓ DE FUTURS SACERDOTS

Vol ser el padrí d'un futur sacerdot?

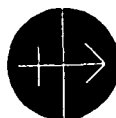

A Polònia, Hongria, Txecoslovàquia, Rússia, Hispanoamèrica, Àsia, Àfrica... hi ha joves que per manca de mitjans econòmics no poden ser ordenats.

Ajudi'ls amb una beca o una part d'aquesta.

El Senyor li donarà el cent per u, per haver fet possible que aquest jove arribi un dia a ser veritable deixeble d'Ell.

Dirigiu-vos a:

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA

C/ Luis Antúñez, 24 - Tel. 237 37 63 - 08006 BARCELONA

Col·laboro amb Ptes.
Com ajuda per a sacerdots
Nom

Adreça Ptes.
C.P. Població
Província

Aspecte del recinte després de la inauguració.

Mossèn Josep Maria Tomàs i Prats: nou vicari general

“Serem tots companys de camí”

TORTOSA

Gairebé sense sorpreses, el clergat ha rebut la notícia en carta datada el 8 d'abril pel bisbe Lluís.

Sonaven, en les tertúlies clericals, quatre o cinc noms com a més probables. Tothom amb serenitat i senzillesa ha comunicat al Prelat dos o tres candidats.

Tenim present que la consulta no equivalia a una “elecció”. Era simplement la manifestació del parer dels sacerdots consultats, i el bisbe conservava la llibertat d'escollir el prevere que li semblés més adient.

Ens deia en la carta-circular: “Els sacerdots que siguin proposats per a la missió de Vicari de Pastoral haurien de tenir principalment les qualitats de ser acollidors, dialogants, realitzadors d'unitat, orientadors de l'acció pastoral i encoratjadors dels agents de la pastoral, siguin aquests religiosos, religioses o laics”.

115 sacerdots dels 141 que treballen a la diòcesi varen contestar amb la proposta confidencial que en consciència els semblava millor.

Mossèn Tomàs: l'home amb un tarannà acollidor

El nomenament ha estat signat per a un període de tres anys. En la mateixa carta, el Prelat insisteix, que en l'exercici del ministeri i amb esperit de servei generós i fidel, s'hi asso-

ciaran també els arxiprestos, organismes diocesans, sacerdots, religiosos, religioses i laics.

Finalitza la carta amb un càlid agraïment a monsenyor Jesús Carda i Pitarch que ha realitzat durant més de 20 anys aquesta missió amb un servei generós, eficaç i fidel.

El nou “alter ego” del bisbe, ha donat sempre una imatge de capellà extraordinàriament treballador en el camp de la catequesi, de l'ensenyament, de les publicacions, de serveis de suplència en qualsevol lloc.

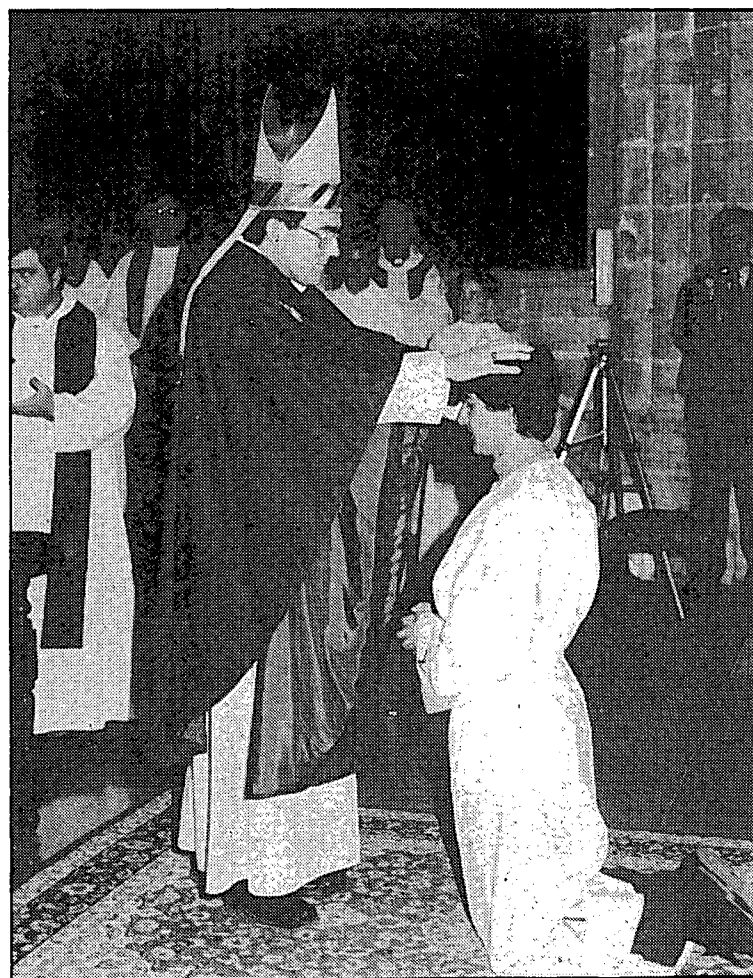
Fins a fi de curs continuarà essent el Director del Col·legi de E.G.B. “Bisbe Moll”. En

canvi mantindrà el càrrec de Delegat d'Ensenyament.

Tot plegat, per aquest tarannà de persona senzilla i eficient, els preveres han rebut el nomenament amb satisfacció i esperança.

L'esperit de tota la crònica es notava en els moments de la sobretaula del dimecres sant quan els sacerdots celebraven el dinar de germanor. Els mateixos 120 preveres que havien renovat les seves fidelitats a l'Església durant la Missa crismal.

■ J. Blanc i Bahima

Un jove ampostí escalant el sacerdoci

Joan E. Reverté rep el diaconat

TORTOSA

El diumenge 5 d'abril, a les 12 del matí, fidels d'Amposta, Morella i Tortosa, ompliren la nau central de la Catedral.

L'ordenand, en ser anomenat pel Rector del Seminari contestà la frase ritual: “Sóc aquí”. Era allí encapçalant el primer banc ocupat per la seva família. El primer secret vocacional d'aquest jove de 24 anys que enfila la recta final cap al sacerdoci, són els seus pares. Dos militants, de sempre, treballant en primera línia a la Parròquia de l'Assumpció d'Amposta, i després amb projecció diocesana comandant els Equips de la Mare

de Déu i altres serveis eclesials.

Si Joan Enric entrà als 11 anys al Seminari menor, que li obrí les portes, fou per obra i gràcia d'una família que viu la fe i la celebra. L'actual bisbe de Menorca, coneix bé l'entrellat d'aquesta vocació i el seu ingrés al Seminari. Aquest, doncs, seria el primer factor “secret”.

El segon: la Parròquia que té molta veure amb l'anterior. Precisament Joan Enric ja adolescent és un vocacionat per als altres, un home per als altres. Es valia de l'emissora local, de la música, de les convivències estiuenques, de mil i una reunions, que la Parròquia i després el Seminari potenciaren. El segon “secret”, per tant: sintonia amb els capellans fent camí amb ells i entonant la mateixa música.

—I, per descomptat, un Col·legi confessional, popularment conegut com dels “Hermanos” que el seu oncle sacerdot, E. Ferré, fundà pels anys 40 en una Amposta necessitada d'evangelització. Aquest Col·legi i el Casal parroquial serien el tercer “secret” ambiental.

Quan l'actual rector de la Parròquia matriu F. Allara el revestí amb els ornaments diaconals, ja amb menys cabell que l'habitual, havent rebut oficialment el leccionari —“Imita i viu el que prediques”— pensaria el bisbe Lluís que tal com deia en l'homília, les vocacions són un riu d'aigües de gràcia on convergeixen almenys tres afluents: família, Parròquia i Col·legi cristià.

El nou diaca continuarà a Morella el curs de praxi pastoral, però ara amb la gràcia sacramental mirant més de prop el cim de l'ordenació sacerdotal.

■ J.B.B.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que “apadrinen” la seva subscripció.

“En les meves oracions demano al Senyor que els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món.” **Fra Juan José Aristi, BOLÍVIA**

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ANGELINA BUFÍ BRUTAU GRIJALBA, 324 IBARRA ECUADOR.....	21.892 Ptes.
JORDI GISPERT SAUCH “VIDYA JYOTI” 23 RAJ NIVAS MARG DELHI 110006 INDIA.....	21.892 Ptes.
M. DOLORS MASDEU BP 99 KRIBI CAMERUN.....	21.892 Ptes.
P SALVADOR ROMANO MISSION CATHOLIQUE GOUNOU GAYA BP 9 PALA (TXAD).....	21.892 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
 Direcció..... Tel.....
 Població..... D.P..... Província.....
 subscriu a “CATALUNYA CRISTIANA” el missioner.....
 (nom i cognoms)
 L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gr postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
 Domiciliació: Banc / Caixa.....
 Sucursal n°.....
 N° compte corrent.....
 Població..... Província.....
 Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
 Població..... Data.....
 Signatura:.....
 “CATALUNYA CRISTIANA” c/. València, 244, 2º. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

A unes foneries alemanyes

Benedicció de la fosa de campanes per al centre Abraham de la Vila Olímpica

BARCELONA

El propassat 10 d'abril a les Foneries BACHERT de Heilbronn, a Alemanya, es fongueren cinc campanes destinades al Centre Abraham de la Vila Olímpica de Barcelona.

En representació de l'Arquebisbat de Barcelona, hi assistí el Dr. Salvador Pié, responsable d'aquell centre i assessor dels serveis religiosos del COOB'92 i per part de l'Ajuntament de Barcelona el Sr. Albert Batlle, Regidor de Relacions Ciutadanes.

Al mateix dia es fonien una vintena de campanes per a diverses parròquies alemanyes. Motivats per la fosa de campanes per la Barcelona'92, hi assistiren representants del Govern del Land Baden Württemberg, també de la Comissió Assessora de Campanes d'Alemanya i la cadena estatal de televisió ZDF i premsa local que ja han donat notícia profusament del fet a Alemanya i es reserven un reportatge complet de la fosa de les campanes "Olímpiques" per dates properes als JJOO.

A l'acte hi assistiren unes 150 persones i el Dr. Pié beneí la fosa, en català i en nom de totes les parròquies assistents. Fou una cordial deferència de la Firma Bachert i de les parròquies presents. Posteriorment els sacerdots de cada Parròquia beneí també la fosa de les pròpies

El Dr. Salvador Pié presideix l'acte —en les instal·lacions de les foneries— junt amb altres sacerdots i el Sr. Schell de la casa BACHERT

campanes entre un ambient d'una emotivitat difícil de descriure.

Pròximament es fondrà una gran campana destinada a l'Anella Olímpica de Montjuïc. Serà la més gran de Catalunya. 7.000 kgs. de bronze que juntament amb les del Centre Abraham enllaçaran les seves sonoritats cobrint simbòlicament el cel de Barcelona i a la qual s'hi afegiran —sens dubte— totes les campanes de la ciutat per celebrar el magne esdeveniment olímpic.

Totes elles són ofrena de di-

verses empreses alemanyes, precedides per la mateixa Fonèria BACHERT, a la Ciutat de Barcelona. La prestigiosa companyia aèria LUFTHANSA en la persona del seu delegat a Barcelona Sr. Michael H. Wurche s'ha ofert per realitzar el transport des d'Alemanya a la Ciutat Olímpica de Barcelona.

■ Gaspar Vilarrubias
i Codina

CARTA DOMINICAL

Uns amics molt peculiars

He conegut tants religiosos i tantes religioses, que estimo i admiro, que llur record físic és com una cascada que cau sobre la meua memòria de noms estimats i de rostres que somriuen des d'uns ulls sempre lluminosos, perquè són tothora nets. I, quan recordo o intueixo llur interioritat, aquesta cascada canvia de sentit i m'enlaira, des de la intuïció o des del pressentiment de llur interioritat, envers les altures de l'esperit d'aquests amics peculiars, llançats a la resposta a Déu, a l'oblit de si mateixos, a l'amor sense límits als germans.

Caminava per un passadís que es troba molt repetit en els antics monestirs: un finestral al fons, cel·les a ambdues bandes. Però la porta que el germà infermer m'obria ocultava un home per a mi irrepetible. Va començar essent, en els meus divuit anys, el meu primer superior en el seminari. Em va suposar i em va exigir alhora: va salvar les meves crisis vocacionals. Va continuar essent el meu amic i confident en els meus primers anys sacerdotals. Arxiprest i Abat mitrat de Gandia, va deixar la seva parròquia per anar dinou anys a fer de missioner a Xile, i precisament quan em nomenaren bisbe va passar per València de camí cap al monestir de Leyre. Allí va viure santament —i no és un tòpic— uns altres dinou anys. En fa cinc que viu amb el Senyor. Em coneixia tan profundament que, en la meua darrera visita, em va endevinar el que volia consultar-li i es va avançar a respondre'm sense vacil·lació. Per a mi és el paradigma del monjo: de l'home que cerca incansablement —en el seu cas a través de camins tan llargs i diversos— l'apropament a Déu.

Maria J., aleshores amb la cabellera abundant i el cap inclinat davant el sagrari de la catedral, és una de les moltes vocacions contemplatives que he conegut de prop en els seus inicis. A la meua pregunta del perquè de la seva decisió, em va dir que Déu li demanava, no pas la seva acció apostòlica, sinó tota la seva vida. És una carmelita plenament feliç.

D'altres, com el P. Tort o el P. Doménech han estat uns jesuïtes, que d'una manera pacient i amb rigor —com tants religiosos i tantes religioses en els col·legis— ens enfrontaven amb l'exigència de la vida cristiana, i en això cremaven la pròpia vida, generació rere generació de col·legials, però sense perdre la vibració interior que transparentaven i que mantenien tensa la nostra fe. Si els alumnes no sempre hem arribat a la talla de què ells eren un bon exemple, és solament culpa de les nostres limitacions.

Maria P., ha apartat el títol d'economista per dedicar-se a l'"economia de la salvació", com diuen alguns teòlegs, la qual l'encamina per passadissos d'hospitals i centres de sida, dia rere dia. I no es canviaria per ningú, com tantes dones consagrades a Déu.

Conec altres homes consagrats que tenen cura de malalts incurables, terminals o mentals, amb un amor tan delicat, perseverant i efectiu que només pot ser viscut des del seguiment de Crist.

Avui és el dia en què el Poble de Déu, arreu del món, prega per ells. Per llur perseverança. Perquè mirem amb agraïment llur entrega, que és heroica per l'exigència i la quotidianitat que comporta. I perquè les noies i els joves, que encara no han decidit què faran de la pròpia vida, no oblidin que tenen una opció que segueix Crist en castedat —amor total—, pobresa —elecció de l'única cosa necessària— i obediència —col·laboració incondicional a la tasca que Crist continua duent a terme en la seva Església.

■ † Ricard M. Carles
Arquebisbe de Barcelona

IMPROMPTU

Sobre racisme

Aquests dies ens hem vist desagradablement informats dels tràgics, no se'ls pot dir d'altra manera, esdeveniments a la ciutat californiana de Los Angeles. Són fets que fan pensar, i dels quals no ens en podem sostreure. Però el fet essencial és que al cap de més de cent anys d'haver-se abolit l'esclavitud als Estats Units d'Amèrica, d'haver-se proclamat la igualtat de drets, d'haver-se omplert la boca amb cants de llibertat, els negres i tots aquells altres ciutadans de ple dret que no són procedents de la raça colonitzadora, es veuen discriminats, o bé marginats.

Només ha faltat la gota d'un judici parcial exculpan uns policies blancs que s'acarnissaren contra un negre, perquè explotés la caixa de les ires guardades des de fa temps, amb un resultat tràgic... i justificat fins a cert punt. Reconèixer això no és estar d'acord amb la violència. És més aviat de témer que algun dia pugui passar això mateixa Europa com a fruit de les incomprensions i dels egoismes.

Perquè és la incomprensió i l'egoisme el gran pecat que durant anys i panys ha dominat les terres americanes... i altres punts del planeta Terra.

■ Oriol Camps

FINESTRAL DE LA CARITAT

No podem tancar els ulls a la pobresa

No podem tancar els ulls davant la pobresa i els seus problemes i no serveix de res veure'ls si no és per afrontar-los. Serveixen de ben poc les teories, els estudis, les anàlisis, si no posem mans a l'obra amb programes que prioritzin la lluita contra la pobresa i l'exclusió social.

97.— Matrimoni amb un fill petit. Viuen en una barraca. Ell ha trobat una feina que li permet pagar un lloguer modest. Per a ajuda despeses contracte i instal·lació comptadors, 110.000 ptes.

98.— Mare de família, dos fills petits. El marit està hospitalitzat. Per a ajuda aliments, 24.000 ptes.

99.— Matrimoni jove amb una filla. La mare és disminuïda, el pare fa un curs de formació. Per a aliments demanen 20.000 ptes.

100.— Viuda amb dos nens a càrrec seu per abandonament dels pares. La seva pensió no cobreix les despeses. Té deutes de llum i d'aigua. Són 18.000 ptes.

101.— Senyor sol. Està a l'atur i sense subsidi. Deu habitació. Li falten 30.000 ptes.

102.— Matrimoni amb tres fills en edat escolar. Els únics ingressos

són 54.000 ptes. d'una pensió d'invalidesa del pare. La mare pateix una malaltia greu. Per a aliments, 50.000 ptes.

103.— Viuda sense fills, amb una pensió mínima. No pot pagar els deutes de necessitats bàsiques que ha contret. Li urgeixen 50.000 ptes.

104.— Jove sense família. Viu de feines ocasionals. Va tenir un accident del qual es recupera amb dificultat. Necessita ajuda per a aliments. Li calen 20.000 ptes.

105.— Senyor sol sense feina té en tràmit el subsidi d'atur. Deu lloguer. Necessita 30.000 ptes.

106.— Mare jove ha estat mantenint la família. El marit està a l'atur i a ella se li ha acabat el contracte temporal. Per a necessitats bàsiques, 30.000 ptes.

107.— Pare de família treballa per compte propi. Li deuen feines i

l'economia familiar se'n ressent. Per a evitar que els tallin l'electricitat necessita 18.000 ptes.

108.— Esposa separada. Té a càrrec seu una filla disminuïda profunda. No li arriba la pensió. Per a ajudar a pagar deutes bàsics, 25.000 ptes.

109.— Anciana amb una pensió de 23.500 ptes. mensuals. Té rebuts pendents de llum i aigua que no pot pagar. Urgeixen 13.870 ptes.

110.— Esposa abandonada, amb fills en edat escolar. Cobra la Renda Mínima d'Inserció i fa un curs de formació. No va tenir beques de menjador. Per a pagar el menjador escolar dels nens fins a fi de curs, 43.200 ptes.

111.— Esposa separada, amb sis fills menors. Cobra la Renda Mínima. Els nens tenen beca parcial de menjador. Per a pagar l'import restant fins a fi de curs, 29.748 ptes.

NOTA: Tots els donatius envieu-los a: CARITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 - 08002 BARCELONA - Tel. 301 35 50.

Talarn organitza un Via Crucis vivent

TALARN.— El Via Crucis i la processó de divendres sant, a Talarn, són actes secularment arrelats a l'ànima dels fills i amics del poble pallarès. Els joves escenifiquen quadres de la Passió i tot el poble participa als actes religiosos.

Al matí s'organitza el Via Crucis. Els joves obren la processó i escenifiquen els principals quadres de la Passió. A continuació el poble resa i canta les catorze estacions del Via Crucis, que anuncia el rector de la parròquia. En arribar a l'ermita del Calvari els diversos personatges de la Passió se situen a l'entorn de la creu que els fidels adoren. De retorn al poble es reorganitza la processó que acaba a l'església parroquial, on els armats fan honors al Sant Crist. Després tothom és convidat a coça i moscatell.

Al vespre, pels carrers del poble, té lloc la processó del Sant Enterrament, anomenada també del Silenci pel recolliment que l'acompanya. Hi participen també els quadres vivents del matí, però el protagonista és el silenci, solament alternat amb algun cant religiós.

Ambdós actes, organitzats per la parròquia, tenen un arrelament secular a Talarn. El rector, Josep Llorens, opina que **"els actes són seriosos, espirituals i carregats de pietat popular, característiques que garanteixen la continuïtat de la seva tradició"**. El poble valora les seves tradicions, que també són admirades per les poblacions veïnes i pels forasters que cada any, el divendres sant, acudeixen a Talarn per a assistir al Via Crucis i a la processó.

■ M.B.

Una valoració dels malalts i col·laboradors del servei religiós als centres sanitaris

"Als hospitals, millor monges"

URGELL

LA SEU D'URGELL.— **"Millor monges, almenys la seva intervenció"**. Així valoraven els capellans dels hospitals de la Diòcesi la presència i l'acció de les religioses als centres sanitaris, en la reunió celebrada a la Seu d'Urgell el dia 20 de març.

Capellans i col·laboradors del servei religiós als hospitals qualificaven positivament el treball de les religioses i manifestaven una valoració elogiada per part de la majoria dels malalts. No contrastaven el judici amb cap altre sector de la sanitat, sinó únicament expressaven la valoració que els malalts i ells

mateixos fan de les religioses als hospitals.

"Consol, bé espiritual, testimoni evangèlic, comunicació..." són alguns dels aspectes positius que els capellans constaten en el servei religiós dels malalts. En general i malgrat la reticència esporàdica d'algun familiar, el malalt agraeix la visita del capellà i a vegades és el punt de partida d'una llarga relació pastoral.

Entre els aspectes negatius, en el seu treball els capellans denuncien la manca d'espais més amplis per a la seva acció i reclamen més llibertat. Els responsables del servei religiós als hospitals opinen que la seva acció s'ha d'inserir en la pastoral

ordinària de l'Església i reclamen **"més comunicació amb la parròquia"**. Acusen que a vegades no hi ha prou atenció als **"aspectes espirituals dels malalts"**.

El servei religiós dels hospitals serà considerat un treball formal i gaudirà d'una estructura: contracte, dependències, etc. Van ser algunes de les informacions exposades per Marcel·lí Carreras, coordinador del Secretariat de Pastoral de la Salut a Catalunya. A la reunió hi assistien els responsables del servei religiós als hospitals de Tremp, Viella, Andorra i la Seu d'Urgell.

■ Antoni Mirabet

BALL DEL SANT CRIST

S A L O M O

TRADICIONALS REPRESENTACIONS ELS DIUMENGES DE MAIG A L'INTERIOR DEL TEMPLE PARROQUIAL

El BALL DEL SANT CRIST és una de les poques versions populars d'aquells retaules religiosos que la tradició ha conservat.

El TEMPLE parroquial obre de bat a bat les seves portes per oferir-vos un espectacle tendre i perenne a l'ensem... Paraula, Dansa i Llum.

HORARI DE L'ESPECTACLE: DE LES 12 DEL MIGDIÀ A LES 2

DIES DE REPRESENTACIÓ
3, 10, 17 i 24 de maig de 1992

PER RESERVA DE LOCALITATS I ALTRES INFORMACIONS. TELF. (977) 62 90 58

Avui us recomanem l'última novetat, d'Antoni Munné, col·laborador de CATALUNYA CRISTIANA, que acaba de sortir

NOMÉS UN GRANET DE SORRA

Antoni Munné i Tomàs

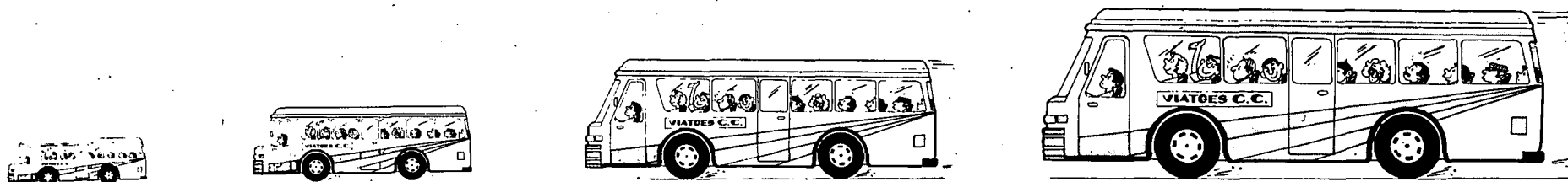
PAU PACE PAX
PAIX PAKEA MIP
PAZ FRIEDE VREDE
EIPNH FRED PEACE

LA LLAR DEL LLIBRE

PUNT DE VISTA 24

Títol: Només un granet de sorra
Autor: Antoni Munné i Tomàs
Pròleg: Ramon Folch i Camarasa
Edita: La Llar del Llibre
en venda a totes les llibreries

LXXX Viatge Cultural

Dia 24 de maig

**ITINERARI: El Pedraforca -
Saldes - Gosol - Tuixén**

Sant Ponç de Molers

Preu: 3.500 ptes., comprnent viatges, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Sortida a les 7.30 en punt. Carrer de Balmes-València. Per reserves de places truqueu al tel. 215 27 84 Sra. Roser.

**Dinarem
HOSTAL FRANCISCO
Carretera de Berga s/n
GOSOL**

Preguem als participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora habil per complir el precepte dominical.

AVÍS La direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Roser García, nova delegada de pastoral juvenil

“Donar respostes reals als joves”

LLEIDA

Una dona, Roser García Martín, ha estat nomenada pel Sr. Bisbe Delegada Diocesana de Pastoral Juvenil de la diòcesi de Lleida, succeïx en el càrrec a Mn. Ramon Prat que l'ha exercit des del 1975.

Roser García té 39 anys, nascuda a Aracena, Huelva, als dos mesos va venir a Lleida amb els seus pares. Professora d'E.G.B. a l'Escola d'Alfarràs, cursà els estudis a l'Escola de Magisteri de Lleida, a més és llicenciada en Geografia i Història i Directora de Colònies, és professora de l'Escola de l'Esplai, de Lleida.

La possibilitat d'un canvi en la direcció de la Delegació de Pastoral Juvenil es veia des de feia temps. Roser García diu que ha acceptat el càrrec amb plena disponibilitat de servei a l'Església després d'una seriosa reflexió, haver pregat i fet les consultes pertinents sobre el treball i missió que se li encomanava, amb consiliaris i membres de la Delegació.

El nomenament ha estat una sorpresa a mitges que ella ha rebut amb un cert temor però amb alegria i confiança perquè sap que “no estaré sola, tinc la confiança de tot l'equip de la Delegació. Per a mi, comptar amb l'ajut de tots és un estímul dins les meves limitacions. A més es tracta de canviar i fer coses noves. Penseu sobre tot en un treball de continuïtat i de saber estar molt atents als signes dels temps per poder donar respostes reals als joves.

Experta en qüestions de pastoral juvenil i coneixedora del món dels joves pel seu treball en el MIJAC (Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica) i el SIOJ (Servei d'Informació i Orientació Juvenil), sap que des de la Delegació les coses es veuen de diferent manera i amb més amplitud i perspectiva. Continuarà amb el seu treball professional de mestra, però deixarà d'atendre uns altres compromisos de tipus apostòlic per donar-se més completament al servei de la Delegació de Pastoral Juvenil.

Roser García

A la nova delegada li agrada llegir i de preferència biografies de sants perquè, diu, “són persones amb una forta experiència de Déu, gent compromesa que han sabut donar resposta a qüestions vitals des d'una visió i vivència cristiana profunda, com Torras i Bages”. A més de llibres sobre qüestions pastorals. Li agrada la TV però la veu poc i seleccionant els programes, sobretot li interessen les qüestions de debat. Per molt ocupada que estigui afirma que “dedico cada dia, com a mínim, una hora a l'oració”.

La nova Delegada de Pastoral Juvenil ha exercit càrrecs de rellevància pastoral a nivell diocesà i de tot Catalunya havent estat Responsable Diocesana i posteriorment Presidenta Catalano-Balear del MIJAC (Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica). Actualment, a la diòcesi de Lleida és Responsable d'iniciació al MIJAC. Ha cursat estudis de Teologia a l'Escola Diocesana de Lleida, i cursos de catequesi participant a Tarragona a l'Escola d'Estiu de Catequesi, que organitza el secretariat interdiocesà de Catequesi...

Participació corresponsable

Amb Roser García són tres les dones que exerceixen càrrecs d'àmbit diocesà al Bisbat de Lleida. Aquest nomenament és una mostra més de la creixent maduresa

del laïcat i de la confiança de la jerarquia en la dona en tasques d'alta responsabilitat diocesana.

El nomenament de Roser García ha estat molt ben acollit pels joves i celebrat més en participar per elles que entenen que és un gran pas en el camí de la participació corresponsable, de la dona i del laïcat en general, en la missió de l'Església.

La Delegació Diocesana de Pastoral Juvenil té com a objectiu promoure i coordinar tota l'acció pastoral juvenil que es realitza a la diòcesi. Com a accions més destacables de la Delegació de Pastoral Juvenil hi ha la realització de les Jornades de Pastoral Juvenil que se celebren cada any, els cursos de formació per a agents de pastoral juvenil (en aquest camp la diòcesi de Lleida és pionera), el Servei d'Informació i Orientació Juvenil-SIOJ, que també és un servei original de Lleida, i les tandes d'exercici espirituals per a joves entre tantes accions que es porten a terme.

■ Jaume Montaña

IGLESIA Y ESCUELA

Places escolars i distribució d'alumnes

En aquesta època de l'any sol plantejar-se un problema relacionat amb el dret a l'educació, el dret d'elecció d'escola i l'obligació de l'Administració pública de vetllar perquè aquests dos drets puguin ser degudament exercits.

En línies generals, la situació és, si fa no fa, aquesta: hi ha una zona urbana o una població amb una escola que té les aules plenes d'alumnes i, a prop, una altra escola amb pocs alumnes per aula; una persona amb càrrec públic, o bé un “òrgan de participació social”, decideix posar ordre i “distribuir” els alumnes d'una manera “equitativa”; l'argument que esgrimeix és el fet que les escoles afectades estan totes sostingudes amb fons públics.

En alguns casos, la qüestió esdevé més complexa: una escola cristiana concertada no pot atendre totes les sol·licituds de places perquè són molts Els pares que desitgen que llurs fills s'hi eduquin; el titular de l'escola inicia els tràmits legals per aconseguir l'autorització i posterior concert de noves aules; una persona amb càrrec a l'Administració pública li diu que les aules per a les quals vol sol·licitar l'autorització i el concert no són necessàries i que no insisteixi; l'argument que esgrimeix és el fet que, a prop de la seva escola, hi ha una escola pública amb places disponibles.

I encara un altre cas: en una població hi ha nens i nenes de raça gitana o bé de raça mora sense escolaritzar; algú de l'Ajuntament es fa responsable de resoldre el problema, observa la realitat de les escoles existents i, sense distingir ni poc ni massa si són públiques o privades concertades, i sense considerar si tenen pocs o molts alumnes per aula, “distribueix” els nens gitanos o moros entre totes les escoles “per tal d'evitar discriminacions”.

Davant aquests casos, sempre sorgeix la mateixa pregunta: com es pot facilitar que els ciutadans exerceixin el dret fonamental d'escollir el tipus

d'educació i, en conseqüència, el dret d'elecció d'escola? Com hauria d'actuar l'Administració pública?

Sense ànim de dir tot el que es podria dir sobre el tema, heus aquí alguns principis bàsics que sempre caldrà tenir en compte.

Primer. Les escoles públiques i les escoles privades d'una població són essencialment diferents per raó del seu origen, encara que totes estiguin sostingudes amb fons públics. Les privades poden tenir un “caràcter propi”, mentre que les escoles públiques han d'ésser “ideològicament neutrals”. Existeix doctrina constitucional abundant sobre aquest tema.

Segon. Les escoles privades tenen raó de ser en la mesura que hi ha famílies que desitgen d'educar-hi llurs fills. En concret, l'elecció d'una escola cristiana per part dels pares suposa el desig de l'educació que s'hi imparteix. Per això, no és correcte “enviar” un nen o una nena a una escola cristiana si els seus pares no ho demanen explícitament.

Tercer. L'Administració educativa ha de vetllar perquè, en la mesura del possible, els pares que tenen fills en edat escolar puguin exercir el dret d'elecció d'escola. Per tant, ha de facilitar que totes les escoles, tant les públiques com les privades concertades, tinguin places suficients per atendre la demanda social. Per això, ha d'afavorir l'augment del nombre d'aules en les Escoles que no poden atendre totes les sol·licituds de plaça.

Quart. L'Administració pública no compliria la seva obligació si es limités a “escolaritzar” tots els nens i nenes en edat escolar, prescindint de la voluntat dels pares i ignorant les diferències existents entre les escoles públiques i les escoles privades.

En síntesi: els drets i llibertats constitucionals referents a l'educació comporten unes regles de joc que tots hauríem de respectar.

■ Francesc Riu

Festa infantil per a tots els nens i nenes

Dia: Dissabte 16 de maig

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Parròquia St. Sever i

St. Vicenç de Paül.

Carrer de Provença, 212

Us esperem a tots!

La llavor plantada el 1968 s'ha convertit en un arbre esponerós

XXV aniversari de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes de Vic i Solsona

VIC

Enguany s'escau el vint-i-cinquè aniversari del naixement de les Hospitalitats de Vic i Solsona. La llavor plantada en 1968 s'ha convertit en un arbre esponerós i ple de fruits, i ara és just que se celebrin amb goig les noccs d'argent d'aquesta institució eclesial tan hospitalària.

El naixement de les Hospitalitats

Fa més de cent anys que, amb motiu de les aparicions de Maria a Bernadette Soubirous, la petita localitat pirinenca de Lourdes es faria famosa arreu del món. Des d'aquell temps, l'any 1858, tots els camins han portat a veure la Verge Blanca.

Tot això féu que, amb la finalitat d'ajudar els pelegrins malalts que s'apropaven a la Gruta de Massabielle tot cercant la guarició, es constituís l'Hospitalité de Notre Dame de Lourdes. La idea va anar

germinant en molts països europeus i es fundaren nombroses Hospitalitats amb l'objectiu comú i principal d'acompanyar malalts al santuari pirinenc.

A Catalunya, l'arquebisbat de Barcelona fou el pioner de la fundació d'una Hospitalitat. I cal dir que, entre els components dels seus pelegrinatges, hi hagué durant molt temps homes i dones, malalts i sants de la diòcesi de Vic.

Es començà a madurar el projecte d'organitzar el pelegrinatge del propi bisbat i amb el beneplàcit del Dr. Ramon Masnou, llavors bisbe de Vic, s'inicià el primer tren de la il·lusió i de l'esperança cap a Lourdes. A Solsona, el Dr. Bascuñana beneí la mateixa idea, i d'aquesta manera dues Hospitalitats bessones veien la llum el 1968.

Actes commemoratius

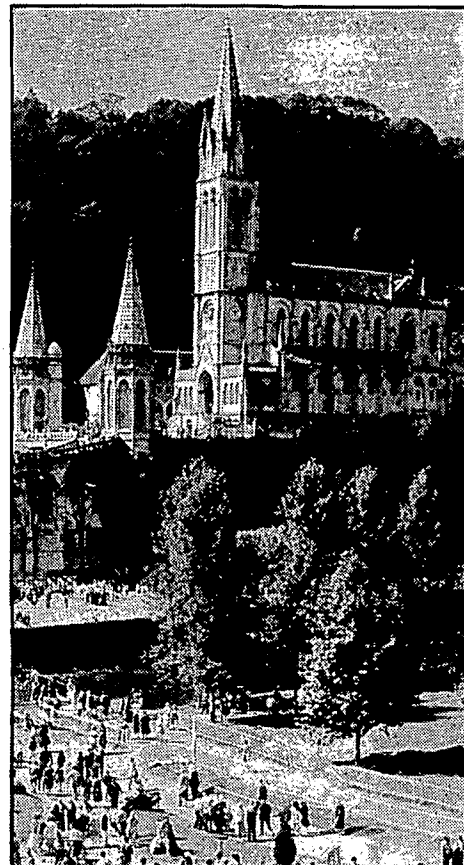
Per celebrar l'efemèride dels vint-i-cinc anys, el diumenge dia 10 de maig es farà a la Catedral de Vic una solemne concelebració eucarística a la qual són invitats tots els diocesans de Vic i Solsona.

Aquesta concelebració serà a 2/4 d'1 del migdia. Després, hi haurà lliurament de distincions als fundadors de l'Hospitalitat, dinar de germanor i una extraordinària actuació musical. El punt central commemoratiu, però, tindrà lloc en el proper XXV. Pelegrinatge a Lourdes, que es farà des del 18 al 22 de juny.

Una nova empenta

"La celebració d'aquesta escaïença — diu el bisbe de Vic Josep M. Guix al Consell Diocesà de l'Hospitalitat — ha de ser una bona avinentesa per donar-ne gràcies a Déu, per fer una revisió ben sincera de la marxa de l'Hospitalitat i per cercar amb nova empenta l'assoliment cada vegada més ple dels seus objectius". Aquestes paraules marcaran, sens dubte, les línies pastorals de cada un dels actes que s'organitzaran enguany i serviran per mirar endavant amb renovada il·lusió.

■ Pere Casas i Font

EL BALL DEL SANT CRIST DE SALOMÓ

*"... més el cronista avui teixeix la història
amb el filet que és or del bon vi vell
i avui salomonencs us fa memòria
d'un fet del nostre poble honrat i bell.
I vol fer-vos reviure els fets d'un dia
que enllacen nostre avui amb l'antigor,
quan per voler de Déu ací venia
la Imatge del Sant Crist de Salomó."*

Així comença El Ball del Sant Crist de Salomó, aquest ball parlat que es representa a l'interior del temple parroquial i que constitueix una mostra de la cultura popular catalana. Som al segle XVI i a Salomó, com també a les seves rodalies, la gana es fa present. Un mercader del poble, Josep Nin, decideix embarcar-se cap a Alger on sap que hi ha blat en abundància. Allí, tot fent tractes amb un rei moro, descobreix un Sant Crist. Després de passar penes i treballs aconsegueix portar-lo a Salomó. I aquí comença el mite.

La Salomó torna a ser maig. És diumenge. Vestits amunt i avall, corredisses d'última hora, un cert nerviosisme i la música de les sardanes donen vida i alegria als carrers del poble.

La gent gran, asseguda als pedrissos i bancs de la Plaça de l'Església, contempla amb joia els visitants que arriben. I és que tot el poble viu El Ball del Sant Crist! Ells van passar èpoques dolentes però en l'amor a aquesta terra, a la seva gent i al Sant Crist trobaven la força per tirar endavant i representar el Ball amb una certa continuïtat. Ells ho van fer, seguint l'exemple dels seus avis, i ara els toca als seus fills i néts de reviuire aquella llunyana història, potser aquella llegenda, que els retorna a les arrels del seu poble i els fa sentir, més que mai, salomonencs.

I tothom reté per uns moments aquestes paraules de l'escena final:

*"...Que ens doni doncs, germans, aquesta Imatge
un nou empelt d'amor, que faci viva
la nostra fe ancestral, i us doni forces
per empeltar en els fills tanta ventura;
i tots un sol ramat, sols una pleia,
a l'ombra de la Creu fem nostra vida."*

NATÀLIA BORONAT i ROVIRA

Des de fa cent anys, a Barcelona

L'Hospital del Nen I dedica una atenció esp a la infància disminu

L'OBRA BENÈFICO-SOCIAL DEL NEN DÉU CELEBRA EL PRIMER CENTENARI DE LA SEVA FUNDACIÓ COM A HOSPITAL EL 30 DE MARÇ DE 1892 A BARCELONA. DURANT AQUESTS ANYS HA TREBALLAT PER DONAR UNA RESPOSTA SANITÀRIA I PEDIÀTRICA ALS INFANTS DE FAMÍLIES OBRERES POBRES O QUE PASSAVEN NECESSITATS, A MÉS D'AMPLIAR ELS SEUS SERVEIS A GAIREBÉ TOTES LES ESPECIALITATS MÈDIQUES, INCLOENT-HI L'ALOPATIA I L'HOMEOPATIA.

LES GERMANES, M. ROSA DURANTEZ, INFERMERA I SUPERIORA DE LA COMUNITAT, I M. ÀNGELS MAESU, DIRECTORA DE L'INSTITUT ORTOPEDAGÒGIC ENS EXPLIQUEN EL FUNCIONAMENT D'AQUESTA OBRA.

—Després de 100 anys, com es concreten els carismes de l'orde?

—Bé —respon pausadament M. Àngels Maesu— estem obertes a les necessitats més urgents, ensems que a l'espiritualitat. Cerquem l'atenció integral, importa tot el que afecta al món de la persona. Si quan vam començar, ens vam dedicar als nens, ara hem ampliat els serveis als ancians, als deficientes, a la formació de personal d'infermeria —però seguint la voluntat que ja en l'inici de l'Obra tenia la nostra mare fundadora M. Carme.

—Intervé M. Rosa Durantez: Tenim la ferma voluntat de servei a l'Església i en aquest camí, hi tenen cabuda des dels seglars compromesos, les religioses, els sacerdots, nosaltres, com un conjunt harmònic. L'Obra va néixer davant les exigències plantejades per la "Rerum Novarum" que feia una crida al compromís social dels cristians, i aquest compromís

ara és més viu que mai. Per aquest motiu, el Nen Déu, respon als temps i a les necessitats d'avui.

—Els ancians que atenen majoritàriament són persones desnonades i amb precaris mitjans econòmics.

—Realment, sí —diu la germana M. Rosa—. Alguns que no estan tan malalts vénen i els donem entrepans i a altres els banym... No és que tots visquin en males condicions, però alguna vegada ens hem trobat algunes persones ancianes que en el pis vivien envoltades de bosses d'escombreries. Aquest exemple il·lustra la qualitat de vida de les persones grans que atenem. Nosaltres els auxiliem amb els Sagraments i els ajudem a resar... —

Afegeix pensativa— Parlen moltes vegades d'anar al cel, tanmateix, com que tenen un deteriorament mental no profunditzen molt. —**I acaba somrient**— Hi ha una germana de la nostra Congregació molt velleta que cada matí resa el Rosari amb ells i convoca pelegrinatges a diversos Santíssims de les parròquies de Barcelona per aquells ancians que encara poden sortir. I cada dia els visita i resa amb ells o per ells, perquè molts no poden.

—M. Àngels: La malaltia en si ja condueix a un tornar-se a preguntar per Déu i pel cel, però també ho fa la manera com són tractats.

—Quina experiència tenen dels disminuïts?

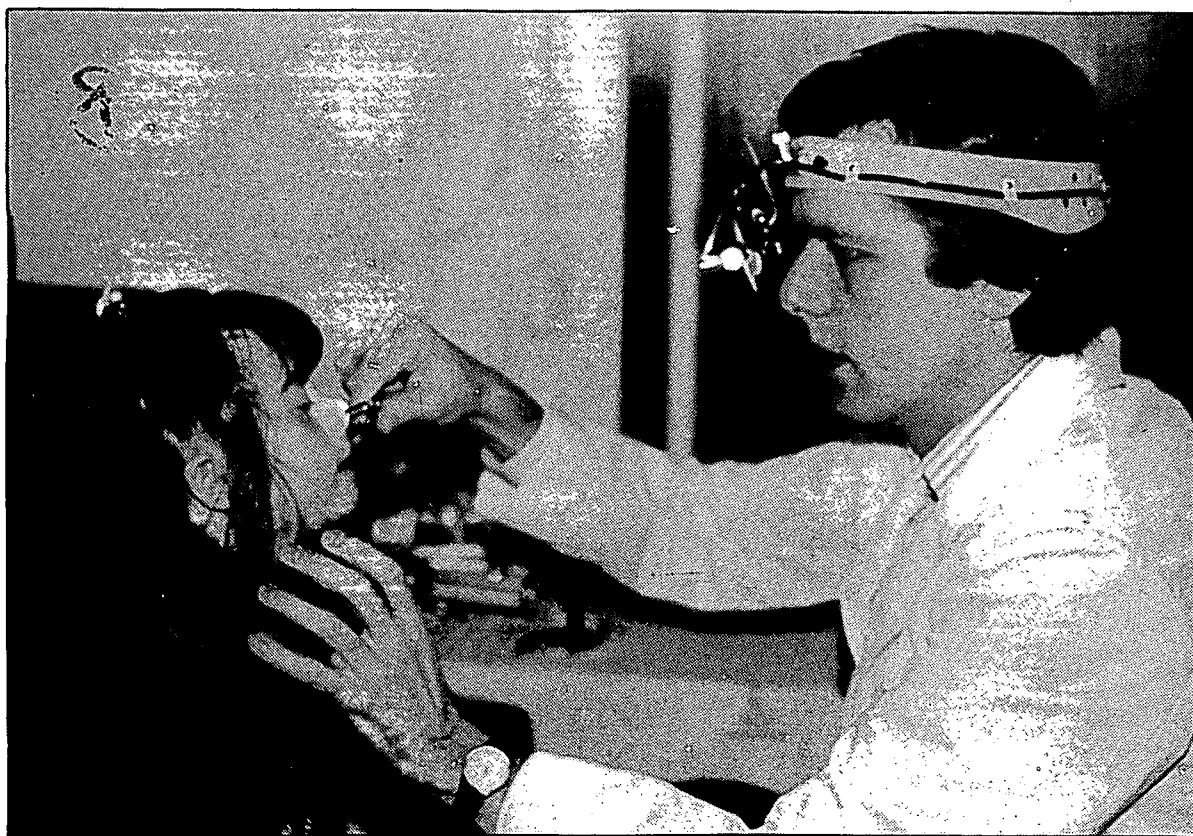
—**Pren la paraula la germana M. Àngels:** En una societat com la nostra que no dona suport als disminuïts, l'opció que implica servir-los és fonamentalment evangèlica. Nosaltres procurem que visquin amb dignitat i acompanyar-los en el seu llarg procés de desenvolupament. Perquè a mesura que treballes amb ells, t'adones dels avenços que fan i de la seva profunda humanitat, de la seva innocència. És una meravella. —**I afegeix**— Avui, es parla de l'avortament terapèutic, però nosaltres lluitem per l'atenció precoç, una atenció que si es fa aviat permet que aquests infants evolucionin molt i molt positivament. Una de les nostres il·lusions —**diu amb dolcesa mentre dibuixa un suau somriure**— seria fer una residència que els atengués quan són adults. Però per això necessitem mitjans i no ens en sobren...

—Més aviat en falten —**afegeix la germana M. Rosa**—. Manquen recursos i personal. Ens ajuden, amb tot no hi arribem.

—És que si realitzem alguna tasca, qualsevol —**explica M. Àngels Maesu**— volem que quedi ben feta, que responguem bé. I si de moment no podem, doncs ens esperem.

—M. Rosa Durantez: La Generalitat subvenciona bona part de l'Obra, tanmateix un avantatge que tenim és el nostre voluntariat que supleix moltes vegades la manca de personal. I comptem amb un equip de metges fabulosos —**diu amb orgull**— que cobra molt poc per l'assistència externa, en consulta privada sols unes 1.400 pessetes. Per la seva feina cobren de manera simbòlica. Així i tot, com que treballem amb gent senzilla, està comprovat que a partir del dia 20 del mes les persones no assisteixen a les visites concertades, perquè no poden pagar-les, i tornen a venir el dia 1 del mes següent.

—Com s'enfoca l'ensenyament?

L'Obra Social del Nen Déu procura que els nens disminuïts psíquics visquin amb dignitat

rtatge

Déu ecial iida

L'Hospital va ubicar-se al carrer Mallorca nº 509 l'any 1923

ment de l'Escola de Formació Professional Santa Teresa de Jesús?

—Pren la paraula la germana M. Rosa: Per començar establir que hi hagi 40 alumnes per curs i oferim tres cursos que completen la formació professional de segon grau en la branca sanitària. L'ensenyament és mixt i seguim el programa oficial. Ara bé, com que els professionals docents tenen unes conviccions religioses o són sacerdots, o religiosos, sempre es transmeten valors.

—La germana M. Àngels continua: Són joves de 16 a 19 anys i els ajudem a obrir-se als valors

humans i cristians. A més, les especialitats que oferim són la de laboratori i l'atenció als disminuïts.

—Continuem conversant sobre el fet que la casa on es desenvolupa l'entrevista va ser fundada per la mateixa fundadora:

—I això té un cert encant—diu M. Rosa Durantez—. En el fons totes les cases segueixen el camí

i l'ensenyament de la fundadora, però en aquelles on va viure, una se sent com més a prop del seu testimoni...

—Quantes germanes són a Catalunya?

—Mira—diu la germana M. Rosa— a Catalunya unes 90, de les quals 18 estem a Barcelona on hi tenim 7 cases. Tanmateix en tot el món són 400. En aquests moments comptem amb 8 novícies a Espanya i 8 a Amèrica Llatina.

—Les germanes que avui formem la Comunitat del Nen Déu, ens sentim responsables de mantenir l'esperit i l'acció de la Mare Carmen—comenta la germana M. Àngels—, que es va iniciar fa 100 anys en aquesta casa i que les Germanes hem mantingut. El Nen Déu, titular, ens ajuda a fer realitat el nostre carisma, a estimar la grandesa humana i la seva limitació, allò que és sublim i allò que és humil, a Déu i a l'home. Ell és Nen i és Déu.

—La germana M. Rosa resumeix la vivència que té la Congregació sobre el Centenari i d'aquesta manera posa punt i final a l'entrevista:

—La Congregació i la Comunitat sent aquesta Casa com a pròpia: L'amor a l'Església es desenvolupa en una obra diocesana que des dels seus orígens està posada sota la protecció del senyor bisbe, que és el seu president. L'amor que posem envers els pobres i envers el servei de la Congregació se sent complert en una obra nascuda i desenvolupada per atendre els més necessitats i les necessitats més urgents de la seva societat.

Les germanes treballen per l'atenció precoç dels nens disminuïts psíquics

Atenció mèdica i humana

Quan s'arriba a l'Hospital del Nen Déu del carrer de Mallorca 509, hom es troba amb un edifici que ocupa tota l'illa de cases i que es divideix en hospital pròpiament dit, en residència per a les germanes i en escola de formació professional de segon grau de la branca sanitària.

L'Hospital està equipat amb una moderna tecnologia i ofereix una varietat de serveis realment extensa que inclou les consultes externes, els serveis de Radiologia, Laboratori, Anatomia Patològica, Electrocardiografia i Electroencefalografia, Geriatria, Homeopatia, Acupuntura, Urologia, Obstetrícia i Ginecologia, Audiometria, Rehabilitació, Fisioteràpia i un llarg etcètera.

El més interessant és comprovar que des dels seus inicis l'Hospital va anar incorporant els avenços de la medicina i de la tecnologia per oferir una qualitat elevada als pacients, que eren persones obreres amb situació de pobresa o de marginació. Aquesta orientació continua actualment, ja que era un dels desitjos i dels carismes de la Mare Fundadora.

Aquesta Obra creada el 30 de març de 1892 i que unia l'esforç d'una Junta de Dames, del Bisbat de Barcelona i de la Congregació de Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, va ser beneïda pel papa Lleó XIII. L'Hospital es va obrir en el passatge Mercader nº 3 de Barcelona, que aleshores estava al límit de la ciutat i avui, en canvi, està entre els cèntrics carrers de Rambla Catalunya, Balmes, Mallorca i Provença. La inauguració de l'emplaçament actual es fa el 13 de novembre de 1923 per guanyar espai i augmentar el nombre de serveis.

Després de la guerra del 36 es passa un temps on només es poden oferir serveis molt limitats. Amb tot, es reprenen moltes de les activitats a partir de l'any 1952. És aleshores quan es decideix que amb la voluntat d'atendre les necessitats més urgents de la nostra societat, l'Obra s'orienti vers l'atenció a la infància, i en concret a la infància disminuïda psíquicament.

En aquests 100 anys, l'Obra Social del Nen Déu no descuidà mai la formació de professionals sanitaris, unes persones que a més dels seus coneixements d'infermeria, aportessin l'escalf humà i uns valors cristians que permetessin atendre cada pacient en la seva realitat integral. No sols es buscava la sanació física de la malaltia, sinó que qualsevol que acudís a l'Hospital se sentís acollit i se li transmetés un missatge d'esperança.

■ Núria Oriol Palarea

■ N. O. P.

El P. Sabeu, búlgar, beneeix els aliments que l'Església com pot i on pot, ofereix als famolencs de Sofia

Fa goig de veure aquest estol de noies poloneses que han dit "sí" a la crida del Senyor

La Reina Sofia feu una ofrena floral en honor d'Isabel la Catòlica, en la mateixa habitació del Palau de Joan II, de Madrigal de las Altas Torres, on nasqué la reina de Castella

28, dimarts

Berlín: Dimissió del ministre d'Afers Estrangers

L'anunci de la dimissió del que des de feia 18 anys era el cap de la diplomàcia alemanya, el ministre d'Afers Estrangers **Hans Dietrich Genscher** ha causat sensació a tot **Alemanya**. **Genscher** era en aquests moments el ministre d'A.E. més antic del món, i la seva actuació fou dirigida especialment a la reunificació del país. El canceller **Kohl**, en agrair els serveis prestats pel seu vice-canceller, va manifestar que amb la seva actuació **Genscher** "havia guanyat un lloc en el llibre de la història del nostre poble". Per a substituir-lo ha estat designada **Irmgard Schwätzer**, també del partit liberal, i fins ara ministra de la Construcció.

Belgrad: proclamació de la nova República Federal de Iugoslàvia

Sèrbia i Montenegro han proclamat a **Belgrad** la **Nova República Federal de Iugoslàvia**. El nou Estat es declara hereu de la desmantellada entitat fundada per **Tito**. L'acte de proclamació va ser boicotejat pel cos diplomàtic de la **Comunitat Europea** i els **EE.UU.** acreditats a **Belgrad**. Segons la nova constitució, **Sèrbia i Montenegro** gaudeixen d'igualtat de drets. Per altra banda la situació econòmica és molt greu. Mentrestant, els líders de la **República de Bòsnia i Hercegovina** negocien el final de la guerra.

Kabul: a la capital no es respecta l'alto-el-foc

Tot i l'anunci de l'alto-el-foc firmat ahir per les guerrilles del comandant **Massud** i del radical **Hekmatiar**, la pau no es feu present a la capital afganesa. Es va creuar foc d'artilleria entre les guerrilles deixant sense validesa els papers firmats pels dos líders. A l'hora que caldria més serenitat per construir una pau estable per a tot el sofert país, les pressions de dintre i de fora dificulten la governabilitat i no es veu clar quina serà la solució definitiva.

29, dimecres

Roma: la dimissió del president de la República

El president **Francesco Cossiga** va formalitzar ahir la seva dimissió anticipada del càrrec. **Itàlia** passa uns dies de profunda crisi institucional i política de molt difícil solució. El propinent 13 de maig, les **Cambres**, en sessió conjunta elegiran el nou president d'**Itàlia** i, d'antuvi, l'elecció es preveu difícil.

Sarajevo: l'exèrcit iugoslau es nega a sortir de Bòsnia

L'exèrcit iugoslau ha respost negativament al decret de la presidència de **Bòsnia-Hercegovina** de retirar-se del país. El coronel iugoslau **Komnen Zarkovic**, vice-cap de la segona regió militar, va advertir ahir a **Sarajevo** que els seus homes no acceptaran cap decisió "que no sigui el resultat d'un acord entre els tres pobles de **Bòsnia i Hercegovina**".

Berlín: nou substitut de Genscher

La substitució de **Genscher** com a cap de la diplomàcia alemanya és més difícil del que sembla a primera vista. Si la presidència del **Partit Liberal (FDP)** havia nomenat dilluns com a substituta la ministra de la **Construcció Irmgard Schwätzer**, un sector "rebel" del grup parlamentari del **FDP** va provocar que després d'una tensa reunió es donés un tomb inesperat i s'elegís **Klaus Kinkel**, actual ministre de **Justícia**, com a successor. **Kinkel**, de 55 anys, va exercir des del 1970 com a conseller de **Genscher** primer al ministeri de l'Interior i després, des del 1974, en el ministeri d'Afers Estrangers. L'any 1979, **Kinkel** va ser nomenat màxim responsable del **BND**, el servei d'informació exterior de la **República Federal Alemanya**. L'any 1990 va ser nomenat ministre de **Justícia**. És considerat com un deixeble de **Hans-Dietrich Genscher**.

30, dijous

Hèlsinki: la legitimitat de la nova Iugoslàvia, a examen

La **Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa (CSCE)** va examinar ahir, en la seva reunió a **Hèlsinki**, la legitimitat de la nova **Iugoslàvia** formada per **Sèrbia i Montenegro**. Segons informen de **Lisboa**, el ministre portuguès d'A.E., **João de Deus Pinheiro**, va manifestar que la **República Federal de Iugoslàvia** només serà reconeguda per la **CE** si compleix tres "condicions essencials": retirada de l'exèrcit dels països veïns —**Bòsnia i Croàcia**—, cooperació amb la conferència de **Pau** i que negociï amb les antigues **Repúbliques** tots els béns i obligacions de l'ex **Iugoslàvia** a l'exterior.

Moscou: la negociació sobre la flota del mar Negre

Russos i ucraïnesos iniciaren ahir a **Odessa** unes complexes negociacions per al repartiment de la flota del **Mar Negre**, una part de l'herència de l'antiga **URSS**. Les primeres converses fan preveure que, de moment, es tracta d'un diàleg de sords, o sigui sense resultats positius, ja que ambdues parts exageren les seves pretensions i minimitzen les ofertes. Però el cas és que es tracta de 300 unitats navals, i de 150.000 milions de dòlars, i a veure qui se'n queda més...

Washington: les eleccions presidencials USA

George Bush ha obtingut un ressonant èxit en les primàries de **Pennsilvània** on ha obtingut els 72 delegats en joc. **Bush** ja ha obtingut, de fet, la nominació com a candidat republicà. Per la seva banda el demòcrata **Clinton** va avançant segur pel camí de la nominació demòcrata, després que ha recuperat força el seu crèdit com a polític íntegre entre l'electorat.

1, divendres

Los Angeles: la reacció contra una injustícia

La violència racial s'ha desfermat a **Los Angeles** i, de moment, ha fet onze morts i 125 ferits, segons van reconèixer les autoritats locals. A més, s'han produït més de tres-cents incendis i saqueigs de comerços, i les autoritats s'han vist obligades a mobilitzar 3.000 agents de la **Guàrdia Nacional** per prevenir noves onades de violència. La causa de tot aquest aldarull ha estat la sentència d'un Tribunal declarant innocents quatre policies que apallissaren l'automobilista negre **Rodney King** el 3 de març del 1991. En la revolta protagonitzada pels negres de **Los Angeles** s'hi han afegit molts dels refugiats mexicans i centramericans ubicats a la ciutat.

Moscou: no avancen les converses sobre la flota del Mar Negre

Les dues repúbliques més importants de la **CEI**, **Rússia i Ucraïna**, tancaren ahir a **Odessa** la primera ronda de converses sobre la flota del **Mar Negre** sense arribar a cap acord important. Ambdues parts, russos i ucraïnesos, s'han compromès a no prendre cap decisió unilateral que pugui agreujar la discussió de l'herència de les unitats navals de l'armada ex-soviètica. Els russos se senten satisfets perquè s'han posat les bases per a un futur acord i han acceptat estudiar la proposta de **Kiev** de declarar el **Mar Negre** zona desnuclearitzada.

Hèlsinki: la CSCE accepta l'ingrés "immediat" de Bòsnia i Hercegovina

La **República de Bòsnia i Hercegovina** va rebre ahir el vist-i-plau per convertir-se en el 52è. Estat membre de la **Conferència sobre Seguretat i Cooperació a Europa (CSCE)**. També s'acordà no suspendre Iugoslàvia en el fòrum pan-europeu. Però sembla que es vol mantenir una mena d'abstenció política a la **República Federal Iugoslava** fins que es normalitzi la situació als **Balcans** i en franca pacificació.

Una bona dona neteja la icona de la Mare de Déu amb el Nen que es venera en una església ortodoxa de Moscou

A Madrid fou inaugurat el "I Congreso Magno Mundial de Medicinas Alternativas-España 92" organitzat per l'O.M.M.A. (Organització Mundial de Medecines Alternatives), presidit per Mons. Armando Monteiro

El Metropolità de Sant Petersburg, Yoan, beneeix les despulles mortals del Gran Duc Vladimir Kirilovich Romanov, mort a Miami, i primer hereu al tron de Rússia

2, dissabte

Los Angeles: l'explosió de ràbia racial

Continuen les conseqüències de la sentència absolutòria a favor de quatre policies blancs dictada per un **Tribunal de Los Angeles**. Fins ara sembla que a conseqüència dels desordres hi ha quaranta morts, a més de centenars de ferits. Segons una enquesta, la majoria de nord-americans opina que s'ha comès un crim amb la sentència absolutòria. L'enquesta mostra també les diferències entre blancs i negres en qüestions referents a la justícia. El president **Bush** envia tropes a **Los Angeles**, i sembla que la revolta esquitxa altres ciutats. El govern de **Corea del Sud** va demanar ahir protecció per a la minoria coreana resident a **Los Angeles**, els membres de la qual es dediquen activament al comerç.

Moscou: la celebració de l'1 de Maig

Moscou va celebrar el seu primer **1 de Maig** laic i plural. A la **Plaça Roja** de **Moscou** la publicitat va substituir els gegantins retrats de **Marx**, **Engels** i **Lenin**. Per primera vegada la festa no s'ha celebrat amb desfilades multitudinàries organitzades pel **PCUS**, i només uns 10.000 comunistes es manifestaren per protestar contra els líders reformistes.

Lisboa: reserves per reconèixer la nova Iugoslàvia

La **Comunitat Europea**, presidida fins al 30 de juny pròxim per **Portugal**, presenta serioses reserves pel reconeixement de la nova **Iugoslàvia** formada per **Sèrbia** i **Montenegro**. Segons el ministre d'**Afers Estrangers** espanyol, **Fernández Ordóñez**, "Iugoslàvia és el problema més greu que tenim plantejat a Europa". La causa primera és la pressió militar exercida per **Sèrbia** contra **Bòsnia** i **Hercegovina**, on no cessen els atacs de l'artilleria contra **Sarajevo** i altres localitats. La **CE** cerca una fórmula que pugui posar fi a l'actitud agressiva de **Sèrbia**.

3, diumenge

Los Angeles: soldats de la Guerra del Golf patrullen per la ciutat

Unitats d'èlite que participaren a la **Guerra del Golf**, agents de policia i **Guàrdia Nacional**, formen un conjunt de 20.000 persones que ahir començaren a patricular per **Los Angeles** per imposar la pau després de tres dies de violències que han causat 44 morts i uns 2.000 ferits. Ahir regnava calma tensa per **Los Angeles**, però es produïren incidents a **Nova York** i a **Atlanta**. El president **Bush** va prometre fermesa contra els actes vandàlics i també va anunciar que la justícia reobrirà el cas **Rodney King**, motiu de tota la revolta.

Sarajevo: s'incrementen els combats

Sarajevo va patir ahir la jornada més violenta des que els combats passaren des de la veïna **Croàcia** a la **República de Bòsnia i Hercegovina**. Durant tot el dia, les forces serbo-federals i la **Defensa Territorial** s'enfrontaren obertament al centre de la capital. El president bosnià, **Alija Izetbegovic**, va ser detingut i conduït a un quarter de **Sarajevo** per militars iugoslavs. No és possible determinar el nombre de víctimes. El cap de la missió d'observadors de la **CE** amb base a **Zagreb**, **Joao Da Silva**, va informar ahir de la mort d'un membre belga de la missió en els combats que tingueren lloc entre les localitats de **Mostar** i **Capljina**, al sud-est de **Bòsnia**.

Moscou: els partits reformadors ofereixen suport a Ieltsin

Els partits reformadors brinden el seu suport a **Ieltsin** per poder dur a terme un referèndum constitucional. **Ieltsin** va anunciar la seva intenció de sotmetre a referèndum el text de la futura llei fonamental. Això s'interpreta com una maniobra per dissoldre anticipadament el **Congrés de Diputats (Parlament ampli)**.

4, dilluns

Bonn: s'inicia la segona setmana de vagues a Alemanya

Creix la tensió a **Alemanya** en iniciar-se la segona setmana de vagues. Avui l'espai aeri europeu es veurà afectat per la vaga als aeroports els quals en la seva majoria s'adheriran al moviment vaguista. La vaga s'estén especialment a tot el ram dels transports, afectant greument les comunicacions. Els ciutadans suporten resignadament els inconvenients, però la confiança en el govern minva alarmantment.

Sarajevo: alliberament del president bosnià i acaba el setge

El president de la **República de Bòsnia-Hercegovina**, **Alija Izetbegovic** ha estat alliberat per l'exèrcit iugoslau, i ha acabat el setge de la capital bosniana. Els combats del dissabte i diumenge causaren 150 morts i més de 200 ferits segons que informa l'**Estat Major** de la defensa territorial bosniana. **Sarajevo** tenia un aspecte desolador, i segons els mateixos ciutadans de la capital, "ni els alemanys feren una cosa semblant durant la **Segona Guerra Mundial**".

Washington: la revolta de Los Angeles i les eleccions

La violència racial a **Los Angeles** replanteja la campanya electoral als **EE.UU.** Els candidats a les eleccions presidencials revisen la seva política racial després de les violències entre negres i blancs ocorregudes els últims dies. Entre solidaritat i recerca de responsables, els polítics es traslladen a **Califòrnia** per continuar la seva campanya electoral i situar-se en les millors posicions enfront els comicis. El demòcrata **Clinton**, preocupat perquè no l'acusin d'aprofitar la crisi, va tenir paraules d'elogi pel president **Bush**. Altres possibles candidats demòcrates també s'han traslladat a **Los Angeles** barrejant la solidaritat amb la recerca de vots.

La guerra dels alfabetes

Un dels països que més s'ha beneficiat de la desintegració de la Unió Soviètica és **Turquia**. La mateixa **Comunitat Europea** ha arribat a dir que la situació actual de **Turquia** no té res a veure amb la d'un any enrere.

Trencada l'**URSS**, queden lliures les repúbliques islàmiques de l'Àsia Central: **Turkmenistan**, **Uzbequistàn**, **Tadjiquistan**, **Kazakstan** i **Kirguizistan**.

Uns països que durant la història han estat camp d'influència de l'imperi Otomà i de l'imperi Persa.

Turcs i perses s'han disputat el control del món islàmic, juntament amb els àrabs. I aquesta pugna no s'ha acabat. Al contrari.

Turquia, país d'un islam moderat, aliat de l'**OTAN**, històric pont entre Occident i el món musulmà, representa molt més els interessos de les potències europees i dels Estats Units que no pas l'Iran.

Aquest país, l'Iran, després de la mort de l'Aiatollah **Jomeini** ha moderat el seu discurs. Però fidel a la seva trajectòria durant l'últim mil·lenni, representa el xiisme, l'integrisme que tanta por fa a Occident, i que tanta por va fer a l'antiga Unió Soviètica comunista.

Recordem que el desig de frenar l'expansió del fonamentalisme, amagat amb els últims cops de fuet de l'imperialisme soviètic, va provocar la dramàtica invasió de l'Afganistan.

Entre les pretensions dels turcs i les dels iranians, Europa ho té ben clar. És per això que la **Comunitat** està donant tot el suport a les iniciatives d'**Ankara** per recuperar la influència a l'Àsia Central. Recentment el president turc ha visitat aquestes repúbliques. S'han firmat importants convenis culturals, on destaca un objectiu: la "re-alfabetització".

Sota el domini soviètic, les llengües parlades a l'Àsia Central van adoptar l'alfabet ciríl·lic. Unes llengües que sovint tenen l'arrel turca, i que a través de convenis culturals **Turquia** vol convertir al seu propi alfabet, és a dir, el llatí.

Els tres grans imperis islàmics, el turc, el persa i l'àrab, tenen armes pròpies: un alfabet completament diferent, i per tant, absolutament diferenciat.

I **Turquia** té el suport occidental. És per això que la **Comunitat Europea** estudia noves formes de col·laboració amb aquest país. No es tracta, encara, d'admetre'l a l'Europa comunitària, però sí de reforçar els lligams de cooperació entre Brussel·les i **Ankara**. Uns lligams, actualment, ja prou privilegiats.

■ Jordi Roigé i Solé

Els astres i l'astrofísica

*El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet
les seves mans.*

(Salm 18)

Hem deixat per a aquesta setmana la narració de dues caigudes meteorítiques que han fet parlar molt i han comportat discussions i controvèrsies entre els homes dedicats a la ciència. La primera d'aquestes precipitacions va ser a França i l'altra a la Sibèria. Tant l'una com l'altra han provocat estudis, recerques, informes i multitud d'articles sobre la cosa:

El meteorit d'Orgueil

Era el 18 de maig de 1864. Ja fa més de cent anys d'això. Al petit poble d'Orgueil, situat al sud de Montauban (Tarn-et-Garonne), van veure a les 8 del vespre un meteor més brillant que la Lluna plena que els venia al damunt. Poc després es féu una gran explosió i una pluja de pedres incandescentes queia a l'entorn dels astorats veïns d'aquell lloc, gràcies a Déu sense cap desgràcia personal. Es van recollir una vintena de trossets ennegrits. El meteorit era petri, del tipus "condrita". La seva anàlisi demostrà que també contenia ferro, magnesi i sofre, cosa normal, però a més una proporció d'aigua no tan normal: un 18%, i carboni: un 4%, encara menys normal. Aquest va ser el resultat de la primera anàlisi que s'hi féu.

Però quatre anys més tard el químic **Pierre Berthelot** va descobrir que el carboni hi feia compostos orgànics! Si aquí a la Terra només trobem aquests compostos en els éssers vius, voldrà dir això que en altres llocs del "cel" hi ha o hi ha hagut vida? Ben aviat es formaren dos bàndols: els que digueren que calia afirmar això i els que ho negaven, no fiant-se dels resultats de Berthelot o bé dient que aquells compostos podien haver-se format sense el concurs de la vida. El cas és que el meteorit d'Orgueil va ser estudiat i reestudiat moltes vegades. El 1961 Klaus i Nagy, als EE.UU. en feren una altra meticulosa anàlisi que confirmà els resultats del químic francès; més encara entre els compostos orgànics hi trobaren aminoàcids que, com hom sap, són els components essencials de les proteïnes dels organismes vius. Què dir-hi? L'objecció que hi posaren alguns fou que després de prop d'un segle no es podia pas excloure

re la contaminació terrestre...

Però la cosa no acabà aquí. En altres condrites recollides posteriorment i de característiques semblants a la d'Orgueil també s'hi han trobat aminoàcids. Què voldrà dir això? Avui dia la química ha avançat molt i s'ha vist que al laboratori es poden formar aminoàcids sense intervenció de la vida. Precisament el mateix Berthelot havia estat ja un pioner en afirmar que no calia postular la "força vital" per a produir certs compostos de carboni; cosa que ara s'ha vist plenament confirmada. Així, doncs, el que hem de dir és que es va exorbitar la troballa de compostos de carboni en un meteorit: pràcticament totes les condrites, dites "carbonoses" en tenen!

El "misteri" de Tunguska

Es tracta d'un meteorit que s'ha fet més cèlebre encara que el d'Orgueil. Era el 30 de juny de 1908, poc després de les 7 del matí, a la Sibèria Central, a uns 800 km al NO del llac Baikal, a la vall del riu Tunguska. Les persones més properes eren a 60 km; van veure una enorme bola de foc tan lluminosa com el Sol, van dir, que travessava el cel per damunt del petit poble de Vanavara i que portava una cua incandescent. Aquells improvisats testimonis sentiren al cap de poc una detonació eixordadora i una calor intensa; la terra tremolà sota els seus peus i la sacsejada els féu saltar. El soroll de l'explosió fou tan fort que se sentí fins a uns 1.000 km lluny! El tremolament va originar una ona expansiva, com un sisme de gran intensitat, que va donar dues vegades la volta a la Terra

segons van captar les estacions meteorològiques. I durant les nits següents, durant un parell de mesos, el cel nocturn presentà una lluminositat desacomunada no tan sols a bona part de l'Àsia, sinó també a Europa i Amèrica. Davant la immensitat dels arbres cremats i tombats en 25 Ha, o sigui en una extensió de 60 km de diàmetre, hom calculà que havia estat un meteorit gegantí d'almenys 40.000 tones de pes, que s'hauria fet a miques al moment de l'explosió amb un desplegament d'energia equivalent a una bomba nuclear d'uns quants megatons.

I ara ve el que s'ha anomenat el "misteri de Tunguska". És clar que si un bòlid de 40.000 tones s'ha fet bocins, se'n trobaran molts i amb facilitat a l'indret on s'ha esdevingut el fenomen. El lloc és desert i no gaire aïllat per anar-hi; no és estrany, doncs, que fins al 1927 no es decidís fer-hi cap un equip d'experts, amb un bon instrumental, per a recollir-hi mostres del descomunal meteorit. El mineròleg rus **Leònides A. Kulik** (1883-1942) va dirigir el grup. I la decepció fou majúscula: van trobar-hi això sí, els arbres ajaguts o fets cendres i una gran devastació que encara no s'havia refet després de gairebé vint anys. Les fotografies que en tragueren mostren un paisatge desolador; però, de restes meteorítiques, no en van trobar cap ni una, per més que ho vagin escorcollar tot! Tornaren amb les mans buides. No se sabia com explicar la cosa. El professor Kulik no es donà per vençut i organitzà dues expedicions més, el 1928 i el 1929, però també resultaren infructuoses. Va morir el 1942 amb l'espina de no haver pogut resoldre el "misteri de Tunguska".

Després de la guerra s'hi feren encara dues

exploracions, el 1958 i el 1961, amb instruments més sofisticats, i l'únic indicatiu meteorític que hi trobaren van ser uns petutíssims glòbuls de magnetita i de silicats de mig mil·límetre de diàmetre! Quina mena de constitució devia tenir aquell meteorit? Especulacions fantàstiques no hi mancaren: hi hagué qui s'afegí a dir que "allò" havia estat un "microforat negre" (Jason, Ryan,...), qui afirmà que podia haver estat antimateria que es va anihilar en contacte amb la matèria (Cowan, Atluric, Libby,...), qui que era un "ovni", o sigui una nau extraterrestre avariada... Però amb una mica més de seny Krinov va suggerir una possibilitat més coherent amb el que sabem dels cossos interplanetaris i ben lògica: la forma com es veien tombats els arbres mostrava que l'explosió s'havia esdevingut a gran altitud, potser a uns 8 km, i això volia dir que aquell cos celest havia de tenir una densitat molt feble per desintegrar-se tan aviat, i de poca densitat hi ha els cometes, que tenen el nucli format principalment de glaç i pols ("una bola de neu bruta" és una definició que s'ha donat de cometa); per una altra banda, la reconstrucció de la trajectòria que va seguir demostrava que venia de la part del Sol i a una velocitat d'uns 200.000 km/h, i és clar, pel fet de venir en aquest sentit no era possible a cap observatori observar l'arribada d'aquest cometa, que, com a cometa, era força petit; el Sol n'havia d'impedir la visió. L'enorme expansió de calor que s'originà és d'acord amb la descomposició d'un material poc coherent. Tot el que comporta la hipòtesi d'un cometa es veu conforme amb els efectes observats. Sembla, doncs, que el "misteri de Tunguska" ha estat desvelat.

Si això és així, resulta que un cometa ens ha vingut a visitar al s.XX i la humanitat n'ha resultat indemne; i fins i tot ha trigat temps a adonar-se'n. I tanta por que havien fet, sobretot a l'edat mitjana, els cometes, i ni el xoc amb un d'ells no ha originat cap malvestat personal!

■ **Francesc Nicolau**

Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

DELEGACIÓ DIOCESANA DE MISSIONS

ARQUEBISBAT DE BARCELONA

CONCURS INTERNACIONAL DE DIBUIX MISSIONER 150 anys de LA INFÀNCIA MISSIONERA

Tema: Jesús et diu avui: "Dóna a conèixer la meva Bona Nova a tot el món"

Objectiu: 150 anys després de la fundació de l'Obra de la Infància Missionera, els nens i nenes de tot el món expressen gràficament (idioma universal) la seva manera de participar en la Missió Universal de l'Església.

A Fase diocesana

1— Hi poden participar tots els nens i nenes, repartits en **tres categories**, segons l'edat.

1ª Entre els sis i nou anys

2ª Entre els deu i els dotze anys

3ª Els qui tenen tretze i catorze anys.

2— Es considera l'Escola o la Catequesi parroquial com a unitat bàsica per a l'organització.

3— Cada nen participant expressarà el lema del concurs amb un dibuix, pintura, "collage", etc. El format serà de 30 x 20 (mida foli), en posició horitzontal.

4— Cada nen posarà el seu nom, adreça, telèfon i edat al darrera del mateix paper. El qui ho vulgui pot afegir una curta explicació del treball o una pregària personal, abans del nom i l'adreça.

5— Cada Escola o Catequesi exposarà els treballs i en farà una

selecció que presentarà al concurs diocesà. El nombre de treballs a seleccionar serà aquest:

a) Les que no arribin a 100 alumnes: **un treball** de cada, de les tres categories. **Total: 3 treballs.**

b) Les que en tinguin més de 100 i menys de 500: **dos treballs** per a

cada una de les tres categories. **Total: 6 treballs.**

c) Les que tinguin més de 500 alumnes, **tres treballs** per a cada una de les tres categories. **Total: 9 treballs.**

6— Els treballs seleccionats a cada Escola o Catequesi **es lliuraran abans del 30 de maig de 1992** a la Delegació Diocesana de Missions, carrer del Bisbe, 5 (matins de 10 a 1.30).

7— El dia **15 de juny** es donarà a conèixer el nom dels tres primers classificats de cada categoria i se'ls lliurarà el premi.

B Fases catalana, nacional i internacional

8— Aquests 9 guanyadors, participaran a l'etapa regional de les 8 diòcesis de Catalunya, en què s'escolliran **cinc** treballs de cada categoria els quals competiran a la final nacional.

9— L'última etapa, la internacional, se celebrarà a Roma el 1993.

Les Esglésies llatinoamericanes desitgen intensificar la seva projecció missionera

Als 500 anys dels començament de l'evangelització d'Amèrica, les Esglésies d'Amèrica llatina desitgen intensificar la seva presència en la missió "ad Gentes", en la línia del que es va decidir l'any 1979 per la Conferència General de l'Episcopat d'Amèrica llatina celebrada a Puebla de los Ángeles, México. A aquest objecte es va celebrar a Santa Fe de Bogotá, Colòmbia, una reunió de 14 bisbes Presidents de les Comissions Episcopals de missions dels seus respectius episcopats nacionals i de 16 directors nacionals de les Obres Missionals Pontificies. També va participar en la reunió l'equip d'animació del post Comla IV. Els Instituts específicament missioners d'Amèrica llatina varen concórrer a través d'un representant. Per part de la Santa Seu participà en els treballs l'arquebisbe monsenyor Uhac, Secretari de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles i, per això President del Consell Superior Internacional de les esmentades Obres Missionals Pontificies.

La reunió estava programada de cara a la propera IV Conferència General de l'Episcopat d'Amèrica llatina que s'inaugurarà el proper 12 d'octubre a Santo Domingo, República Dominicana, amb la participació del Papa. S'ha pretès fer arribar a l'esmentada Conferència General una aportació valuosa i eficaç amb la finalitat d'estimular i potenciar la projecció missionera de les Esglésies d'Amèrica llatina.

A Puebla, en efecte, s'havia decidit aquesta obertura compromesa de les Esglésies d'Amèrica llatina a l'evangelització universal. En el número 368 del document final diu:

"Finalment, ha arribat per a Amèrica llatina l'hora d'intensificar els serveis mutus entre Esglésies particulars i projectar-se més enllà de les seves pròpies fronteres "ad Gentes". És veritat que nosaltres necessitem missioners. Però hem de donar des de la nostra pobresa. Per altra banda, les nostres Esglésies poden aportar quelcom original i important: el seu sentit de la salvació i de l'alliberament. La riquesa de la seva religiositat popular, l'experiència de les Comunitats Eclesials de Base, la floració dels seus ministeris, la seva esperança i l'alegria de la seva fe. Hem realitzat ja esforços missioners que puguin aprofundir-se i s'han d'estendre.

A la llum i en la inspiració d'aquestes terminants paraules de Puebla, els reunits traçaren una mena de balanç de la contribució missionera actual de les Esglésies d'Amèrica llatina. Avaluaren en més de 3.000 els missioners i missioneres d'Amèrica llatina dispersos per d'altres continents. Més de 1.000 són mexicans, uns 1.000 brasilers, prop de 700 colombians, 135 peruans... **"Sens dubte, és consolador — digueren — el moviment de missioners i missioneres enviats "ad Gentes" per les Esglésies d'Amèrica llatina a d'altres territoris i continents".**

Entre els factors que han concorregut a desencadenar, per fortuna, aquest moviment de participació en la missió evangelitzadora universal, els reunits destacaren l'impacte de la crida de Puebla, la creixent presa de consciència de la corresponsabilitat missionera de les Esglésies particulars —fruit dels quatre Congressos

☆ **Per aportar el seu sentit de la salvació i alliberament, la riquesa de la seva religiositat popular i l'alegria de la seva fe.**

Missioners Llatinoamericans (Comla) — i l'onada d'animació missionera que els esmentats Congressos han suscitat arreu.

"Però l'Església a Amèrica llatina — digueren — se sent obligada a donar més de la seva riquesa i de la seva pobresa". I afegiren quelcom molt important, vàlid també per a les nostres Esglésies: **"Estem molt persuadits que, sense esperit missioner universal, no hi haurà ni primera ni nova evangelització, ni tampoc autèntica acció pastoral".**

Raons de pes

Els reunits, un cop traçat un primer balanç, fixaren la seva atenció sobre les raons o motius que estimulen actualment a una major presència de les Esglésies d'Amèrica llatina en l'evangelització universal. **"Greus i urgents motius — afirmaren — donen pressa a l'Església a Amèrica llatina a un compromís missioner "ad Gentes" més consistent, sense fronteres**

de territoris o continents: l'acció de gràcies a Déu per la fe rebuda i de la qual ara se celebra el V Centenari del començament de l'evangelització; les immenses necessitats de primera evangelització en el món actual; i la urgent crida del papa Joan Pau II a l'esforç missioner de tota l'Església en l'encíclica "Redemptoris Missio"; els nous espais oberts per l'absència de passats condicionaments i pels mitjans de comunicació social; la nova evangelització que el fenomen de les sectes reclama; ja que la fe s'enforteix donant-la; i, sobretot, l'hora de gràcia que avui viu l'Església a Amèrica llatina amb el 40 per cent de la població catòlica mundial, la primavera de vocacions, el moviment dels grups missioners "ad Gentes", els nous moviments i iniciatives apostòliques, el fervor de les comunitats cristianes i, especialment, de les comunitats eclesials de base, i el testimoni — moltes vegades heroic — de tants apòstols que han donat la vida per l'amor i la justícia de l'Evangeli.

Després d'abundar en reflexions sobre les línies missionals i missioneres per al futur immediat, els reunits destacaren l'opció per a les poblacions indígenes del continent, l'increment de l'atenció cristiana a les comunitats afro-americanes i la sol·licitud pastoral per als altres grups humans procedents d'Àsia i del món islàmic. La millor formació missionera en els seminaris, la participació dels seglars en l'evangelització universal i el més intel·ligent i fort ús dels mitjans de comunicació social en l'animació missionera, foren altres dels capítols que centraren l'atenció dels reunits.

Entrevista amb el pare agustí Rafael Pérez

Avui els sants fan més falta que mai

Resident a Saragossa des de fa 16 anys, l'agustí pare Rafael Pérez és un dels millors especialistes en les beatificacions i canonitzacions, que coneix a la perfecció després que l'any 1960, amb el papa Joan XXIII, comencés a treballar dins del Vaticà en les Causes dels Sants. Aquest lleonès de naixement, i aragonès d'adopció, conserva als

seus 91 anys una vitalitat sorprenedora, viu en el convent col·legi dels Pares Agustins de Saragossa, i recorda la seva participació directa durant els 15 anys de treball a Roma en 19 beatificacions i 14 canonitzacions. Després de la seva jubilació, culminaren en beatificació 106 casos en els quals havia participat i aconseguiren almenys 19 beats.

El pare Rafael Pérez és un expert de reconegut prestigi mundial. També és conegut per la seva gran capacitat de treball i un rigor màxim a l'hora de sospesar pros i contres dels candidats als altars. Durant deu anys ha estat Promotor General de la Fe, el que abans es coneixia com "advocat del diable". Compta que les dificultats que va presentar en els diversos processos omplen deu grans volums. "Això no obstant —matisa— prefereixo parlar "d'advocat de Déu", ja que les objeccions que formulo, més que posar impediments al camí dels sants cap als altars, pretén atorgar credibilitat i garanties a les causes".

Entre els nombrosos espanyols que ha contribuït a dur als altars n'hi ha molts que són d'Aragó. Són els casos de Teresa de Jesús Jornet Ibars, que va fundar a Barbastro les Germanetes dels Ancians Desemparats. També ha treballat en les causes del bisbe Polanco, de la mare Ràfols, fundadora de les Annes; de la mare Genoveva Torres, fundadora de les Angèliques, molt arrelada a Saragossa. Al mateix temps, ha intervingut en el procés del germà de La Salle Adolfo Lanzuela i en els últims anys en el del Fundador de l'Opus Dei.

—Quina és la seriositat amb què es realitza el treball en la Congregació per a les Causes dels Sants?

— No té sentit dubtar de la seriositat i professionalitat del treball de la Congregació: s'avalua fins a l'última dificultat que pugui presentar-se en relació amb qualsevol causa. I mentre no es resolgui, no es pot fer el següent pas. A més a més, el personal de la Congregació és

molt seriós i molt competent.

— Per procedir a una beatificació o canonització, quin grau de certesa cal obtenir sobre la santedat del candidat?

— Una certesa moral seriosa, amb exclusió de qualsevol dubte fundat. Després, Déu fa el seu senyal a través del miracle atribuït al Servent de Déu.

— Pot donar-se algun tipus de pressions a favor o en contra d'una causa determinada?

— No es fa cas de cap tipus de pressió. Seria gairebé impossible i ineficax que hi fossin, perquè en cada un dels diferents passos intervenen moltes persones.

— Per què hi ha causes que van més ràpides que d'altres?

— Per dos motius, intrínsec i extrínsec. L'intrínsec es refereix a la figura del Servent de Déu, i per aquest motiu unes causes són més complicades i d'altres més senzilles, segons la qualitat i la quantitat de les proves, tant testimonis com documents. El segon, l'extrínsec, depèn dels postuladors: una causa va endavant quan els postuladors saben bé el seu treball i li dediquen molt de temps, tot el que

requereix la causa, i, finalment, la competència tècnica dels tribunals, i que s'hagin observat totes les normes processals.

— És tan important el treball de la postulació?

— Certament. Si unes causes van lentament és per culpa dels que les promouen, que no hi posen un veritable interès, o que els postuladors duen més causes de les que poden. Encara que també pot ser per manca de competència d'uns o d'altres. Una vegada que les causes han estat instruïdes i entren en la congregació, es requereix un seriós treball de la postulació perquè puguin ser estudiades pels organismes competents. Quan les causes ja són preparades per ser examinades i discutides, segueixen un just ordre crònic en cada un dels passos pels quals han de passar en la congregació. Li posaré dos exemples que van passar a Espanya. En començar el meu treball com a promotor general de la fe em vaig trobar una causa que no tenia postulant —perquè havia mort— ni fons per a finançar les seves despeses. Ho vaig comunicar al bisbe de la diòcesi i, després d'insistir molt, es va aconseguir que un orde religiós es fes càrrec de la causa i així va prosperar. L'altre es refereix a una formosa causa que pot fer un immens bé. Encara estàvem donant els primers passos, quan vaig rebre una carta dels seus promotors dient que l'abandonaven. A mi em va fer molt pena i així ho vaig dir als interessats: en aquell cas no era per manca de mitjans, sinó per manca d'amor al seu fundador.

— Molt sovint se sent dir que la marxa d'una causa depèn de la capacitat econòmica de la postulació. ¿Què hi ha de veritat en això?

— Jo acostumo dir que el diner no aconseguirà mai fer un sant. Sense recursos no és possible dur una causa endavant, perquè els que hi treballen no són àngels. Oficials de la con-

Necessitem noi

Botiga necessita noi de 18 a 25 anys, que li agradi el tema de vídeo i televisió, a la tarda. Demanem màximes referències.

Truqueu de 22 a 23.30 hores a la nit al tel.: 321 19 18

gregació, traductors, consultors, advocats, metges, impressors, etc. han de rebre un just salari. Quan es parla d'això es fa amb un matís tendenciós, molt allunyat de la realitat, perquè una causa de canonització costa molt menys del que hom imagina. A més a més, quan hi ha veritable interès per part dels que les promouen, s'obtenen els mitjans econòmics necessaris sense gran dificultat. Recordo amb estima la canonització de sor Àngela de la Creu, que va fer el Papa a Sevilla l'any 1982. Es tractava d'una de les congregacions religioses més pobres, però no varen tenir dificultats per aconseguir els mitjans necessaris. És evident que aquelles bones religioses varen tirar endavant la causa de la seva fundadora no amb diners sinó amb l'amor que li tenien.

— **Hom diu que és bo deixar passar el temps abans de canonitzar una persona per poder jutjar-la amb perspectiva històrica. Què en pensa d'això?**

— No hi estic d'acord; com més aviat es faci, millor. Els sants són models que presenta l'Església als seus fidels. És evident que per als homes i dones del nostre temps, no és un model igualment vàlid una persona del segle XII que un dels nostres

contemporanis, la vida del qual la podem conèixer perfectament. Un sant actual és un model que va viure en un món com el nostre, que va tenir les ocasions de practicar el bé que tenim nosaltres, que va trobar en la vida les dificultats i temptacions que nosaltres tenim. Aquesta semblança ens encoratja a imitar-los i a invocar-los amb més fervor i confiança.

— **L'actual Pontífex ha beatificat i canonitzat moltes persones, fins al punt de despertar algunes crítiques. Per què serveix avui proclamar un sant?**

— Avui els sant fan més falta que mai. Com més se'n reconguin millor. Els que són declarats sants per l'Església són, en primer lloc, una glorificació de Déu i, després, models per imitar i intercessors davant el Senyor. Alegrem-nos que el Sant Pare celebri sovint beatificacions i canonitzacions. Aquestes cerimònies mostren una gran varietat de persones virtuoses, proposades al Poble de Déu com a model d'imitació; gairebé tan variades com és la diversificació de professions de vida dels fidels dels nostres dies. També hem d'alegrar-nos per aquesta multiplicació d'intercessors davant el Senyor, que comprenen les nostres necessitats— tan semblants a les que sofrien en vida!— i advoquen per remeiar-les.

— **Després de la seva jubilació com a promotor general de la fe en la congregació, ¿ha seguit treballant en causes de beatificació i canonització?**

— Sí, des del 1976 he intervingut en la instrucció de diverses causes espanyoles. Vaig ser jutge delegat del tribunal que va instruir el procés de la Serventa de Déu Genoveva Torres, fundadora de la congregació del Sagrat Cor de Jesús i dels Sants Àngels (les Angèliques), i vaig exercir la mateixa funció en el procés sobre la curació atribuïda a la Serventa de Déu Maria Rodríguez Sopena, fundadora de l'Institut de les Dames Catequistes. Del 1981 a 1984 vaig intervenir com a jutge delegat, en el procés madrileny sobre les virtuts del Servent de Déu Josemaría Escrivà de Balaguer, i des del 1987 al 1990, en el Servent de Déu Adolfo Lanzuela Martínez, de la congregació dels germans de La Salle. Vaig col·laborar en diversos processos de curacions milagroses, com el de la mare Petra Pérez Florido, fundadora de les Mares dels Desemparats i Sant Josep de la Muntanya, i vaig ajudar la família madrileny González Barros per iniciar la causa de canonització de la seva filla Alexia González Barros, de 14 anys.

— **Qui el va escollir com a jutge per instruir la causa de**

monsenyor Escrivà de Balaguer?

— L'arquebisbe de Madrid. Tots els processos els presideix, com a jutge ordinari, el bisbe del lloc. Quan va arribar el moment d'instruir el procés madrileny de Monsenyor Escrivà de Balaguer, em va nomenar jutge delegat — com a totes les persones que hi intervindrien — el cardenal Vicente Enrique i Tarancón que, com dic, fou el jutge ordinari fins a la jubilació. Quan el cardenal Angel Suquía fou nomenat el seu successor, ja s'acabava la instrucció i va considerar oportú confirmar-me en l'encàrrec.

— **La causa del fundador de l'Opus Dei ha marxat a bon pas. Quin ha estat el seu motiu?**

— En primer lloc, el relleu universal de la seva figura. I, en segon lloc, hi ha hagut persones — l'actor i els postuladors — que l'han sabut dur, facilitant en cada moment la documentació necessària.

— **Totes les persones que manifesten el seu interès a declarar en un Procés, són escoltades pel tribunal?**

Els Tribunals escolten només les persones fiables. Per això, en primer lloc es jutja que els testimonis siguin fidedignes. D'acord amb això, s'han d'escoltar les persones que hi mostren interès; també si són

adverses, ja que se les cita expressament en l'edicta que es fa públic al començament de la causa. En canvi, no s'ha de convocar els "enemics" de la causa o del Servent de Déu, que no cerquen que resplandeixi la veritat sinó que únicament desitgen el mal, que actuen per passió o que se'ls senti només per fer mal. Els "enemics" se'ls reconeix fàcilment perquè refereixen únicament allò desfavorable i silencien tot allò que podria ser favorable al Servent de Déu. Per seleccionar els testimonis favorables cal fer una selecció segons la intimitat del tracte que han tingut amb el Servent de Déu, el període de temps que els tractaren o d'altres circumstàncies, fins aconseguir una bona documentació de tota la seva vida.

— **Quans testimonis declaren en la causa de Monsenyor Escrivà de Balaguer? Quans eren de l'Opus Dei?**

— En el procés madrileny es recolliren les declaracions de 66 testimonis, dels quals 30 eren fidels de la Prelatura i 9 havien estat membres de l'Opus Dei durant un quant temps. Tots aquests testimonis conegueren i tractaren monsenyor Escrivà en diferents períodes de la seva vida. En el Procés romà se sentiren uns trenta testimonis més.

■ Manuel Garrido

OBRA CULTURAL MARIANA OFEREIX

OBRES COMPLETES D'ESPIRITUALITAT PASTORAL

Del P. Manuel Esqué
Montseny, C.M.F.

Són tres volums
d'ensenyaments
catòlics

És una mini-enciclopèdia d'espiritualitat, pastoral o popular, en 3 volums, de 2.348 pàgines de text, que oferim al preu de 3.000 ptes.

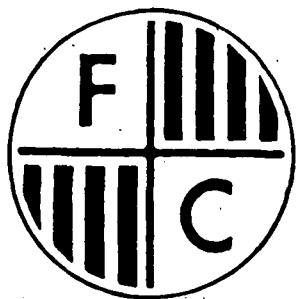
Amb motiu de les noces d'Or del P. Esqué foren ofertes al Papa Joan Pau II, que en una carta ens donava la consigna de "professar i difondre els valors cristians en la societat". Desig del Papa que ha fet seva l'OBRA CULTURAL MARIANA, entitat aprovada jurídicament per la Generalitat amb el núm. 11.593 de la secció 1a. del registre de Barcelona. Departament de Justícia.

El Sr. Nunci, monsenyor M. Tagliaferrí ens deia en una carta que molt li estimem "En agrair-li la tramesa del seu BUTLLETÍ-PORTAVEU, el felicito per difondre els valors socials de l'Església" (Juliol-1990).

I el Papa Joan Pau II, per mediació de la Secretaria d'Estat, ens deia: "Sa Santedat correspon molt agraït a aquest filial testimoni, i per

mediació de la Verge Santíssima demana al Senyor que assisteixi amb la seva gràcia a vostè i a tots els membres d'aquesta associació mariana. Amb aquesta esperança, el Summe Pontífex, en prova de benvolença, els imparteix la seva Benedicció Apostòlica. Aprofito l'oportunitat per expressar-li la seguretat de la meua consideració i estima. T. Marinoci. -Capo-Uff. - P. Manuel Esqué Montseny.

PER ENCÀRRECS:
OBRA CULTURAL MARIANA
Sant Antoni M. Claret, 50-62.
Galeries. Planta Baixa.
08025 Barcelona
Tel. 458 49 35 (les tardes)

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

"Grup Avant" TERRASSA

VII CONCURS BÍBLIC. Tema: "JESUCRIST, DÉU i HOME"

III CONCURS DE REDACCIÓ BÍBLICA. TEMA: "JESUCRIST, DÉU i HOME"

Promogut per la Federació de Cristians de Catalunya de Terrassa i amb la col·laboració del grup de Mestres Catòlics. Amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona (Departament de Cultura), Ajuntament de Terrassa, Banc Atlàntic, Caixa d'Estalvis de Terrassa, Banc de Sabadell, CATALUNYA CRISTIANA, Centre Social Catòlic de Terrassa, el Consell Federal de la Federació de Cristians de Catalunya, Estudi 13 i Llibreria Costa d'aquesta ciutat.

VEREDICTE DEL CONCURS BÍBLIC

Tal com anunciàvem en el tríptic presentador del VII Concurs Bíblic en el punt 9è., de comunicar públicament el veredictè del Jurat, avui, i a través d'aquesta nota, queda notificat.

REPARTIMENT DE PREMIS: DIA: 23 de maig. HORA: 11 del matí. LLOC: PAVELLÓ ESPORTIU SFERIC. c/ Faraday, 85-91.

RESULTATS OBTINGUTS:

1 Premi Extra per Bisbat (8 premis).

PRIMERS PREMIS: 6 per la Categoria primera; 6 per la segona i 7 per la tercera.

PREMIS ESCOLA: 2 premis a la Categoria primera; 1 premi a la Categoria segona i 2 premis a la Categoria tercera.

ACCÈSSITS:

El punt nº 6 de les BASES deia que la Comissió Organitzadora es reservava el dret d'ampliar el nombre de premis, segons la participació i vàlua dels treballs. S'ha fet una ampliació de 182 ACCÈSSITS!!! I a més a més s'ha decidit que tots els concursants (23.457), tinguin un petit record. US ENVIAREM UN CLAUER PER A CADA UN. No volem tancar aquesta nota sense regraciar a "CATALUNYA CRISTIANA" tot el suport i la bona acollida i difusió que ha realitzat a través de les seves pàgines. Per tant, "CATALUNYA CRISTIANA", gràcies, gràcies, gràcies... si Déu vol, fins l'any vinent, igual que a tots vosaltres, nois i noies i professors.

PREMIS PER BISBAT

Nº ESCOLA	POBLACIÓ	BISBAT
1. Betània	Cornellà de Llobregat	BARCELONA
2. Paula Montalt (Escolàpies)	Figuera	GIRONA
3. L'Anunciata	Lleida	LLEIDA
4. Mare de Déu del Roser	Guissona	SOLSONA
5. Mare de Déu del Carme	Tarragona	TARRAGONA
6. C.P. Joan Baptista Serra	Alcanar	TORTOSA
7. C.P. Palacín	Belvis	URGELL
8. Santa Maria	Artés	VIC

PREMIS PER ESCOLA

Nº ESCOLA	POBLACIÓ	CATEGORIA
1. Mare de Déu del Carme	Caldes de Montbui	Primera
2. Sant Josep	Sant Feliu de Guíxols	Primera
3. Sant Josep Obrer	L'Hospitalet de Llobregat	Segona
4. Escola Pia	Caldes de Montbui	Tercera
5. Sant Josep	Navàs	Tercera

PRIMERS PREMIS

N.º NOMS I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ	
1. Ricard Martínez i Cerdas 2. Josep Ponsati i Cornellà 3. Lluís Mateu i Serrats 4. Gemma Mª Barrantés i Andradà 5. Jordi Almacellas i Roque 6. Anna Jodar i Campos	Ctera. de Tremp 38, 1r. 1a. Ctera. Camós, 12 Fitor, 22 Ullastret 84, 2n. 2a. Carme, 30 Jacint Verdaguer, 39, 3r.	St. Josep. C.P. Baldri Rexach Cor de Maria C.P. Menéndez Pidal C. del Carme Mare de Déu del Roser	ARTESA DE SEGRE BANYOLES LA BISBAL L'HOSPITALET DE LLOBREGAT MOLLERUSSA SANT VICENÇ DE CASTELLET	Primera Categoria
1. Maribel Toro i Roqué 2. Montse Llorens i Sala 3. Mª Alba Naudí i Farré 4. Montserrat Viñas i Duran 5. Imma Riba i Martín 6. Silvia Casellas Pladevall	Nou, 16-18 Can Eloi Mestral, 10 Ponent, 37 Nou 21, 1r. 1a. Ullastret, 28	Sta. Rosa de Lima C.P. Princesa Lascaris Escola Pública Vedruna Centre Educatiu MONTCLAR Mare de Déu del Carme	CANET DE MAR CASSERRES EL TARRÓS GIRONA IGUALADA MANLLEU	Segona Categoria
1. Jordi Mercadé i Viñas 2. Susana Díaz i Bravo 3. Núria Benabisa i Hamid 4. Roser Montané i Prats 5. Carolina Romero i Ramiro 6. Mª del Mar Fornós i García 7. Zoila Cárdenas i López	Passeig Urrutia 101, 1r. 1a. Manuel Busquets 4, 1r. 2a. Murillo 9, 3r. 1a. Ignasi Iglésies, 191 La Pau, 75 Xaloc, 22 Plaça d'Espanya 1475 A-2n.	Immaculada (Horta) Sta. Rosa de Lima Cateq. Parroquial St. Martí C.P. Joan Maragall Sagrat Cor Vedruna Mare de Déu del Roser	BARCELONA CANET DE MAR CERDANYOLA DEL VALLÈS EL PRAT DE LLOBREGAT MANRESA PALAMÓS PINEDA DE MAR	Tercera Categoria

VEREDICTE III Concurs Redacció

Grup A

Premi	NOMS I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
1er.	Eva M. Pellicer i Vilà	Ins. Enseny. Se.c	Oliana
2n.	Yolanda Fernández i Zamora	C. St. José Obrero	Hospitalet de Ll.
3er.	Anna Esteve i Escolà	Ins. Enseny. Sec.	Oliana
1er. Ac.	Eulàlia Capdevila i Enríquez	I.E.S. Marianao	St. Boi de Ll.
2n. Ac.	Imma Díaz i Sánchez	Ins. Enseny. Sec.	Oliana

Grup B

Premi	NOMS I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
1er.	Francesc Simó i Herrero	Centre d'estudis Gresol	Terrassa
2n.	Mercè Rodríguez i Arxer	Institut B. Cirvanum	Torelló
3er.	Ramon Pujals i Palau	Centre d'estudis Gresol	Terrassa
Acc.	Esther López i Borràs	Inst/ Ensenyament Secundari	Oliana

Total de Participants de conjunt Grups "A" i "B" 238 treballs al Concurs de Redacció.

Accèssits del Concurs Bíblic

PRIMERA CATEGORIA

Nº NOM I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ
1. Xavi Ribera i Jusmet 2. Silvia Montagut i Navarro 3. Patricia Escala i Carné 4. Marta Labrador i Illgo 5. Cristina Español i Jaime 6. Cira de Domingo i Juan-Bru 7. Lucía Masia i Gidilla 8. Núria Martínez i Carrera 9. Jessica Almedija i Núñez 10. Mercè Torres i Baldrich 11. Xavier Companyó i López 12. Mònica Bilbao i Gassó 13. Francesc Costafreda 14. Cristina Pujol i Riera 15. Miriam Moreno i Rodríguez 16. Laia March i Olesa 17. Judit Cunillera i Montcusi 18. Carles Soberano i Porta 19. Raquel Martínez i Hernández 20. Jordi Divins i Pujol 21. Dani Vila i Ramírez 22. Mª Teresa Torres i Garrell 23. Ester Bellera i Fondevilla 24. Sandra Fernández i Fàbregues 25. Laura Palma i Guàrdia 26. Marc Cargol i Pujolàs 27. Elisabet Estanyol 28. Sofia Castillo i Subirà 29. Ramon Garriga i Caamaño 30. Miriam Ayuso i González 31. Silvia Serrano i Lavado 32. Raquel Galera i Ochando 33. Ton Paduà i Cluró 34. Cristina Pérez i Alvarez 35. Mariona Escalada i Còppulo 36. Pilar Ruiz i Montero 37. Maribel Ruiz 38. Cristina Torruella i Blasi 39. Elena Pérez i Rubiales 40. Guadalupe Molina	St. Antoni Mª Claret 7-9 1r. 2n. Alfons XII, 80 Ganduxer, 85 Marí 116, 3r. 2a. Mallorca, 493 Mallorca 506, entresol 1 Ganduxer Cerdanya, 380 Sadurní 3, 2n. 1a. Pax 66, 1r. Pau Picasso 8, 4t. 2a. Montseny, 19 Jacint Verdaguer 67, 4t. 1a. Tortosa, 10 Pompeu Fabra, 11 Joan Trenchs Masquefa, 51 Primo de Ribera, 30 Sor Mª Torres 30, 2n. Pallars, 6-8 Orrius 10-8, 1r. 2a Ronda Cerdanya, 39 Segador, 16 Major, 35 Barri St. Sebastià, 3 Puig i Cadafalch s/n Major 8, 4t. 2º Eugeni d'Ors, 3 Bisbe Sanahuja, 6 Passeig del Pla, 3 Galileu 161, 1º Major de St. Pere, 19	Sant Josep C.P. Baldri Rexach Santa Teresa St. Josep Catequesi St. Miquel dels Sants Catequesi St. Ignasi St. Josep Santa Teresa St. Josep Vedruna (Àngels) Mare de Déu del Carme La Immaculada Mare de Déu del Carme C.P. El Timorell Sagrats Cors Sagrada Família C.P. El Pinell de Brai C.P. Cabra del Camp C.P. Sant Ramon Centre Educatiu Montclar Presentació de la Verge Cor de Maria Mare de Déu del Carme C.P. "Els Raiers" Sant Josep Obrer Sant Josep Cor de Maria Vedruna Angel Guimerà Escola Parroquial Anunciata Ntra. Sra. del Carme Mare de Déu del Roser (Puig d'Olena) Sagrada Família C.P. Sotelsis C.P. Abat Marçet Cultura Pràctica C.P. França C.P. Les Fonts Gresol C. Sagrada Família Sta. Teresa de Jesús	Artesa de Segre Banyoles Barcelona Barcelona Barcelona Barcelona Barcelona Barcelona Bellpuig Castell de Vil·la Berga Castell de Vil·la (Les Garrigues) Centelles Cornellà El Pinell de Brai El Pla de Santa Maria El Pla de Santa Maria Igualada L'Ametlla de Meroia La Bisbal L'Espluga de Francolí La Pobla de Segur L'Hospitalet de Llobregat Mataró Olot Palafreugell Pallejà Puig-reig Sallent St. Quirze Safaja Sta. Perpètua de Mogoda Solsona Terrassa Terrassa Terrassa Terrassa Terrassa Terrassa

41 Begoña Fernández i Fontdevila	Roger de Llúria, 73 A	Immaculada Concepció	Terrassa
42 Dani Neila i Martínez	Torrosa, 60	Joaquima de Vedruna	Terrassa
43 Àfrica Ferran i Molina	Jacint Elies, 139 1r. 2º	C.P. Magdalena Rosell	Terrassa
44 Núria Jiménez i Carrillo	Menéndez i Pelayo, 19 1r. 4t.	C.P. Ramon i Cajal	Terrassa
45 Susana Pérez i Alguacil	Bartomeu Amat, 26 6è. 2º	C.P. Genesca	Terrassa
46 Jordi Hernández i Campos		C.P. Antonio Ubach	Terrassa
47 Helena Mª Mancilla i Mejía		C.P. Mare de Déu de Montserrat	Terrassa
48 Oscar González i Marceñ		C.P. Antonio Ubach	Terrassa
49 Desirée González i Acebedo		Catequesi Parroquial	Vacarisses
50 Cati Justicia i Ponce	Ctra. d'Olesa, s/n.	C.P. d'INTEGRACIÓ Eladi Homs	Valls
51 Ferran Albarracín i Piña	Sta. Úrsula, 2 2n. 2º	Sagrat Cor	Vic
52 Maria Vivet i Prat	Virrey Avilés	Pare Coll	Vic
53 Xavier Martínez i Arjonilla	Ramon Soler, Edifici Bna., 4 7è. A	Santa Caterina de Siena	Vic
54 Alexis Rafols i Mitjans	St. Jordi, 21 (Sta. Eugènia)		Llorenç del Penedès
55 EDUCACIÓ ESPECIAL	Abat Escarré, 10	Mare de Déu de la Serra	Montblanc
56 Grup de Catequesi	Avda. Madrid, 109	Parroquia Sta. Tecla	Barcelona

SEGONA CATEGORIA

1 Marta Mesallés i Ballesté	Molí, 8	C.P. Pare Palau	Aitona
2 Anna Eroles i Solanes	Avda. Maria Anzizu, 64	Sant Josep	Artesa de Segre
3 Laura Vivas i Jofré	Maresme, 184	Assumpció de Ntra. Sra.	Barcelona
4 M ^{re} Pilar Cervera i Guillén	Avda. de Xile, 28 1 ^a è.	Sta. Teresa de Jesús	Barcelona
5 Javier Clavero	Alicante, 17	C. Verge de la Pau	Barcelona
6 Clara Navarro Mari	Mare de Déu de la Salut, 17-29	Cor de Maria	Barcelona
7 Jordi Ranera Sánchez	Dos de Maig, 257 5 ^a è.	Grup Catequesi St. Ignasi	Barcelona
8 M ^{re} del Mar Ferré i Ubach	Torelló, 18	C.P. Mare de Déu del Portal	Batea
9 Pamela Sanchis i Recasens	Bruch, 5 2 ⁿ . 1 ^a	Mare de Déu del Carme	Berga
10 Elisabet Riera i Ursúa	Teixidor, 1 2 ⁿ . 1 ^a	Ntra. Sra. del Roser	Calaf
11 Núria Malé i Bascompte	Balmes, 5 2 ⁿ .	Mare de Déu del Carme	Cardona
12 Dolors Geli i Gironès	Raset, s/n.	C.P. "L'Aixart"	Cervià de Ter
13 Irene Jurado i Muñoz	Florida, 43 4 ^t . 1 ^a	C.C. Pineda	Cornellà de Llobregat
14 Vanesa Moreno Carrillo	Sta. Joana, 21	Sagrat Cor	El Vendrell
15 Anna Salles i Abillar	Sta. Rosa, 20	Presentació de la Verge	L'Ametlla de Merola
16 Laura Maydéu i Vidal	Muralla de St. Pere, 17	Sant Rafael	La Selva del Camp
17 Jacob Figueres i Rocamora		Escola de l'Era	La Vilella Alta
18 Laura Serres i Parra		Escola de l'Era	La Vilella Alta
19 Montse Calderer i Perich		Santa Rosa de Lima	Manresa
20 Oscar Vergé i Arderiu		Sagrat Cor	Manresa
21 Miriam Morales i García		Sant Josep	Mataró
22 Esther Castelló i Sanabria		C. del Carme	Mollerussa
23 Vanessa Salazar i Curiel		Divino Maestro	Mollet del Vallès
24 Immaculada Graus i Collado		C.P. La Colomina de Montgai	Montgai
25 Xavier Villareal i Cintas		Rial	Manresa
26 Sara Altarriba i Plana		Graduada de Montmajor	Montmajor
27 Núria Paguina i Riera		Vedrúna	Palafurgell
28 Ester Viñals i Salvador		Vedrúna	Palamós
29 Luis González i León		Maristes	Rubi
30 M ^{re} Mercedes Rodríguez i Ordoñez		Regina Carmeli	Rubi
31 Raquel Catalan i Joval		La Immaculada	Sabadell
32 Magi Batalla i Rodríguez		El Carme	St. Sadurn d'Noya
33 Ester Solemou i Puig		Mare de Déu del Roser	St. Vicenç de Castellet
34 Lolita Margarit i Sorribes		Parròquia Sagrat Cor de Jesús	Sta. Coloma de Cervelló
35 Maria Nafal i Castellanos		"Cèsar August"	Tarragona
36 Anna Bellem Moles i Fernández		Mare de Déu del Carme	Tarragona
37 Rafael Sánchez i Lomeña		Cultura Pràctica	Terrassa
38 Mercè Ballet i Sánchez		Cultura Pràctica	Terrassa
39 Marta Muntané i Quesada		C.P. França	Terrassa
40 Lidia Solve i Alonso		C.P. França	Terrassa
41 Laura Garcia Ferreiro		Marfi	Terrassa
42 Anna Camprubi i Cid		Immaculada Concepció	Terrassa
43 Marc Gómez i Castro		Genescà	Terrassa
44 Sara Amador i Gil		Torrela	Terrassa
45 Anna Domènech i Llorca		Salvador Vinyals	Terrassa
46 Núria Solà i Catalan		Pau Vila	Terrassa
47 Carlos Plana i Daroca		Acadèmia Vallparadis	Terrassa
48 Maurici Garcia i Cazorla		Vedrúna	Terrassa
49 Isabel Garcia i López		Maria Immaculada	Tremp
50 Laura Castells i Aulet		Santa Caterina de Siena	Vic
51 Laia Estalella i Mercadé		Escola Pia	Vilanova i la Geltrú
52 Treball en grup		C.P. "Pau Claris"	La Seu d'Urgell
53 Treball en grup (4 ^t . nivell)		Parròquia Ntra. Sra. de Ribera	La Pobla de Segur
54		Grup de Catequesi Parròquia de	Masqueles

TERCERA CATEGORIA

1 Joan Brinqué i Simón	Major, 4	Escola Pública de Alàs	Alàs (Lleida)
2 Marta Mur i Vicente	Bisbe Vilà Mateu, 16 3r. 1º	C.P. Sant Miquel	Almatret
3 Montse Coll i Lladó	Anselm Clavé, 44	"Cassà"	Arenys de Mar
4 Gisela Otero i Barrios		"Cassà"	Arenys de Mar
5 Montse Rusiñol i Costa		Santa Maria	Artés
6 Marta Salvia i Lloré	Barcelona, 60	Ntra. Sra. del Carme	Balaguer
7 Montserrat Zanui i Maestre	Travessera de Gràcia	Sant Josep	Barcelona
8 Mª Mercè Laparra i Vicente	Bacardí, 13 Àtic 4º	Acadèmia LLORET	Barcelona
9 Cristina Guirado i Gil	Sants, 99	Acadèmia LLORET	Barcelona
10 Esther Nuez	Plaça dels Àngels, 3	Vedruna (Àngels)	Balaguer
11 Cora Treviño i Sánchez	Afores, s/n. (Algern)	Ntra. Sra. del Carme	Balaguer
12 Susana Hernández i Servián	Barcelona, 15 2n. 3º	Ntra. Sra. del Carme	Balaguer
13 Yolanda Arquillo i Colet	Avda. de Gaudí, 34 3r. 2º	Patronato Social Escolar de Obreros	Barcelona
14 Estel Martín i Perea	Ctra. de Barcelona, 330 1r.	La Immaculada	Barberà del Vallès
15 Cristina Roca i Fornell	Sant Fruitós, 36	Mare de Déu del Roser	Berga
16 Meritxell Subirana i Font	Ctra. de Solsona, 72	Mare de Déu del Roser	Berga
17 Rosabel Campiñón Campdepadrós	Plaça Moreu, 12 àtic 2º	Escola Pia	Caldes de Montbui
18 Montserrat de Castro i Pascual	Font i Boet, 7 àtic 2º	Escola Pia	Caldes de Montbui
19 Alan Pou i Montoya	Circumvalació, 126	Escola Pia	Caldes de Montbui
20 Núria Ferrer Herrera	Sant Ramon, 72	Escola Pia	Caldes de Montbui
21 Gemma Bosch i Alsina	Puig i Cadafalch, 7	Sta. Rosa de Lima	Canet de Mar
22 Elisabet Velazosana i Casals	Cambres, 15	Mare de Déu del Carme	Cardona
23 Ester Prat i Alsina	Major, 29	C.P. "Princesa Lascaris"	Casserres
24 Maite Mayoral i Falcó	Les Flors, 32 (Fondarella)	C.P. "Arnau Berenguer"	El Palau d'Anglesola
25 Rut Roca i Ribera	Sant Josep, 17 2n. 2º	C.P. "Arnau Berenguer"	El Palau d'Anglesola
26 Balbina Escaló i Corsà		C.P. "Arnau Berenguer"	El Palau d'Anglesola
27 Fara Camacho i Gutiérrez	Avda. José Anselmo Clavé, 63 baixos.	C.P. Joan Maragall	El Prat de Llobregat
28 Montserrat Naranjo i Nietla	Avda. Verge de Montserrat, 170 1r.	Mare de Déu del Carme	El Prat de Llobregat
29 Elisabet Urgell i Heredero	Baix Camp, 25	Sagrat Cor	El Vendrell
30 Borja Palacios i Serrano	La Muntanyeta, 9	Sagrat Cor	El Vendrell
31 Marta Viñas i Ortiols		Cor de Maria	Figueres
32 Lourdes García i Soles	Barcelona, 21	Vedruna	Girona
33 Montse Mateu i Castells	Avda. Balmes, 86	Escola Pia	Igualada
34 Anna Bregós i Bosch	Dr. J. Comudella, 14	St. Josep	Juneda
35 Miquel Bonet i Sans	Mestre Roig, 1	Mare de Déu del Carme	L'Espluga de Francolí
36 Ester Martí i Simó	Bonaire, 11 (Baldú)	C.P. Guillem d'Isarn	La Fuliola
37 Susana Hernández i Marín	Molí, 11-13 3r. 1º	Sant Josep Obrer	L'Hospitalet de Llobregat
38 Raquel Campos i Castan	Avda. Carrilet, 162 4t. 1º	Sant Josep Obrer	L'Hospitalet de Llobregat
39 Sandra Olalla i Adillon	Passeig de Ronda, 158 1r. 3º	L'Anunciata	Lleida
40 Rosina Guix i Figueras	Passeig de Ronda, 87 5è. 2º	L'Anunciata	Lleida
41 Laura Hernández	Barriada Cots, s/n. R. del Plantat	Rial	Manresa
42 Margarida Roca	Barriada Cots, s/n. Raval del Plantat	Rial	Manresa
43 Josep Riera Guixà	Martí Julià, 37 4t. 1º	Sta. Rosa de Lima (Dominiques)	Manlleu
44 Mireia Dorca i Collrell	Mas La Caseta de les Fonts	El Carme	Manlleu
45 Lluís Ramisa i Targarona	Tarragona, 18	El Carme	Mataró
46 Lourdes Martorell i Bruguera	Poeta Punsola, 28 4t. 4º	Sagrat Cor de Jesús	Mataró
47 Sandra Alvarez i Remigio	de les Monges, 35	Sagrat Cor de Jesús	Mollerussa
48 Núria Acosta i Armengol	Afores	del Carme	Oliana
49 Daniel Cases	Major, 56 3r.	C.P. Sant Jordi	Palamós
50 Albert Clop i Ponte	Xaloc, 30 escala E, baixos B	Vedruna	Palamós
51 Anna Moga i Pérez	Rocabrava, 3 nº 52	Vedruna	Palamós
52 Anna Soler i Puig	Sant Josep, 5 3r. B	Vedruna	Pineda de Mar
53 Cristina Sanclemente i Cortés	Castilla, 31	Sant Jordi	Premià de Mar
54 Antonio Pérez i Marañón	Enrique Granados, 64 àtic A	C.P. Voramar	Puig-Reig
55 Glòria Compañó i Casanovas	Casa Sicull, Sta. Mª de Merlès	Escoles Parroquials Anunciata	Rubi
56 Montse Bartróli i Checa	Cervantes, 122	Regina Carmeli	Sant Vicenç de Castellet
57 Lidia Illescas i Armengol	Creixell, 65	Mare de Déu del Roser	Sant Sadurni
58 Xavier Martí i Miquel	Can Rosell (Torrelavit)	El Carme	Solsona
59 Ramon Pujol i Robles	Ensiya, edifici AS, 3r.	Sagrat Cor	Tarragona
60 Daniel Albareda i Ponce	Av. Ramon i Cajal, 35 B, 6è. 4º	C.P. Cèsar August	Tarragona
61 Beatriz Rillova i Barriuso	Cooperativa Tarraco, Bld. 6, 3r. A	Mare de Déu del Carme	Tarragona
62 Ricard Pascual i Solé	Eivissa, 19	Mare de Déu del Carme	Terrassa
63 Dolores Rius i Vives	Gallieu, 106	Escola Pia	Terrassa
64 Marta Ferrer i Mañas	Lleida, 53 1r.	Immaculada Concepció	Terrassa
65 Susana Gómez i Pérez	Cerdanya, 22	C.P. Isaac Peral	Terrassa
66 Mònica Ruiz i Ramírez	Obispo Sanahuja, 6 2n.	Les Fonts	Terrassa
67 Montse Alvarez i Oliva	Sant Mateu, 5 3r. 1º	Maria Auxiliadora	Terrassa
68 Susana Morante i Alcocer	Rioja, Bld. 2C, 3r. 2º (Vilardell)	C.P. Salvador Vinyals	Terrassa
69 Miriam Martínez Márquez	Ample, 310 5è. 4º	Santa Teresa de Jesús	Terrassa
70 Francisco Polonio Perdigó	Pau Casals, Bld. 4, 3r. 1º	C.P. Torrella	Terrassa
71 Pilar Hernando i Crespo	Ample	Joaquima de Vedruna	Tortosa
72 Laura Talamí i Thomàs	Pl. Joaquim Bau, 69 1r. 4º	C.P. La Mercè	Tortosa
73 Núria Calonge i Calzadilla	Ramon Vergès Pauflí, 38	C.P. La Mercè	Vic
	Bach de Roda, 24	Sagrat Cor de Jesús	

S'ha presentat la campanya "Estiu '92: Fem-lo nostre"

La Generalitat ofereix als joves més de 4.000 places en camps de treball per a l'estiu

El director general de Joventut de la Generalitat de Catalunya, Josep Maria Vila i Vicens, va presentar la campanya "Estiu '92: fem-lo nostre", organitzada per l'Institut Català de Serveis a la Joventut. La campanya d'enguany, que compta amb la col·laboració de diferents departaments de la Generalitat, diputacions, ajuntaments i altres entitats, inclou un total de 113 activitats que es realitzaran a Catalunya, en les quals participaran prop de tres mil joves.

A més d'aquestes places, 660 joves catalans podran participar en camps de treball i activitats organitzades a d'altres comunitats autònomes de l'Estat, la qual cosa representa un augment considerable, ja que l'any passat es van oferir 317 places. Aquest increment és encara més important pel que fa al nombre de joves que podran inscriure's a diverses activitats a l'estranger, així mentre l'any 1991 s'oferien 241 places enguany prop de sis-cents joves podran participar en aquestes activitats. El total de l'oferta per aquest estiu se situa doncs, per sobre de les 4.000 places.

Les propostes d'aquesta campanya que són fruit de l'experiència d'altres anys i de la mateixa demanda dels joves, pretenen esdevenir una oferta vàlida per al seu temps lliure durant les vacances d'estiu.

Els camps de treball són unes activitats de gran tradició dins el món juvenil, especialment a Europa. A més de la tasca que es porta a terme, aquest tipus d'activitats potencia les actituds de coneixença i de civisme. L'ocupació principal —amb una durada de 5 a 7 hores diàries— és la feina que correspon a l'opció escollida (protecció de la natura, arqueologia i patrimoni arquitectònic, acció comunitària, coneixement del país, o tècniques específiques). La resta del dia es dedica a activitats complementàries d'esbarjo, convivència i animació. Totes les activitats tenen una finalitat clara —es basen en un projecte definit a curt o llarg termini— i són dirigides per un equip de persones preparades expressament: el director de l'activitat, un tècnic,...

Tres dels torns programats s'ofereixen a grups i associacions juvenils perquè hi participin col·lectivament. D'altra banda, un total de 476 joves de fora de Catalunya participaran en les activitats organitzades per l'Institut Català de Serveis a la Joventut; 131 joves estrangers i 345 joves més d'altres comunitats autònomes de l'Estat. Així mateix, una part de les places es reserven per a joves amb disminucions físiques i amb problemàtica social. Com altres anys, també s'ha previst atorgar beques per als casos en què s'acrediti insuficiència de recursos econòmics.

Importants novetats

A partir de l'experiència de les edicions anteriors —aquesta és la 12a. campanya— s'ha procurat diversificar i augmentar les ofertes d'acord amb les preferències dels mateixos joves. En concret, doncs, la campanya "Estiu '92: fem-lo nostre" es divideix en les àrees següents:

Els joves tenen l'oportunitat de conèixer millor el país durant els mesos d'estiu

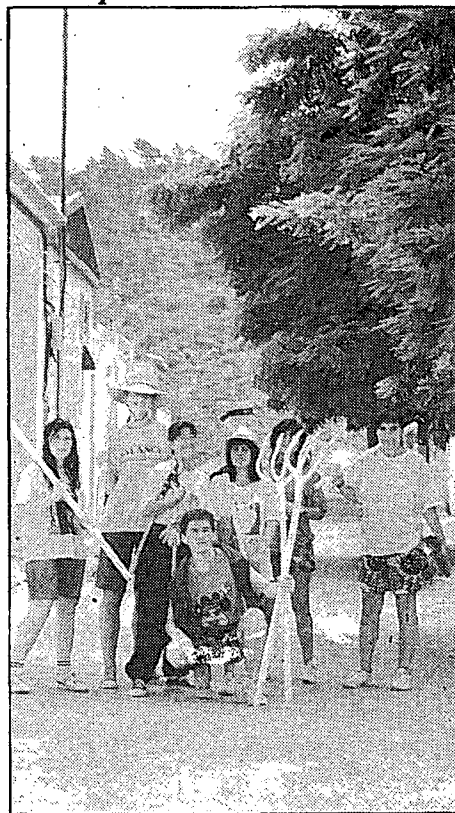
- 24 torns d'activitats de patrimoni arquitectònic i d'arqueologia
- 46 torns d'activitats de protecció de la natura
- 18 torns d'activitats d'acció comunitària
- 8 torns d'activitats de coneixement del país
- 17 torns d'activitats de tècniques específiques

Per la seva novetat, destaquen, entre d'altres, les activitats "GR-92 Mediterrani" (revisió de la senyalització del sender i preparació de la cloenda de la caminada inaugural amb motiu dels Jocs Olímpics), "Els tálvegs del Canigó" (ruta de descoberta i iniciació a les tècniques de cartografia i orientació), "Giroimatge" (aprenentatge de les tècniques bàsiques d'enregistrament en vídeo i muntatge d'un espectacle), "Escalada a la Vall del Brugent" (iniciació a l'escalada esportiva i recorregut de muntanya), "Windsurfing a la llarga" (curs d'iniciació al surf de vela), "El Sant Pou" (elaboració d'un projecte de reconversió vegetal i preparació del terreny). L'Institut Català de Serveis a la Joventut continua oferint activitats que per la seva bona acollida han esdevingut tradicionals com ara les que es fan al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, al Parc Nacional d'Aiguestortes i l'Estany de Sant Maurici, al Parc Natural del Delta de l'Ebre, o al Festival Internacional de Música de Cantonigròs.

Nou sistema d'inscripcions

Pel que fa a les inscripcions, i amb la finalitat de facilitar un bon servei, enguany, s'ha previst que els joves que viuen al Barcelonès, llevat de l'Hospitalet de Llobregat, segueixin el procés següent per formalitzar la seva inscripció:

—El dia 25 d'abril, dissabte (de 9 a 14 hores) i del 27 al 30 d'abril (de 9 a 14 i de 16 a 20 hores) es podrà recollir a la Representació Territorial de Joventut a Barcelona (Fontanella, 17 - baixos) un número, presentant el DNI, que serà per-

Els camps de treball tenen molta tradició a Europa

sonal i intransferible.

—Es farà un sorteig davant de notari, que permetrà de conèixer el número a partir del qual es començarà a fer la inscripció. El diumenge dia 10 de maig es publicarà a la premsa de Barcelona i s'exposarà a la Representació Territorial de Joventut a Barcelona el número resultant del sorteig i el calendari d'inscripció consegüent. També es comunicarà per correu als interessats.

—La inscripció començarà el dia 14 de maig.

—Una vegada atesos tots els números, la inscripció es tornarà a obrir el dia 28 de maig fins a deu dies abans de l'inici de cada activitat.

Els joves que visquin a la resta de comarques de Catalunya podran formalitzar les inscripcions del dia 4 al 12 de maig a les representacions territorials de joventut a Girona, Lleida, Tarragona i en totes les

oficines de serveis a la Joventut. La inscripció es tornarà a obrir el dia 28 de maig fins a 10 dies abans de l'inici de cada activitat.

Altres ofertes i activitats

D'altra banda, aquest estiu també es realitzaran les estades "Idiomes a Catalunya", adreçades als nois i noies de 6è, 7è, i 8è. d'EGB. Un total de 1.100 escolars participaran en aquesta quarta campanya, organitzada per la Direcció General de Joventut —Institut Català de Serveis a la Joventut i el Centre de Recursos de Llengües Estrangeres del Departament d'Ensenyament.

Durant 21 dies, els nois i noies practican l'idioma que estudien a l'escola —anglès i francès— o en coneixeran un de nou —italià i alemany— en un ambient molt

diferent al de l'aula; els participants, orientats per un equip de monitors nadius, connectaran amb l'idioma en qualsevol situació de la vida quotidiana. En total, es portaran a terme 22 estades (15 d'anglès, 4 de francès, 2 d'alemany i 1 d'italià) en diferents instal·lacions de joventut d'arreu de Catalunya. També per aquestes activitats les oficines d'orientació de Benestar Social de la Generalitat concedeixen beques en alguns casos.

A més, l'Institut Català de Serveis a la Joventut ofereix altres serveis i activitats per als joves catalans. En aquest sentit, cal esmentar els serveis de l'Oficina de Turisme Juvenil de la Generalitat (viatges, venda de passis i bitllets, allotjaments, cursos d'idiomes, carnets internacionals, assegurances, etc.), el Concurs de Projectes d'Activitats d'Estiu '92 (per a grups juvenils que vulguin portar a terme activitats d'interès social o cultural durant l'estiu del '92) i el Concurs Fotogràfic Estiu '92 (per a fotografies relacionades amb la campanya "Estiu '92: fem-lo nostre").

Així mateix, els joves poden utilitzar la xarxa d'instal·lacions juvenils de l'Institut Català de Serveis a la Joventut (20 albergs, 4 cases de colònies i 5 terrenys d'acampada), que es posen a disposició dels joves, i de les entitats i grups juvenils.

Cal destacar també l'ajut que ofereix la Direcció General de Joventut per a la realització d'activitats de vacances —colònies, campaments, rutes, casals...— organitzades per les associacions i els moviments juvenils catalans. Aquest any es destinaran 70 milions de pessetes en concepte de subvencions per a activitats de vacances. Pel que fa a la previsió d'activitats de vacances organitzades per associacions juvenils i ajuntaments, s'espera que més de 2.400 activitats de vacances siguin notificades a la Direcció General de Joventut, amb una participació superior als 100.000 infants i joves.

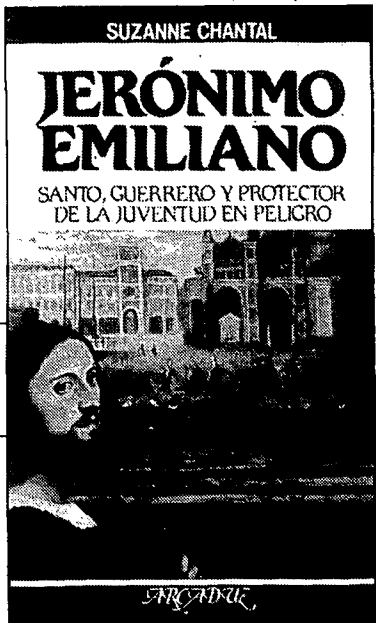
La Direcció General de Joventut també publica la Guia de Vacances Joves amb tota la informació relativa a activitats, propostes i iniciatives per a les vacances d'estiu.

Patró dels orfes i de la joventut en perill

LLIBRES

Al començament del segle XVI, Venècia, dominadora i temuda, regna sobre la llacuna i els seus vaixells converteixen en or els tressors d'Orient: la seda, l'ambre, les perles, les espècies. Girolamo Manni, fill d'una família patricia rica i considerada, és un infant elegit pels déus.

Suzanne Chantal.
JERÓNIMO EMILIANO.
Ediciones Palabra.

La seva excel·lència, els seus èxits i el seu encant el fan mereixedor dels favors de la Fosca. Tanmateix, Venècia és en perill. S'ha format una Lliga contra la Ciutat del Dux. Els francesos assetgen Pàdua. Girolamo, en la fortalesa de Castelnuovo, a Friül, es veu assetjat per un dels més brillants capitans de Francesc I: el Senyor de La Palice.

Derrotat, presoner dels bandits en un calabós, devorat per la febre i la misèria, Girolamo es disposa a morir. Aconsegueix evadir-se gràcies a una providencial crescuda del riu i arriba fins a la devastada Triviso; davant de l'altar de la Mare de Déu fa la promesa de dedicar la seva vida en la defensa dels orfes. En tornar a Venècia transforma el seu palau en asil i es dedica a recollir els infants perduts. Però a Venècia sorgeix una nova amenaça: la pesta... Errant amb els seus companys pels camins, Girolamo no ha acabat amb la seva vida aventurera. Passen els anys. Els seus deixebles s'estenen com a eixams per tot Itàlia. Quan mor esgotat, deixa darrera seu una obra consi-

derable i és objecte d'un autèntic culte per part del poble. Canonitzat el 1767, el 1928 es converteix, gràcies a Pius XI, en el sant Patró dels orfes i de la joventut en perill.

Suzanne Chantal ens relata amb passió el destí d'aquest home extraordinari enmig d'una Itàlia sumptuosa i estripada. Els regnes s'enfonsen, els límits del món conegut retrocedeixen sense parar, la Cristiandat trontolla davant el sotrac de la Reforma, la Inquisició arriba fins a la mateixa Venècia, on neix el primer "ghetto" del món. En aquest segle grandios i terrible, Girolamo, a mig camí entre Sant Francesc d'Assís i Sant Vicenç de Paül, oposa la força de l'amor a l'orgull i a l'odi.

● E.P.

LA SARDANA I LA DANSA

Mollet, ciutat Pubilla de la sardana 1992

Els dies 2 i 3 de maig, la població vallesana de Mollet ha estat proclamada per l'Obra del Ballet Popular, Ciutat Pubilla de la Sardana 1992.

Els actes programats varen començar ja el passat 25 d'abril, amb la inauguració de l'Exposició de la Sardana i amb una ballada, a la tarda, que es va repetir l'endemà. El dilluns, dia 27, i dimecres, 29, en Lluís Subirana i l'Antoni Anguela varen parlar, respectivament, sobre els poetes i la sardana, i les nostres tradicions.

El dissabte passat, 2 de maig, se celebraren una sèrie d'actes d'indubtable interès. Cal destacar les sardanes que interpretà la cobla Montgrins, l'arribada de la Flama, la proclamació de Mollet com a Ciutat Pubilla, el tràspas de les Arres entre les Pubilles de Llançà i Mollet. En aquesta ocasió, el secretari general de l'Esport de la Generalitat, Josep Lluís Vilaseca, pronuncià la lliçó magistral.

El diumenge, dia 3, els actes continuaren al matí, Hagué missa del sardanista i sardanes per la cobla Mil·lenària, una cercavila des de la plaça de Prat de la Riba al parc de Can Mulà, inauguració del monument a la Sardana i encesa de la Flama, proclamació de la Ciutat Pubilla successiva, la lectura del Missatge al Món Sardanista, un concert i la proclamació dels Premis de l'Obra del Ballet Popular.

A migdia, hi hagué dinar de germanor, i a la tarda, doble audició de sardanes i comiat de festes amb les cobles Laietana i Mil·lenària.

La proclamació d'una localitat com a Ciutat Pubilla de la Sardana es va començar l'any 1960, amb Girona, i ha continuat després sense interrupció, excepte l'any 1979 en què no hi va haver proclamació i es va fer l'homenatge de la Sardana a Catalunya.

■ Josep Ventura

Guariments i esdeveniments miraculosos

Però hi ha realment els Miracles? Moltes persones pensen que no, que són llegenda del passat, fenòmens paranormals de fàcil explicació o supersticions mítiques de fenòmens inexplicables. Davant d'aquesta postura no solament es pot pensar el contrari sinó a més demostrar-ho: els miracles hi són, també avui dia.

El fet que els miracles siguin factor decisiu en els processos de beatificació i canonització provoquen els dubtes i protestes d'excèptics i no creients. Per a la Santa Església no qualsevol fet o esdeveniment extraordinari és necessàriament un miracle, sinó "aquells fets o guariments humanament inexplicables". Per això cada cas exigeix un procés rigorosament científic, fet sense presses, que investiga, amb els procediments adequats, tots els factors i objeccions amb la finalitat que no quedi cap dubte de l'autenticitat i

caràcter extraordinari de l'esdeveniment en qüestió.

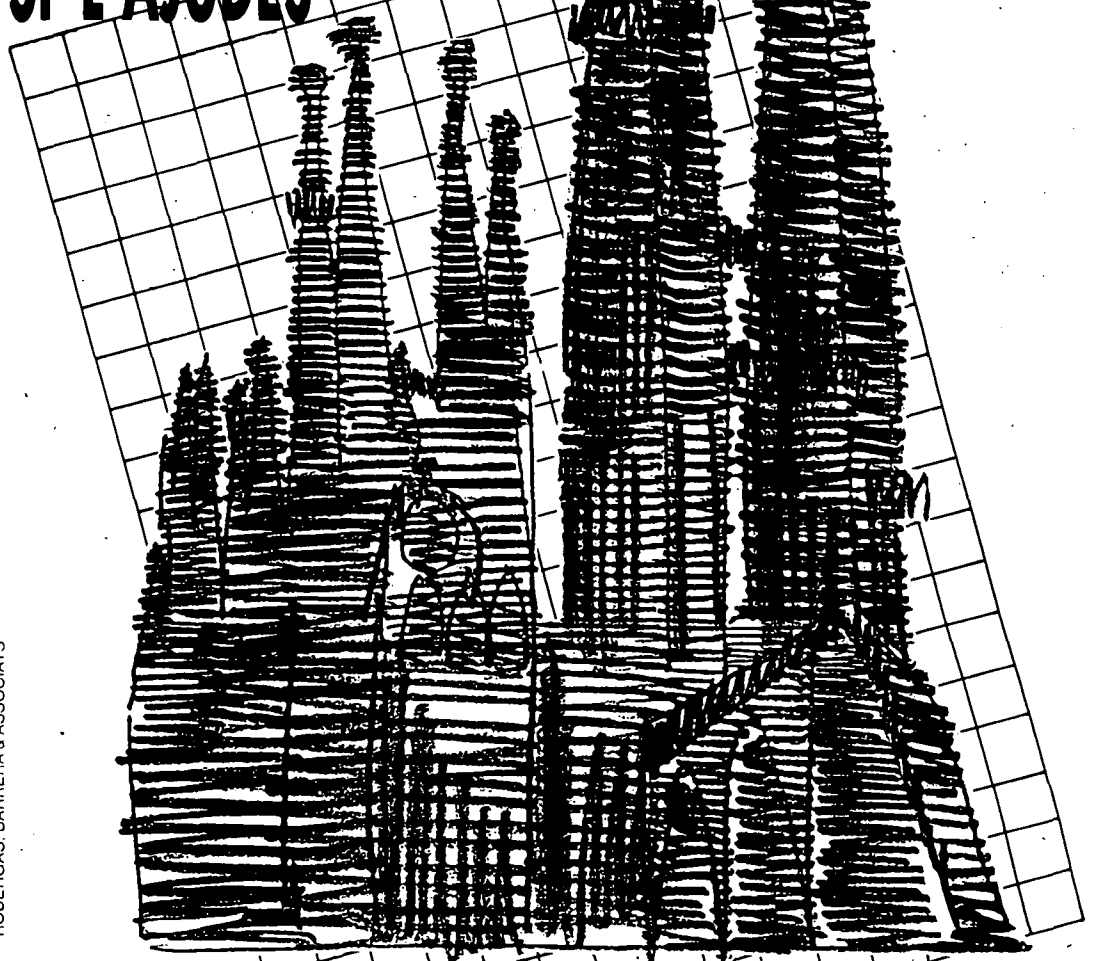
14 miracles del segle XX de Darío Composta, Consultor de la Sagrada Congregació per a les Causes dels Sants, presenta catorze relats

de guariments i esdeveniments miraculosos, trets de processos de beatificació i canonització celebrats entre 1920 i 1970. Tots ells són de sants i beats, poc coneguts per ser recents, però la documentació aportada a cada un no deixa cap dubte sobre la seva veracitat.

Alguns dels miracles relatats són guariments, algun dels quals s'esdevingueren en persones que encara viuen, com la dona guardada d'un dolorosíssim goll (capítol 14). N'hi ha d'altres particularment interessants i cridaners com el de la moribunda que s'aixeca de la fossa funerària, esdevingut a Tortosa (capítol 2), el de la multiplicació de l'arròs en un menjador de pobres a Badajoz l'any 1949 (capítol 11) o el de la reconstrucció d'un tros d'intestí d'una senyora de Sama de Langreo, prop d'Oviedo (capítol 13).

● C.C.

CREIX I CREIXERÀ MÉS SI L'AJUDES

RODÉGAS, BARRERA & ASSOCIATS

UN TEMPLE PEL MÓN UN SÍMBOL PER UN POBLE

Capta 15, 16 i 17 de maig de 1992

FUTBOL

PRIMERA DIVISIÓ

Barcelona	1	Burgos	1	Sp. Gijón	1	Oviedo	0
Albacete	1	Mallorca	0	Sevilla	0	At. Madrid	1
Deportivo	2	Español	2	Ath. Bilbao	2	Osasuna	1
Logroñés	1	R. Sociedad	1	Valladolid	1	Valencia	4
R. Madrid	2	Zaragoza	0	Cádiz	0	Tenerife	0

1. Real Madrid.....	49 +15	33
2. At. Madrid.....	46 +14	33
3. Barcelona.....	45 +11	33
4. Valencia.....	40 + 8	33
5. Albacete.....	38 + 4	33
6. R. Sociedad.....	38 + 6	33
7. Zaragoza.....	35 + 3	33
8. Burgos.....	34	33
9. Sp. Gijón.....	34	33
10. Sevilla.....	33 - 1	33
11. Logroñés.....	32 - 2	33
12. Oviedo.....	30 - 2	33
13. Osasuna.....	29 - 3	33
14. Ath. Bilbao.....	29 - 5	33
15. Tenerife.....	28 - 4	33
16. Español.....	27 - 5	33
17. Deportivo.....	25 - 9	33
18. Valladolid.....	23 - 9	33
19. Cádiz.....	23 - 9	33
20. Mallorca.....	22 - 12	33

Juan Carlos Nuñez (Español)

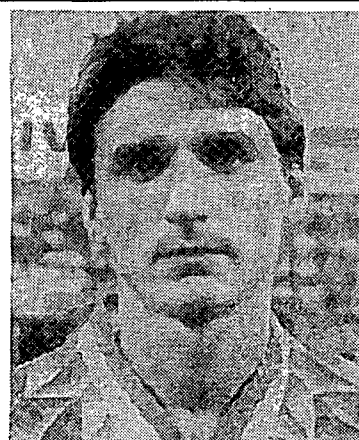
GOLEJADORS

Manolo (At. Madrid)	23
Hierro (R. Madrid)	19
Fonseca (Valladolid)	13
Pizzi (Tenerife)	13
Butragueño (R. Madrid)	12
Koeman (Barcelona)	12
Laudrup (Barcelona)	12
Polster (Logroñés)	12
Stoichkov (Barcelona)	12
Urban (Osasuna)	12
Zalazar (R. Madrid)	12
Zamorano (Sevilla)	12
Bakero (Albacete)	11

SEGONA DIVISIÓ

Racing	0	Palamós	3	Málaga	2	R. Madrid	1
Barcelona B	3	Sabadell	0	Mérida	0	Rayo	1
Las Palmas	0	Bilbao Ath.	0	Sestao	1	Compostela	1
Castellón	1	Betis	1	Eibar	0	Celta	1
Lleida	2	Avilés	0	Figueres	0	Murcia	0

1. Celta.....	49 +15	35
2. Rayo.....	45 +11	35
3. Figueres.....	44 - 10	35
4. Betis.....	42 - 8	35
5. Lleida.....	41 + 5	35
6. Barcelona B.....	38 + 2	35
7. Compostela.....	37 + 3	35
8. Racing.....	35 - 1	35
9. Mérida.....	34	34
10. Palamós.....	34 - 2	35
11. Sabadell.....	33 - 1	35
12. Murcia.....	33 - 1	35
13. Castellón.....	33 - 3	35
14. Eibar.....	32 - 4	35
15. Bilbao Ath.....	31 - 3	34
16. R. Madrid.....	31 - 3	35
17. Sestao.....	31 - 5	35
18. Málaga.....	29 - 7	35
19. Avilés.....	24 - 10	35
20. Las Palmas.....	22 - 14	35

Carlos (Lleida)

GOLEJADORS

Gudelj (Celta)	24
Paquito (Mérida)	18
Milojevic (Mérida)	15
Amavisca (Lleida)	13
Comas (Rayo)	11
Miladenovic (Castellón)	11
Carreras (Barcelona)	11
Javi (Barcelona)	10
Márquez (Figueres)	10
Jose M. (R. Madrid)	9
Mel (Betis)	9
Bilek (Betis)	9
Guillermo (Castellón)	9

LA TRAVESSA

JORNADA 35 (3-5-92)

1. Barcelona - Burgos	1
2. Albacete - Mallorca	1
3. Deportivo - Español	1
4. Logroñés - R. Sociedad	X
5. R. Madrid - Zaragoza	1
6. Sp. Gijón - Oviedo	1
7. Sevilla - At. Madrid	1
8. Ath. Bilbao - Osasuna	X
9. Valladolid - Valencia	1
10. Cádiz - Tenerife	1
11. Castellón - Betis	1
12. Málaga - R. Madrid	X
13. Mérida - Rayo	1
14. Sestao - Compostela	1
Pleno 15	
Eibar - Celta	1

PROPERA BUTLLETA

JORNADA 36 (10-5-92)

1. Mallorca - Burgos	
2. Español - Albacete	
3. R. Sociedad - Deportivo	
4. Zaragoza - Logroñés	
5. Oviedo - R. Madrid	
6. At. Madrid - Ap. Gijón	
7. Osasuna - Sevilla	
8. Valencia - Ath. Bilbao	
9. Tenerife - Valladolid	
10. Cádiz - Barcelona	
11. Bilbao Ath. - Barcelona B	
12. Betis - Las Palmas	
13. Avilés - Castellón	
14. Compostela - Mérida	
Pleno 15	
Sabadell - Palamós	

PROPERA JORNADA

PRIMERA DIVISIÓ

1. Mallorca - Burgos	
2. Español - Albacete	
3. R. Sociedad - Deportivo	
4. Zaragoza - Logroñés	
5. Oviedo - R. Madrid	
6. At. Madrid - Ap. Gijón	
7. Osasuna - Sevilla	
8. Valencia - Ath. Bilbao	
9. Tenerife - Valladolid	
10. Cádiz - Barcelona	

La lliga s'escapa

El tram final de la lliga, que és el decisiu, ha coincidit amb un moment de mal joc de l'equip. El Barça ha perdut, després dels dos darrers partits, les esperances d'aconseguir per segon any consecutiu el desitjat guardó. Totes les possibilitats s'han esvaït com per art de màgia i només un miracle pot capgirar l'actual situació. El R. Madrid, amb el permís de l'Atlético, té tots els números per proclamar-se campió.

L'equip català no ha ofert una imatge prou sòlida i consistent. Alguns jugadors tenen més el cap a la final de Wembley que a la competició espanyola. I ja hem dit en més d'una ocasió que el sistema tàctic de Cruyff

requereix una concentració i disponibilitats absolutes per part de tothom. En el moment que es baixa la guàrdia, com va passar l'any passat, arriben les derrotes.

En el partit davant el Burgos, va sorprendre la facilitat amb què els jugadors barcelonistes varen caure en la trampa de fora de joc. Sobta que els tècnics no trobin l'antídoto apropiat en aquests casos, i molt més quan el Burgos ja va emprar la mateixa tàctica l'any passat. També s'ha de dir que l'àrbitre i els seus auxiliars es varen equivocar en més d'una ocasió, privant el Barça de més d'una ocasió clara de gol. Sembla, pel que s'ha vist en aquesta temporada, que els àrbitres tenen molts problemes

en aquestes jugades, ja que les errades són constants.

El F.C. Barcelona centra ara totes les seves aspiracions en l'esperada final de Wembley, que pot portar el club a la glòria o a la misèria. Els homes de Cruyff s'ho juguen tot a una carta. Si guanyen, el famós "entorn" blaugrana s'emboïllarà d'una atmosfera d'optimisme desbordant. En cas de derrota, depressió total.

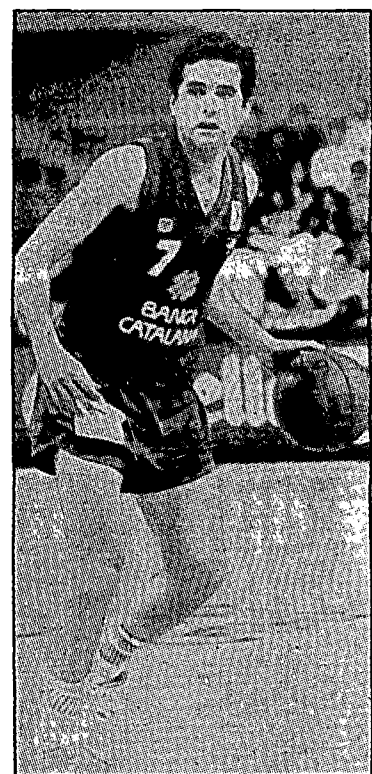
Sap greu que el Barça s'ho jugui tot en una final, perquè enguany tenia possibilitats d'assolir la lliga. Perquè té prou equip i, a més, els seus rivals no han estat gaire regulars durant la temporada. Ja se sap, tanmateix, que a Can Barça la felicitat no és mai completa.

Se'n va el gran capità

La història mereixia un final diferent, un "happy end" d'aquells de les pel·lícules americanes. Després d'una relació idíl·lica, el gran capità se'n va. L'acomien amb l'argument que cal deixar via lliure a les noves generacions. Ell, que fins al darrer partit era imprescindible i un jugador emblemàtic, es troba fora de l'equip.

Solozábal, el gran capità, sabia perfectament què representava jugar al Barça. Va fer un esforç considerable per expressar-se correctament en català i ho va aconseguir. Ha dit adéu amb tristesa, perquè aspirava a un final menys traumàtic. Costa d'imaginar-lo amb una altra samarreta, perquè la simbiosi entre jugador i club era perfecta.

Amb la seva cara de bon nen, que no podia dissimular una certa amargor, ha manifestat la seva decepció i que marxava contra la seva voluntat. I també, afegim, contra la voluntat de molts aficionats que enyoraran

el seu joc precís i intel·ligent a la pista. "Nacho" ha dit adéu, però la seva imatge romandrà viva en la memòria de la gent blaugrana.

■ Tomàs Puntí

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Impres a dues tintes.

Enquadernació Guaflex, amb dues tintes.

P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S. A.

Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

televisió

Programació del 10 al 16 de maig del 1992

TV
3

DIUMENGE, 10

09.15 Sardanes
09.30 Club super 3
12.25 Marc i Sophie (D)
12.50 Benson (D)
13.15 Amor a primera vista
14.30 Telenotícies - El temps
15.05 Club super 3
15.35 Tarda de cine: «La pell del Torpedo»
17.45 El salt
18.35 L'imperdible Parker Lewis
19.05 Magnum (D)
20.00 Gol a gol
20.30 Telenotícies - El temps
21.05 30 minuts
21.40 Dallas (D)
22.25 Gran estrena: «Hotel Bangkok»
23.20 Innocent o culpable (D)
23.40 **SIGNES DELS TEMPS**

ESPÀIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:

09.50 Gradul's, ara pot
10.20 Informació agrària
10.30 Universitat oberta
10.55 Mil paraules
11.00 El meu carrer (D)
14.00 T/M comarques
14.00 Telenotícies Migdia
15.15 El temps
15.20 Bona cuina

20.20 Bona cuina
20.30 Telenotícies - El temps

DILLUNS, 11

11.30 Això és massa
12.30 2/4 de Bachs
13.10 Riviera (D)
13.35 Veïns (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.05 La bella i la bèstia (D)
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.05 Actualitat 92
21.15 Betes i films
21.45 Pantalla(D): «Sense malícia»
23.50 Telenotícies - Diners
00.35 La dimensió desconeguda

DIMARTS, 12

11.30 Vibri
11.45 Personal i intrasferible
12.30 2/4 de Bachs
13.10 Riviera (D)
13.35 Veïns (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.05 La bella i la bèstia (D)
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.10 Tres estrelles
21.40 Amor a primera vista

22.55 A dreta llei (D)
23.35 Telenotícies - Diners
00.30 La dimensió desconeguda

DIMECRES, 13

11.30 Versió directa
12.30 2/4 de Bachs
13.10 Riviera (D)
13.35 Veïns (D)
15.25 El meu carrer (D)

15.55 Com a casa
17.05 La bella i la bèstia (D)
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.05 Actualitat 92
21.10 Cinema 3: «Rocky III»
23.00 L'informatiu cinema(D)
23.30 Telenotícies - Diners

DIJOUS, 14

11.30 Més enllà del 2000
12.00 Informatiu cinema (D)
12.30 2/4 de Bachs
13.10 Riviera (D)
13.35 Veïns (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.05 La bella i la bèstia (D)
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.10 Teresina, S.A.
21.40 El joc del segle
23.10 Actual
24.00 Telenotícies nit - Diners
00.45 Motor a fons

DIVENDRES, 15

11.30 Actual
12.30 2/4 de Bachs
13.10 Riviera (D)
13.35 Veïns (D)
15.25 El meu carrer (D)

15.55 Com a casa
17.05 La bella i la bèstia (D)
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.10 Actualitat 92
21.15 La vida en un xip
00.20 Telenotícies - Diners
01.05 Pel·lícula: «Corleone»

DISSABTE, 16

09.15 Sardanes
09.30 Club super 3
12.40 El joc del segle
14.00 Betes i films
14.30 Telenotícies - El temps
15.00 Bona cuina
15.10 Clup Super 3
15.35 Tarda de cine: «El meu xicot és boig»
17.10 Gran Hawai
18.00 Katts i gos (D)
18.25 Adderly (D)
19.10 Hostes vingueren que de casa ens tragueren
19.50 L'espantacells i la Sra. King
20.20 Bona cuina
20.30 Telenotícies
20.55 El temps
21.00 Això és massa
22.00 Cine nit: «El retorn del Jedi»
23.50 Cinema de mitjanit: «La brigada criminal»

TV
2

DIUMENGE, 10

08.00 Longitud, Latitud
08.30 Economia en la 2
09.00 **SANTA MISSA**
09.45 Tria bé, tria TVE
10.00 Dibuja 2
10.30 Cine para todos: «Soraya, reina del desierto»
11.55 Redacció de la 2
12.00 Domingo deporte
19.45 L'informatiu cap de setmana
20.00 Documentos TV
21.00 La vida es juego
22.00 Llamadas a medianoche
23.00 Vuelta ciclista a España
23.30 Estudio estadio
00.45 Off cinema: «Sebastiana»
02.10 Glasnost

ESPÀIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:

09.00 Cadena de las Américas
12.30 Ciudad fronteriza
16.25 Redacció a la 2

DILLUNS, 11

11.25 Redacció de la 2
13.30 Atac i gol
14.00 Bellesa i poder
14.30 Menjar bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales: «Amazon, infierno en el paraiso»
16.30 Vuelta ciclista a España
18.00 Peligrosamente juntas

18.55 Redacció de la 2
20.30 Vuelta ciclista a España
19.00 Falcon Crest
20.00 L'informatiu vespre
20.30 Vuelta ciclista a España
21.00 Contrapunt
21.15 Cine por un tubo
21.45 La estrella es...Burt Lancaster: «La batalla de las colinas de whisky»
00.30 Rápido
00.30 Cine club: «Celebración de boda»

DIMARTS, 12

08.00 Peligrosamente juntas
13.00 Clip clap video
13.30 Xafarranxo
14.25 L'apuntador
14.00 Bellesa i poder
14.30 Menjar bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Vuelta ciclista a España
18.00 Peligrosamente juntas
18.55 Redacció de la 2
19.00 Falcon Crest
20.00 L'informatiu vespre
20.30 Vuelta ciclista a España
21.00 Contrapunt
21.15 Punto y aparte
22.00 Maria Galante
23.30 Tira y afloja
00.00 Leyendas de Guitarra
00.30 Cine club: «Gran hotel»

DIMECRES, 13

08.00 Peligrosamente juntas

12.00 Que bello es nacer
13.00 Clip clap video
13.30 Xafarranxo
14.30 Menjar bé

14.00 Bellesa i poder
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales
16.30 Vuelta ciclista a España
18.00 Peligrosamente juntas
18.55 Redacció de la 2
19.00 Falcon Crest

22.00 Vuelta ciclista a España
20.30 Futbol: Final copa de la Uefa
22.30 El supercine de la 2: «Quiero seguir hambriento»
00.00 Cine club: «Olvidar Mozart»

DIJOUS, 14

08.00 Peligrosamente juntas
13.00 Clip clap video
13.30 Xafarranxo
14.30 Menjar bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales: «Amazon, infierno en el paraiso»
15.30 Vuelta ciclista a España
18.00 Peligrosamente juntas
18.55 Redacció de la 2
19.00 Falcon Crest
20.00 L'informatiu vespre
20.30 Vuelta ciclista a España
21.00 Contrapunt
21.15 Linea 900
22.00 Jueves cine: «El valle de las muñecas»
00.00 Metropolis
00.30 Cine club: «Carmen»

DIVENDRES, 15

12.00 Hablando claro
13.00 Clip clap video
13.30 Xafarranxo
14.00 Golf: Open de España
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales: «Amazon, infierno en el paraiso»

el paraiso»
16.25 L'apuntador
16.30 Vuelta ciclista a España
18.00 Peligrosamente juntas
18.55 Redacció de la 2
19.00 Que bello es nacer
19.30 Balonmano
21.00 Vuelta ciclista a España
21.30 L'informatiu vespre
21.45 Literal
22.15 Força Barça
22.45 El Mirall
01.30 Va de cine
02.00 Alicia
02.30 Cine club: «El gato montés»

DISSABTE, 16

08.00 Area reservada
09.00 Força Barça
09.25 L'apuntador
09.30 Xafarranxo
10.00 Dibuja 2
10.30 Cine para todos: «El hechizo de la selva»
12.00 Concierto ORTVE
13.30 Golf: Open de España
14.00 Vuelta ciclista a España
15.30 Ponte las pilas
16.30 Vuelta ciclista a España
18.30 Golf: Open de España
19.45 L'informatiu Cap de setmana
20.00 Sala 2
21.50 Ven al paralelo
23.00 Vuelta ciclista a España
23.30 Playa de China
00.15 La tabla redonda
01.15 En escena

canal
33

DIUMENGE, 10

12.05 **SIGNES DELS TEMPS**
13.00 Hoquei patins
14.30 Tennis
15.30 Gol a gol
16.00 Waterpolo
17.00 NBA
18.00 Motociclisme
19.50 Moments olímpics
19.55 L'equalitzador
20.15 Cliptoman
20.45 Thalassa
21.30 Gol a gol
23.00 Futbol americà

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

17.00 Gradul's, ara pot
17.30 Universitat oberta
17.55 Victor
18.10 Veïns
18.30 Planeta terra
19.50 Tot l'esport
21.55 Mil paraules
22.00 Les notícies del 33
22.15 El temps
22.20 Diners

DILLUNS, 11

19.25 Basquetmania
20.20 Sputnik concert
21.20 Gent del barri

22.30 Segle XX
23.25 L'hora d'Alfred Hitchcock

DIMARTS, 12

19.25 Basquetmania
20.20 L'escurçó negre
20.45 Sputnik Cecilia
21.15 Sorteig Super 10
21.25 Gent del barri
22.30 Versió directa
23.30 Star Trek

DIMECRES, 13

19.25 Compte enrera
20.20 L'escurçó negre
20.45 Sputnik Rewind

21.15 Sorteig Lotto 6/49
21.25 Gent del barri
22.30 60 minuts
23.25 Els intocables

DIJOUS, 14

19.25 Motor a fons
20.20 Els joves
20.45 Sputnik Cliptobroquil
21.15 Sorteig Super 10
21.20 Gent del barri
22.30 Fila 33: «Network»

DIVENDRES, 15

19.25 Futbol 92
20.20 Sputnik Total

21.20 Gent del barri
22.30 Tres catorze setze
23.15 Oratori de Liverpool

DISSABTE, 16

12.00 Zona V
12.30 Sputnik Cecilia
13.00 Sputnik total
14.15 Personal i intransferible
15.00 Més enllà del 2000
16.00 Tennis
19.30 Moments olímpics
19.45 Futbol
22.00 Esports 33
22.45 Teatre: «Restauració»
23.55 Oratori de Liverpool

TV
1

DIUMENGE, 10
07.30 Cada mañana
08.00 Informe semanal
09.00 **TIEMPO DE CREER**
09.15 Concierto
10.00 **EL DÍA DEL SEÑOR - SANTA MISA**
11.00 **PUEBLO DE DIOS**
11.30 Parlamento
12.00 Star street
12.30 Hola Raffaella
14.35 Dibujos animados
15.00 Telediario-1
15.35 Erase una vez las américas
16.00 Sesión de tarde: «Los ojos del bosque»
18.15 Club Disney
19.25 Yogui y la búsqueda del tesoro
19.50 Acompañame
20.30 Telediario-2
21.05 Juzgado de guardia
21.30 Domingo cine: «Amiga moltab»
23.20 Exposiciones universales, un mundo en Sevilla
00.30 Literal
01.00 Barcelona retalls
01.30 Arte y artistas
02.00 En concierto

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.35 Cada mañana
08.05 Dibujos animados
12.55 Avance telediario
13.00 Teleuna
13.30 El menú de cada día
14.00 L'Informatiu migdia
14.30 No te rías que es peor
15.00 Telediario-1
15.35 Rubi
16.30 Pasa la vida
19.30 Mc Gyver
20.30 Telediario-2

DILLUNS, 11
09.00 Sesión matinal
10.40 De par en par
11.55 La dueña
16.30 Pasa la vida
17.35 Los contaminados
18.00 La nueva Lassie
18.20 Pasando
19.00 De tal palo
21.05 El precio justo
22.40 La ley de los Angeles
23.25 A debate
00.35 Diario noche
00.55 Punto de vista
01.05 Los australianos

01.55 Cine 92:
DIMARTS, 12
09.00 Sesión matinal
10.40 De par en par
11.55 La dueña
16.30 Pasa la vida
17.35 Los contaminados
18.00 Harry y los Henderson
18.20 Pasando
19.00 De tal palo
21.05 Videos de primera
21.40 Sesión de noche con... Clint Easwood:
23.45 En portada
00.15 Diario noche
00.35 Tendido cero
01.05 Los australianos
01.55 **TESTIMONIO**
02.00 Cine 92

DIMECRES, 13
09.00 Sesión matinal
10.40 De par en par
11.55 La dueña
16.30 Pasa la vida
17.35 Los contaminados
18.00 Harry y los Henderson
18.20 Pasando
19.00 De tal palo

21.00 Tercera planta, inspección fiscal
21.35 ¡Ay, vida mía!
22.40 Tango
00.05 Diario noche
00.30 En busca de la noticia
01.20 Cine 92
DIJOUS, 14
09.00 Sesión matinal
10.40 De par en par
11.55 La dueña
16.30 Pasa la vida
17.35 Los contaminados
18.00 Harry y los Henderson
18.20 Pasando
19.00 De tal palo
21.05 Noche de humor: «¿Quién es el jefe?» - «Objetivo indistreto»
22.15 El primi-juego
22.30 Estrenos TV
00.25 Diario noche
00.55 Cine 92
DIVENDRES, 15
09.00 Sesión matinal
10.40 De par en par
11.55 La dueña
16.30 Pasa la vida

17.35 Los contaminados
18.05 Nuestra peli...
19.55 Carros de juego
21.05 Hola Raffaella
23.35 El autoestopista
00.00 Diario noche
00.20 Alucine
02.00 Cine 92
DISSABTE, 16
07.30 Cada mañana
08.00 En portada
08.30 Tendido cero
09.00 **ULTIMAS PREGUNTAS**
09.30 Campo y mar
10.00 Hemingway, fiesta y muerte
10.50 Ay, vida mía
12.00 3, 2, 1... contacto
12.30 No te cortes
14.00 Rockpop
15.00 Telediario-1
15.35 Dibujos animados
16.00 Sesión de tarde:
18.10 La hora Warner
19.05 Juego de niños
19.35 Amigos olímpicos
20.30 Telediario-2
21.05 Informe Semanal
22.00 Sábado cine
02.00 Deporte noche

antena
3

DIUMENGE, 10
07.00 Centímetros cúbicos
07.45 3 de Antena 3
08.30 Denver
09.00 Archie i Sabrina
09.30 La guardería del domingo
11.00 Fútbol sala
12.30 Peyton Place
13.00 Polvo de estrellas: «Escuela de vagabundos»
15.00 Noticias
15.30 El programa de Hermida
20.30 Noticias
21.00 Polvo de estrellas II: «El regreso de la pantera rosa»
23.00 Noticias
22.35 Noche de lobos: «Desbocado»
01.00 Noticias del deporte
01.30 De tu a tu

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.25 Aula 3
07.53 La guardería
09.25 Tan contentos
09.35 Viva la salud
10.03 La selva de cemento
11.00 Atrevete
12.03 Santa Barbara
13.00 Bonanza

14.03 Noticias regionales
14.30 Corazón de melón
15.00 Noticias
17.20 Teletienda
17.33 La merienda
19.20 Supermarket
19.53 La ruleta de la fortuna

20.30 Noticias
03.00 Aula3
DILLUNS, 11
06.30 Los protectores
07.00 Noticias del deporte
15.30 Telecine: «Llamadme Trinidad»
19.03 Salvados por la campana
21.00 El equipo «A»
22.01 La película del lunes: «Desaparecido en combate II»
00.00 Noticias
00.30 Max Monroe, policía
01.30 Cine recuerdo: «El padre es abuelo»

DIMARTS, 12
06.30 La llamada del Oeste
15.30 Telecine: «El viajero de Missouri»
19.03 Somos diez
21.00 Nuevos policías
22.01 Película del martes: «Ana dice sí»
00.00 Noticias
00.30 La ley de McClain
01.30 Historias de medianoche: «Stanley»

DIMECRES, 13

06.30 Furia
15.30 Telecine: «La furia del coloso»
19.03 Kappatoo
21.00 Cinturón negro: «Dos sinvergüenzas a golpe de Kung Fu»
23.00 Como la vida misma
00.00 Noticias
00.30 Catalunya a fondo
01.30 Cine para el recuerdo: «Ayer, hoy mañana»

DIJOUS, 14
06.30 La llamada del Oeste
15.30 Telecine: «Metralleta Stein»
19.03 Somos diez
21.00 Luz de luna
22.01 Farmacia de guardia
22.30 De tú a tú
00.00 Noticias
00.30 En el calor de la noche
01.30 Todo cine: «El asesino arrepentido»

DIVENDRES, 15
06.30 Aventuras en el lago
15.30 Telecine: «Promesa al amanecer»
19.03 El príncipe Bel Aire
21.00 El gordo
22.30 Quedate con la copla

00.00 Noticias
00.15 La clave
02.15 Cine madrugada: «Vida perdida»
DISSABTE, 16
06.30 La llamada del oeste
07.30 Aula 3. Sala de concierto
07.50 El Barón
08.30 Denver
09.00 Archie y Sabrina
09.30 La guardería del sábado
11.00 Las olimpiadas
12.00 Los gladiadores de América
13.00 Centímetros cúbicos
14.03 Noticias regionales
14.30 Los héroes de Hogan
15.00 Noticias
15.30 Farmacia de guardia
16.00 Quedate con la copla
17.30 Cosas de casa
18.00 Polvo de estrellas (I): «Solo ante el peligro»
20.03 Chicas con clase
20.30 Noticias
21.00 3 de Antena 3
22.00 Polvo de estrellas II: «Los locos de Cannonball»
00.00 Polvo de estrella II: «La risa de Dios»
02.00 El programa de Hermida

tele
5

DIUMENGE, 10
07.20 Entre hoy y mañana
08.00 Superguay del domingo
10.30 Pressing catch
11.00 Que gente tan divertida
11.30 La 5ª Marcha
12.00 El Sheriff chiflado
13.05 Helicóptero
14.00 Vivan los compis
15.00 Humor amarillo
15.30 Cine fiesta: «La loca aventura del matrimonio»
17.30 Tutti frutti
18.50 Las pesadillas de Freddy
19.40 Xuxa Park
21.20 Vivan los novios
22.00 Vip noche
24.15 Entre hoy y mañana
01.10 Petrocelli
02.50 Madrugada pop

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.20 Entre hoy y mañana
08.00 Desayuna con alegría
08.55 Alicia
09.20 Viente de alquiler
09.55 Vacaciones en el mar
12.45 Telecinco ¿Dígame?
12.55 Entre platos anda el juego
13.30 «...A mediodía alegría»
14.00 «Médico precoz»
14.30 Queridos padres
16.45 «María de Nadie»
17.30 Vip Guay
18.00 Super Guay
19.30 Hablando se entiende la basca
20.00 Hoy
20.05 Su media naranja
20.45 Telecupón
21.05 Manuela
00.00 Entre hoy y mañana

DILLUNS, 11
10.45 Cine corazón: «Movida de noche»
15.00 Cine te amo: «Tormento»
22.00 Gran pantalla: «Magia negra»
00.40 Campeones
01.40 Arco iris
02.10 El inspector Derrick

DIMARTS, 12

10.45 Cine corazón: «Ya soy mujer»
15.00 Cine te amo: «Apagón en Nueva York»
22.00 Amor, Humor y música: «El padre Manolo»
00.40 Hablando se entiende la gente
01.40 Chicas con las chicas
02.10 El inspector Derrick

DIMECRES, 13
10.45 Cine corazón: «Nacido gafe»
15.00 Cine te amo: «No desearás la mujer de tu prójimo»
22.00 Cine 5 estrellas: «Lady Hakon»
01.00 Pressing boxeo
01.50 El inspector Derrick

DIJOUS, 14

10.45 Cine corazón: «Yo, yo, yo... y los demás»
15.00 Cine te amo: «Testamento final»
22.00 Silencio, se ríe: «Yres polis peligrosos en Nueva York»
23.50 Silencio Benny Hill
00.50 Hablando se entiende la gente
01.50 El inspector Derrick

DIVENDRES, 15
10.45 Cine corazón: «La montaña siniestra»
15.00 Cine te amo: «La leyenda Haeken»
22.00 Sensación de vivir
22.50 Tutti frutti
00.50 Hablando se entiende la gente
01.50 Los angeles de Charlie
02.50 El inspector Derrick

DISSABTE, 16
07.15 Entre hoy y mañana
07.55 «Superguay sábado»
10.30 Las chicas con las chicas
11.00 Humor amarillo
11.30 Pressing catch
12.05 El sheriff chiflado
12.50 Telecinco, ¿Dígame?
14.50 Hablando se entiende la basca
15.30 Cine fiesta: «El autobús atómico»
17.15 Jóvenes jinetes
18.10 A fuerza del cariño
19.05 Apartamento para tres
19.40 Queridos padres especial
21.05 Manuela
22.00 Vivan los novios
22.45 Humor cinco estrellas
00.00 Entre hoy y mañana
03.00 Vip noche

EMISSIONS RELIGIEUSES

TV1

Diumenge

09.00 Tiempo de creer
10.00 El día del Señor - Santa Misa
11.00 Pueblo de Dios

Dimarts

01.10 Testimonio

Dissabte

09.00 Ultimas preguntas

TV2

Diumenge

09.00 Santa Missa

TV3

Diumenge

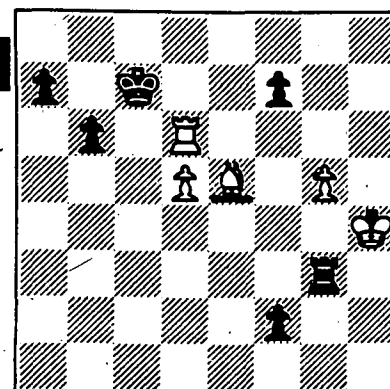
23.45 Signes dels temps

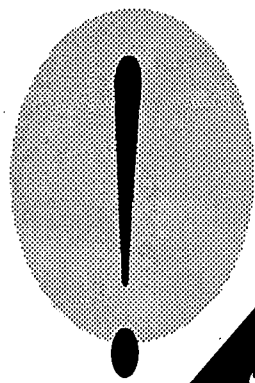
CANAL 33

Diumenge

12.15 Signes dels temps

1... Da6-a5, 2 Af1-b5 Da5xb5 0-1.

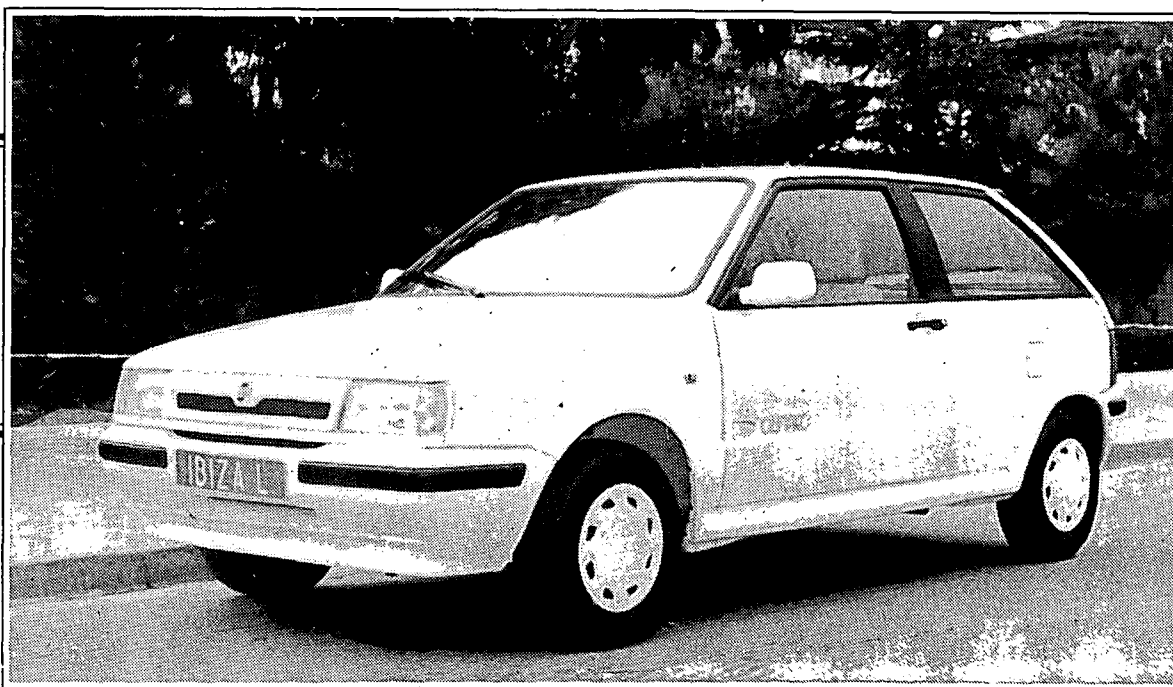
la vostra aportació

Catalunya Cristiana

CAMPANYA D'APORTACIONS POPULARS AL NOSTRE SETMANARI

Adquirint les butlletes podeu optar als premis.

1r. premi: *Un cotxe
SEAT
IBIZA/Olímpic,
3 portes*

SORTEIG TRADICIONAL: 1 DE JUNY

2n. premi: *Una FILMADORA de vídeo PANASONIC NV-G3B (VHS-C), amb visor en color.*

3r. premi: *Un artístic Joc de Cafè de producció artesanal.*

Altres premis: ✓ 8 lots de vídeos amb els 5 títols de la col·lecció "Signes dels Temps" i
també: "Pere Tarrés, un testimoni del nostre temps"; i
✓ 10 lots de llibres amb la nova col·lecció de contes "El món meravellós de
Disney" (6 títols).

El sorteig es farà el dia 1 de juny de 1992, davant notari, al local de l'entitat **Associació d'Amics de "Catalunya Cristiana"**,
Pça. Urquinaona 11, 3r 3a A, tel. (93) 301 37 18, 08010 Barcelona, que n'és la dipositària.

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1991 en suport de
CATALUNYA CRISTIANA

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població..... DP.....

Tel..... Província.....

Trameto l'import per ☐ xec barrat ☐ gir postal

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLETES A LES SEGÜENTS
LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta
butlleta de comanda.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, tel. (93) 301 37 18. 08010 Barcelona

**ELS CRISTIANS HEM DE SOSTENIR LA NOSTRA PREMSA
GRÀCIES PER LA VOSTRA APORTACIÓ**

LITÚRGIA / CULTURA

SUPLEMENT DE CATALUNYA CRISTIANA

Nº
56

L'ESGLÉSIA CELEBRA

➤ a cura de PIETAT CAMPMAJÓ

10 de maig. Diumenge IV de Pasqua. Lectures: Primera Fets 13:14.43-52; Salm 99; segona Ap 7:9.14b-17; tercera Jo 10:27-30.

11 de maig. Dilluns de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 11:1-18; Salm 41; segona Jo 10:1-10.

12 de maig. Dimarts de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 11:19-26; Salm 86; segona Jo 10:22-30.

13 de maig. Dimecres de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 12:24-13:5a; Salm 66; segona Jo 12:44-50.

14 de maig. Dijous. St. Maties, apòstol. Lectures: Primera Fets 1:15-17.20-26; Salm 112; segona Jo 15:9-17.

15 de maig. Divendres de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 13:26-33; Salm 2; segona Jo 14:1-6.

16 de maig. Dissabte de la IV setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 13:44-52; Salm 97; segona Jo 14:7-14.

Litúrgia de les Hores

Setmana 4

Diumenge: Tot propi.

Dilluns: De fèria.

Dimarts: De fèria.

Dimecres: De fèria.

Dijous: St. Maties, apòstol. Festa.

Divendres: St. Isidre Llaurador. Memòria obligatòria.

Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

CALENDARI

Diumenge, 10 de maig. IV de Pasqua. El Bon Pastor. La Mare del Diví Pastor. Sts. Joan d'Àvila, pvre.; Job, prof. Antoni, arqu. i Sta. Beatriu, verge.

El sol surt a les 4,37 i es pon a les 6,58 —hora solar.

Festa major a Anglesola, Cabra del Camp, Cabrils, Figueres, Isona, Salardú i Sta. Maria de Miralles.

Dilluns, 11 de maig. St. Anastasi, mr. patró de Lleida, i sant Ponç, mr. Festa major a Badalona i Ripoll.

Dimarts, 12 de maig. St. Pancràs, mr. i sant Domènec de la Calzada, mr.

Festa major a Passanant.

Dimecres, 13 de maig. La Mare de Déu del Roser de Fàtima. St. Pere Regalat.

Festa major a Tàrraga.

Dijous, 14 de maig. Sts. Maties, apòstol.; Bonifaci, mr. i Sta. Gemma Galgani, vg.

Festa major a Cruïlles i Tremp.

Divendres, 15 de maig. Sts. Isidre, Llaurador; Torquat, b.; Indaleci, b. mr. i Sta. Joanna de Lestonnac, fdra.

Festa major a Alcanar, Alpicat, Figols, Masquefa, Mont-roig del Camp, la Palma de Cervelló, Tarrés, Rocafort de Queralt, Tornabous i Vilanant.

Dissabte, 16 de maig. Sts. Honorat, b.; Ubald, b. i Joan Nepomucè, prev.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La religiositat no és una berruga

➤ PERE CAMPÀS BONAY *Monestir de L'Estany*

Sense més ni més es dona per suposat que la Humanitat avança de la infància cap a una edat adulta en què prescindirà de la religió. Tal suposició és infundada, gratuïta. El mundialment més reconegut historiador de les religions, Mircea Eliade, categòricament diu que l'ésser humà de natural és religiós, tant a l'edat de pedra com a l'època de la conquesta de la lluna. És ridícul que l'home europeu, pel que fa al menyspreu de la creença religiosa, vulgui que el prenguin per norma i regla de tot el planeta. La religiositat no és un apèndix irracional de l'home, sinó una dada essencial de funcionament humà. No és una berruga.

Edita: *Fundació Catalunya Cristiana*

7 de maig de 1992

HOMES I INSTITUCIONS

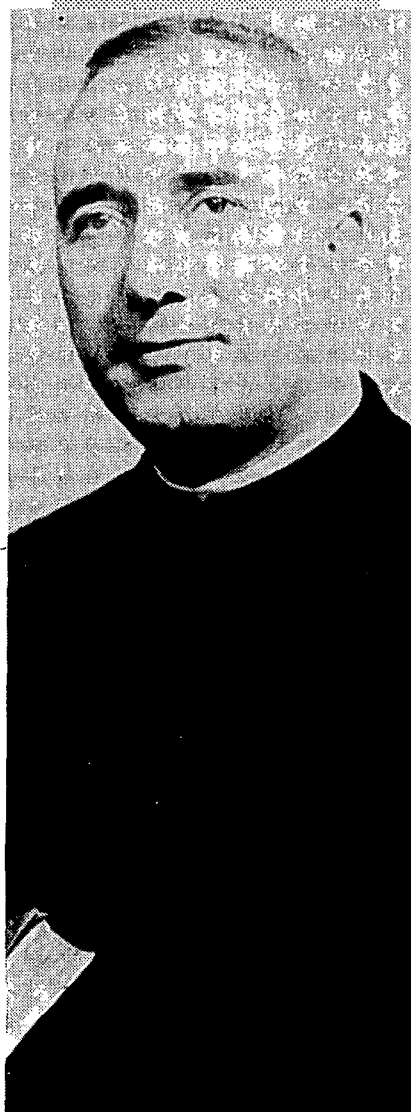
➤ Guillem Farré Rodríguez

L'Institut Secular Pro Ecclesia commemora el seu fundador, mossèn Lluís Riba i Altarriba, als vint-i-cinc anys de la seva mort. En un fulletó editat amb aquest motiu, dona a conèixer la vida i obra de Lluís Riba i l'espiritualitat de l'Institut.

Mn. Lluís va néixer a Vic el 1910. Ordenat el 1933 va exercir el seu ministeri en diverses destinacions. Al 47 va sentir la crida a fundar un Institut Secular Missioner al Marroc; dos anys després va rebre l'autorització per fundar l'Institut, i a finals d'any ja es van consagrar, en forma privada, els primers membres a Montserrat. El 1981 l'arquebisbe de Tànger, Carlos amigo Vallejo, erigí Pro Ecclesia en Institut Secular de dret diocesà. L'espiritualitat segueix l'exemple de la seva patrona santa Teresa de Lisieux, aspirant a "fer extraordinàriament bé totes les coses", més que fer coses extraordinàries. Així, Lluís Riba, orientant l'Institut, va dir: "Jo no podré imitar Jesucrist fent miracles, ressuscitant morts ni guarint malalts, però sí que podré imitar-lo estimant els pobres i donant la meua vida per ells".

"Pro Ecclesia" recorda el seu fundador als 25 anys de la seva mort

Mossèn Lluís Riba i Altarriba

Al final, el lema "Irradiar Jesucrist" es concreta en amor a Crist en la seva encarnació, creu, resurrecció i eucaristia, amor filial i confiat a la Verge Mare de Déu, amor i fidelitat a l'Església, amor universal a l'estil de santa Teresa, i amor i respecte a les arrels humanes de tots els pobles.

Els fruits de l'Institut han estat les escoles d'arts i oficis per a la promoció de la dona al Marroc, i a Espanya escoles-parvularis, escoles de dansa i gimnàstica terapèutica, residències de tercera edat, treballs

professionals dels seus membres a diferents entitats, i diverses activitats parroquials i socials.

També té centres a Tànger (Marroc), Parla (Madrid), Las Palmas de Gran Canaria, Cadis i Navàs (Barcelona).

La seva llavor va fructificant

Al Marroc: Hi ha Escoles d'Arts i Oficis per a la promoció de la dona.

A Espanya: Escoles-Parvularis.

Escoles de dansa i Gimnàstica Terapèutica.

Residències Tercera Edat.

Treballs professionals dels seus membres en diferents entitats.

Diverses activitats parroquials i socials.

15 d'agost de 1981 fou erigit Institut Secular de dret diocesà per Mons. Carlos Amigo Vallejo, aleshores arquebisbe de Tànger.

Si hom baixa a les catacumbes de Priscila, a la Via Salaria, a Roma, troba en més d'un lloc la imatge de Jesús com a Pastor. La més antiga, en una pintura molt a la vora de la imatge també més antiga que representa la Mare de Déu —meitat del segle II, segons l'opinió dels arqueòlegs—; una altra, al centre mateix del sostre de la cambra mortuòria d'una família. En els dos casos, la figura del Pastor amb l'ovella a les espatlles està situada enmig dels arbres, com a símbol del Paradís. Aquesta presència insistent enmig de tants testimonis funeraris, en un cementiri en definitiva, dóna la clau justa d'interpretació de la figura del Pastor per als primers cristians, i per a la mateixa Bíblia.

"El gran Pastor de les ovelles"

Gairebé al final de la carta als hebreus, just abans de les salutacions, l'autor fa una súplica i una doxologia. La súplica és aquesta: "El Déu de la pau ha fet pujar d'entre els morts Jesús, Senyor nostre, el gran pastor de les ovelles, i ha segellat amb la seva sang una aliança eterna; que ell us assorteixi de tota mena de béns perquè pugueu complir la seva voluntat" (Hebreus 13, 20-21). S'endevina desseguida una íntima relació entre la figura de Pastor i la resurrecció de Jesús. Jesús ha ressuscitat com a pastor de les ovelles: això significa que per la resurrecció Jesús ha rebut del Pare "l'autoritat" que correspon al cap, al pastor; significa també que, amb la resurrecció, Jesús ha iniciat el camí que les ovelles podran seguir des d'aleshores, i encara pot significar que amb la resurrecció de Crist s'ha iniciat la comunió entre Crist i els fidels. En tots els casos, la resurrecció inaugura el pasturatge de Jesús tal com el creiem.

És ben coherent, doncs, que sigui en el context del cementiri cristià on es troba originalment la imatge del Pastor, com una manifestació de la fe en la resurrecció de Jesús i de l'esperança de la nostra resurrecció en Ell. Parlar de Jesucrist com pastor és, sobretot, parlar de Jesucrist

VIURE EN L'ESGLÉSIA

➤ a cura del Dr. PERE TENA

El Pastor

ressuscitat. Així adquireix també tot el seu relleu el discurs de Jesús que llegim en el capítol 10 de l'evangeli de Joan: Ell diu que és pastor perquè dóna la vida; ara, la donació de la vida és, en realitat, la definició mateixa del misteri pasqual de Crist, des de la creu fins al do de l'Esperit Sant, amb la resurrecció en el centre.

La litúrgia de l'Anyell Pastor

Amb aquest títol es poden definir les descripcions dels capítols 5, 6 i 7 de l'Apocalipsi. En el centre de l'acció que es descriu, hi ha l'Anyell misteriós, dret, com degollat.

L'Anyell pren el llibre i obre els segells; és el centre de la lloança celestial, perquè "ha comprat per a Déu amb la seva sang gent de tota tribu, llengua i nació...". La multitud que ha rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i ara són blancs, és incomputable; res no els fa sofrir:

"L'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida". L'Anyell serà, doncs, el seu pastor.

És ben clar que el tema de fons és el mateix que en la carta als hebreus: l'Anyell és imatge de Crist mort i ressuscitat; lliurat com un anyell que porten a degollar, més concretament com un anyell pasqual, ha mort com l'anyell del dia de l'expiació dels

pecats, purificant amb la seva sang les nostres consciències; però ressuscitat d'entre els morts és el Vivent que condueix els qui estan en comunió amb Ell vers la pau i la felicitat eternes.

Altra vegada, doncs, la imatge del Pastor està associada íntimament a la resurrecció del Senyor, victoriós sobre la mort.

"El Senyor és el meu Pastor"

La pregària del salm 22 adquireix, en la perspectiva d'aquestes referències del Nou Testament, una densitat més intensa. Ens adonem perquè en la pregària de l'Església ha estat utilitzat sobretot en dues ocasions: per la iniciació cristiana, i per les exèquies. En el primer cas, es tracta de la incorporació com ovella al ramat del Pastor. En el segon cas, es tracta del seguiment fidel i confiat del Pastor, que ens condueix a través dels barrancs tenebrosos de la mort fins a participar de la seva felicitat a la casa del Senyor.

Com a salm de la iniciació cristiana, el salm 22 és evocador dels diversos moments de l'itinerari: la iniciativa del Pastor, el seguiment fidel, l'aigua que acompanya el repòs, el perfum que ungeix el cap, la taula parada i la copa plena a vessar... La vida en seguretat a la casa del Senyor.

Com a salm per a les exèquies cristianes, és tant o més evocador. No puc deixar de recordar, sempre que prego aquest salm en aquesta dimensió, en la forta experiència de veritat que vaig tenir recitant-lo en les exèquies d'un bon amic: "Davant meu pareu taula vós mateix, i els enemics ho veuen". Entre el fèretre i el sacerdot hi havia realment la taula parada per Déu a la seva Església, la taula on s'actualitza a la terra la litúrgia de l'Anyell Pastor: l'altar. Semblava com si el difunt i jo mateix ens uníssim per definir la nostra situació. "Els enemics ho veuen". L'enemic és la mort, i la mort ha de declarar-se vençuda davant la victòria pasqual de Crist, celebrada a l'altar. L'Eucaristia a la missa exequial és, sobretot, el gran crit de victòria de l'Església perquè "Déu ha fet pujar d'entre els morts Jesús, el gran pastor de les ovelles!".

LECTURES BÍBLIQUES

Cicle litúrgic "C" / DIUMENGE IV DE PASQUA

Primera lectura

"Ara ens dirigim als qui no són jueus"

En aquest cicle C del leccionari—cicle de Lluc, deixeble de Pau—es fa una atenció especial a la segona part dels Fets: la figura de l'apòstol dels no-jueus, Pau. La narració que es llegeix avui és precisament la que inclou la decisió dels missioners Pau i Bernabé de passar d'una sinagoga que refusa d'escollar la Paraula de Déu a la predicació per als qui no són jueus, i que es mostren particularment receptius. L'universalisme de la predicació de l'Evangeli té aquí un moment significatiu.

LECTURA DELS FETS DELS APÒSTOLS
(13:14,43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant, que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: "Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la Paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: «T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra»".

Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la Paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La Paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Salm responsorial

"Som el seu poble i el ramat que ell pastura"

Aquest salm invitori i de lloança és una perfecta continuació de l'última frase de la lectura anterior. Aquells "convertits de nou, plens d'alegria i de l'Esperit Sant" (1.ª lectura), són com nosaltres el poble de Déu, el ramat del bon pastor, l'aclamem arreu de la terra, donen culte al Senyor amb crits d'alegria... Quan sant Pau definia el seu apostolat el presentava precisament com un acte sacerdotal en el qual oferia a Déu els pobles que obeeien a la fe, com un sacrifici agradable, per l'Esperit Sant (vegeu romans 15,16).

SALM 99:2,3,5 (R.: 3c)

Aclameu el Senyor arreu de la terra,
doneu culte al Senyor amb cants de festa,
entreu davant d'ell amb crits d'alegria.

R. Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Reconeixeu que el Senyor és Déu,
que és el nostre creador i que som seus,
som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo, el Senyor!

Perdura eternament el seu amor,
és fidel per segles i segles. R.

Segona lectura

"L'Anyell serà el seu pastor, i els menarà vora les fonts de l'aigua de la vida"

Aquest fragment de la Revelació està escollit en estreta relació amb el tema major d'aquest diumenge: el bon pastor. La imatge és magnífica: el pastor és l'Anyell, i el ramat són tots els pobles (vegeu la 1.ª lectura i el salm). Així queda ben subratllat el caràcter pasqual d'aquesta imatge del pastor. En efecte: Jesús és el gran pastor de les ovelles perquè ha donat per elles la seva vida, com un anyell sense tara.

LECTURA DEL LLIBRE DE L'APOCALIPSI
(7:9,14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: "Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls".

Tercera lectura

"Jo dono la vida eterna a les meves ovelles"

L'autopresentació de Jesús com a pastor és la característica d'aquest diumenge quart de Pasqua, en tots els cicles. La imatge del pastor és una imatge de Déu, pastor del poble. L'antic Testament es complau en aquesta imatge, evocant els orígens nòmades d'Israel, i els grans conductors del poble, tots ells pastors: Abraham, Moisés, David... Però Jesús no sols condueix el ramat, sinó que li dóna vida eterna. El nomadisme del poble cristià només acaba més enllà del temps present.

EVANGELI SEGONS SANT JOAN (10:27-30)

En aquell temps, digué Jesús: "Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrancar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u".

La humanitat redimida, ramat del bon pastor Jesús (Jo 10:27-30)

S

En la festa de la Dedicació

i en el capítol 9, sant Joan ens presenta Jesús com a llum del món, en el capítol 10 ens el fa contemplar com el bon pastor a qui el Pare ha encomanat les ovelles redimides. És aquesta contemplació del bon pastor la que cada any, en arribar el diumenge quart de pasqua, la litúrgia ofereix a tots els fidels: Jesús és alhora el bon pastor i la porta per on les ovelles entren a la vida (vv. 1-10, Cicle A), el bon pastor que dona la vida per les seves ovelles (vv. 11-18, Cicle B). Mentre aquests dos cicles de lectures ens ofereixen el retrat del bon pastor, en el cicle d'enguany és posa l'accent més aviat en les característiques del ramat. Per comprendre, però, tot l'abast d'aquest retrat convé tenir present els antecedents i el clima d'on surten aquestes paraules de Jesús. Després que Jesús ha acusat de ceguesa voluntària i obstinada els fariseus (9:40-41), traça el retrat del bon pastor oposant-lo a la imatge del pastor mercenari, que origina una divisió entre els jueus (vv. 19-21). Això dona lloc a un nou enfrontament entre els jueus i Jesús. És en la festa de la Dedicació del Temple a Jerusalem, aniversari de la "hanukkah" del altar i el temple purificat després de l'expulsió dels assiris per Judes Macabeu (Cf. 1M4:41-61), que els jueus demanen a Jesús que digui clarament si és o no el Messies. Era l'hivern –el mes de desembre– anota l'evangelista– i Jesús deambulava pel pòrtic de Salomó (vv. 22ss.). A la incitació dels jueus, Jesús respon precisant-ne l'abast, puix no vol confondre's amb aquell messies polític anorreador dels pagans, que ells somiaven. Per això els fa: **Ja us ho he dit, però no ho voleu creure** (v. 25a). En els sinòptics, trobem aquestes paraules de Jesús en el marc del procés condemnatori del sanedrí (Cf. Mt 26:63-64 Mc 14:61-62 i Lc 22:67-69, que és el que s'acosta més a l'expressió del quart evangeli). Per reconèixer la verdadera identitat de Jesús, s'ha de creure. O com llegim en el v. 26, que precedeix immediatament al nostre text, s'ha de ser del ramat del bon pastor: **Vosaltres no creieu perquè no sou de les meves ovelles.**

L

Ramat i Pastor s'identifiquen

es meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen (v. 27). El ramat del bon pastor no té res a veure amb una multitud o turba inconscient. És la fe, certament, do de Déu, que fa que els fidels s'apleguin entorn de Jesús. La fe acceptada lliurement i responsablement, que fa néixer la confiança i aferma la comunió. En el ramat del bon pastor, les ovelles escolten la veu de Jesús, o sigui: acullen amb docilitat, amb afecte, la seva paraula, s'identifiquen amb la seva manera de pensar i d'actuar. Per això el segueixen, que és l'actitud fonamental del cristià: seguir Jesús, fer el que ell ens diu (Cf. Jo 2:5). La fe mai no és una realitat estàtica, encantada, sinó que és activa, viva i vivificadora. És una fe que camina, que progressa, que construeix la nostra autèntica personalitat fins a fer-la arribar a la maduresa en Crist (Cf. Ef

4:13). Per la seva part, el bon pastor coneix les seves ovelles. Hi ha un coneixement –una relació existencial– entre Jesús i cadascun dels membres de la seva comunitat. L'Església, quan ho és de debò, no és mai ni massa ni massificadora. Les relacions de Jesús amb cadascun dels seus membres són sempre personals. **Jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi** (v. 14). La fe del cristià viscuda en l'amor, és essencialment relacional, tant a nivell interior –relació personal amb Déu–, com de cara enfora –d'home a home–. Per això la vida cristiana és reflex de la vida del Déu trinitari: Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare (v. 15a); **Jo dono la vida per les ovelles** (v. 15b). En la confessió i el seguiment de Jesús s'hi troba el fonament ferm de la vida cristiana. Vida que es comença ací i ens porta a l'eternitat. **Jo els dono la vida eterna.** Vet aquí la seguretat del cristià. **No es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans** (v. 28). Les ovelles del ramat –la humanitat redimida– és el gran do que el Pare ha fet al Fill, do preuadíssim, autèntic regal comunal: **Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare** (v. 29).

E

"Jo i el Pare som u"

n la celebració de la Dedicació es llegien a la sinagoga els textos bíblics que presentaven Jahvè com el pastor d'Israel. No deuria costar pas gaire als oïdors de Jesús descobrir la profunditat de la seva identificació amb el bon pastor. De l'afirmació de **José el bon pastor** amb la continuada al·lusió a la seva vinculació amb el Pare, s'entra a la conseqüència de la filiació divina de Jesús. És el que la comunitat cristiana ha entès de l'afirmació del v. 30: **Jo i el Pare som u.** Per als jueus era un horrorosa blasfèmia (vv. 31ss). Per als cristians –les ovelles del ramat–, la revelació de la Bona Nova. Perquè en declarar la unitat d'acció, de pensament, de vida, entre ell i el Pare, Jesús revela també la unitat entre el Pare i ell amb el ramat –l'Església–, que per gràcia està cridada a participar de la vida de Déu (Cf. 17:2.6.9-10). Vet aquí l'arrel pregona d'on brota l'exigència de la unitat de l'Església i el manament de l'amor mutu. El quart evangeli ens fa entrar de mica en mica en la revelació de la vida de Déu. És Jesús –el Fill– que procedent del Pare ha estat enviat per ell (8:42) i és amb Jesús (8:29). El Pare estima el Fill (3:35), que el coneix i guarda les seves paraules (8:55 i 10:15), per això el Fill **no pot fer res que no ho vegi fer al seu Pare** (5:19); judica escoltant el Pare (5:30), perquè no fa res pel seu compte, sinó que diu allò que el Pare li ha ensenyat (8:28). Els poders amb què obra el Fill són els mateixos que té el Pare, per això dona la vida als qui vol (5:22.26;6:57) i ha rebut la missió de donar la seva vida i de recobrar-la (10:18), **perquè vol que tots honorin el Fill amb el mateix honor que donen al Pare** (5:23). Qui veu a Jesús, veu el Pare, per això diu als deixebles: **Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist** (14:7ss.). Jesús ressuscitat és el nostre bon-pastor-Déu, que ha donat la vida per les seves ovelles i ens ha comunicat la vida de Déu.

MONUMENTS

Campanes al vol!

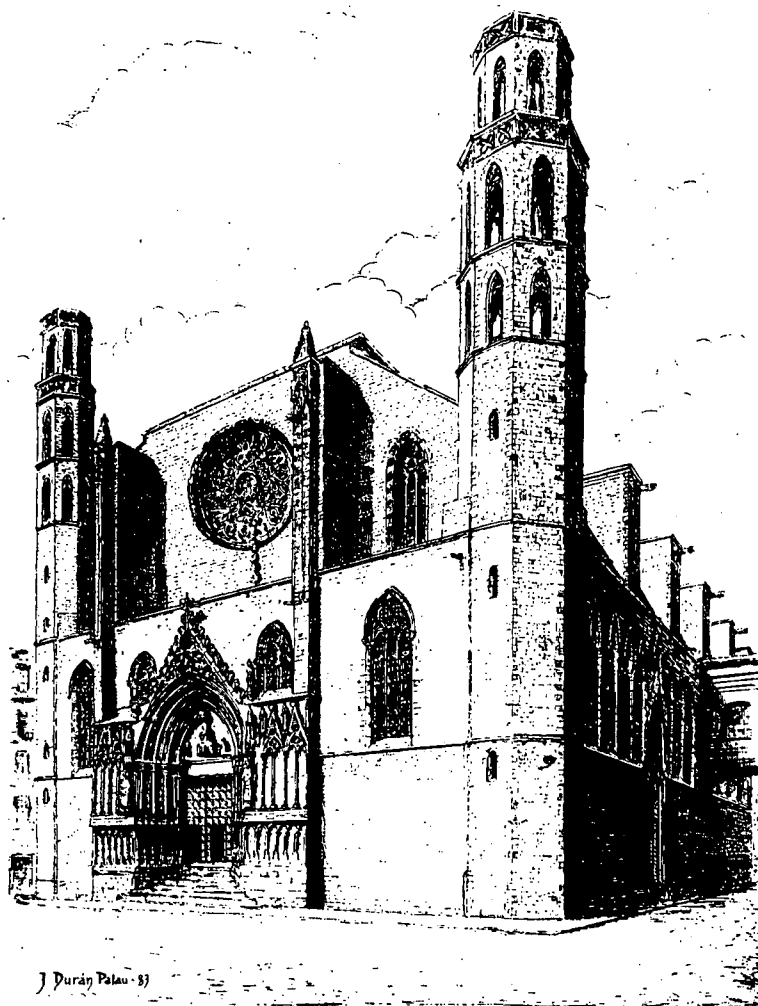
Fins fa poc, el toc de les campanes no semblava oir-se gaire sovint en l'ambient ciutadà. Ara però, sentiments potser tal volta evocadors i pietosos han pensat en la seva

funcionalitat i alguns campanars difonen el ressò, com succeeix a la Basílica de Santa Maria del Mar, l'església gòtica barcelonina, de tanta presència, les pedres de la qual han viscut esdeveniments històrics que deixaran records inoblidables de vitalitat al Barri de Ribera, fins al punt que segons vells pergamins, arribava als seus peus, la sorra de la platja, d'ací l'apel·latiu de Santa Maria del Mar.

De fet, s'ha recuperat el campanar major, renovant a la vegada el rellotge, connectat a les campanes de l'Església –veu de Déu– i des del 22 de març, s'escolta ja el "toc" de l'Angelus, quan és migdia. Els veïns, doncs, i els vianants, al bell punt de les dotze, senten el dringar de les campanes que recorden la breu oració de l'Angelus, dedicat a la Verge, acte

d'adoració i de missatge de l'Arcàngel Sant Gabriel, en el misteri de l'Encarnació del Verb. En recordança d'aquells instants, rememorem les delicades paraules de Gabriel: L'Àngel del Senyor anuncià a Maria.

I Ella concebé per obra de l'Esperit Sant. Déu vos salve Maria...
"Heus ací l'esclava del Senyor, Sigui fet en mi segons la vostra paraula".
Déu vos salve, Maria...
I el Verb es féu carn.
I habità entre nosaltres.
Déu vos salve, Maria...
Presència de Maria i anunci de l'Arcàngel gloriós de llum, com tants d'éssers puríssims que ens acompanyen i anomenem Àngels de la Guarda: Beneïts sigueu!

Així, el dringar potent de les campanes s'escampa per l'espai ciutadà i tramet missatges d'esperança i de Fe, de records i d'anunci, comunicant als esperits humans les noves que, faci el Senyor, siguin d'emocionada i vibrant exaltació.

➤ Pietat Campmajó

LA GRÀCIA DE SER DONA

➤ per
GEORGETTE
BLAQUIÈRE

continuació

És justament a causa de la seva capacitat d'esposar la presència sagrada de Déu en les seves iniciatives d'Aliança, que la dona és veu exclosa per la Bíblia, Antic i Nou Testament, del misteri sacerdotal. Essent aquest un misteri de «representació» en què el subjecte que actua és un Altre, Déu mateix, convé, en canvi, a l'home a causa de la seva pobresa espiritual. Aquest tindrà menys tendència a identificar-se amb la gràcia que Déu li dona per al seu misteri i constatarà també que només és un instrument. Li caldrà també una «ordenació»³, per persuadir-lo que pot representar Déu en l'assemblea del Poble proclamant-hi la seva Paraula i posant en el seu nom signes portadors de gràcia és a dir dels sacraments. Perquè tan sols transmet «el que ha rebut», el sacerdot és un apòstol, enviat de qui Déu se serveix deixant aparèixer tota la imperfecció del ministre per tal que no sigui oblidada la seva qualitat d'instrument. El cas de Sant Pere és el més eminent. Això és veritat en totes les formes del sacerdoci per les quals l'home és cridat a representar Déu com a cap: la funció de cap de família, la funció reial, la funció propiament sacerdotal. La «submissió» (Ep 5, 22-24) que Sant Pau demana a la dona com esposa, el «silenci» (1 Co 14-34) que espera d'ella com a membre de l'assemblea litúrgica, no és una obediència a l'home en tant que home, sinó una obediència a Déu del qual l'home només és el ministre. Millor que ningú ella és capaç de mesurar la pobresa de l'instrument que ella és i millor que ningú, també, pot fer un acte de fe en el poder de Déu, actuant a través de la feblesa. Fins i tot el «vel» (1 Co 11,10) que Sant Pau li demana de portar «a causa dels àngels» és un signe de la «subjecció» del seu ésser, no a l'home com a tal, sinó a la iniciativa divina que passa pel ministeri de l'home, signe doncs, de la seva no—disponibilitat a un comerç qualsevol amb el món dels poders invisibles—.

A causa de la seva més gran receptivitat espiritual, la dona està més subjecta que l'home com ho mostra el relat dels orígens, a la seducció de l'esperit subtil (Gn 3,1) del Temptador. L'home ha de convertir-se del seu egoisme,

que és el revés tenebrós de la seva gràcia de responsabilitat, aprenent en el misteri de la dona, a lliurar-se per ella i, en conseqüència, a rebre-la. Però la dona ha de convertir-se de la seva cobdícia que és el revés tenebrós de la seva gràcia de disponibilitat, aprenent, pel ministeri de l'home, a sotmetre's completament a Déu, rebent-ho tot d'Ell. «Vet aquí l'esclava del Senyor, que es faci en mi segons la teva paraula». Així parla Maria plena de gràcia, aquella que Déu ha rescatat perfectament donant-li la vida. Però les altres «serventes», aquelles que van seguir Jesús fins a la Creu i al Jardí de la Resurrecció, han hagut d'ésser purificades per ell en el mateix ésser: «i algunes dones que havien estat guarides de mals esperits i de malalties», en particular aquella que, la primera, devia acollir al Ressuscitat, «Maria, l'anomenada Magdalena, de qui havien sortit set dimonis» (Lc 8,2). Si l'home ha esdevingut pel pecat original un instrument indòcil i rebel un ésser amb el cor endurit, la dona ha esdevingut com un temple profanat i embriuat, l'espai sagrat del qual té necessitat d'ésser exorcitzat en les últimes profunditats⁴.

Exorcitzada i guarida pel Crist en el seu desig espiritual, la dona esdevé la imatge de l'Església consagrada a Déu com al seu Espòs. A diferència de l'home, a qui Déu «ordena» en un misteri «per servir-se d'ell», la dona rep de Déu una «consagració per servir-lo ell». Per l'ordenació, Déu s'empara de «l'obrar de l'home» per posar-lo al

3. Cf. p.

4. Aquest aspecte negatiu no had'estr amagat en el moment en què es posa a la llum el misteri de la dona. Explica en particular les ambivalències de l'Antic Testament pel que fa a la dona. Mentre que l'Alliberador no havia vingut, la dona, perquè estava habilitada a acollir el millor, podia en tot moment ésser la porta oberta sobre el pitjor. ¿No era la cobdícia religiosa de les dones paganes, que els Israelites esposaven, el que va introduir a Israel el culte dels Baals? ¿I en aquest cas, no valia més que la dona estigués sotmesa al seu marit, com al seu baal, ja que el marit estava sotmès al Déu d'Israel? Aquí també, Crist no va pas abolir la intuïció justa de la Llei, sinó que la va realitzar per a la dona revelant-li «el do de Déu» que ompliria el desig del seu cor deslliurant-lo de la cobdícia.

servei del seu poble en el ministeri. Per la «consagració Déu s'empara de «l'obrar de l'home» per posar-lo al servei del seu poble en el ministeri. Per la «consagració Déu s'empara en «l'ésser de la dona» perquè esdevingui totalment receptiva acollint en ella el do de Déu. El carisma de la dona, és el profetisme de la santedat, la capacitat d'infantar els altres a la santedat. És només a través d'ella, per «els ulls il·luminats del cor» (Ep 1,18) de la dona, que l'home consent a la capacitat divina més secretament amagada en la seva condició de criatura: rebre's de Déu rebent Déu en si mateix. Però és tan sols pel ministeri de l'home que la dona guarda pura la seva disponibilitat al Senyor: sotmetent al discerniment del pastor les seves gràcies profètiques que obren el cor a la santificació, les preserva de les il·lusions de l'il·luminisme⁵. Per tal que la dona sigui el cor de l'home, l'ha d'acceptar com el seu cap, i per tal que l'home sigui veritablement el cap de la dona, l'ha de descobrir com el seu cor. «Posa'm com un segell sobre el teu braç» (Ct 8,6) demana a l'espòs la promesa del Càntic dels Càntics

Si la dona s'ha de sotmetre al ministeri del l'home, l'home, s'ha de deixar consagrar en el misteri de la dona. Això és manifestat per les dues grans consagracions litúrgiques de la dona que són la Consagració de les Verges i la Consagració nupcial (a les quals s'afegia en l'Església antiga una Consagració de les Vídues a redescobrir avui). Perquè la Consagració nupcial, en totes les litúrgies tradicionals, és una «consagració de l'esposa». És sobre ella que el sacerdot pronuncia l'epiclese consagratòria del compromís matrimonial i és «en ella» que el seu espòs és consagrat. Això estava magníficament manifestat per el ritu que consistia en estendre el vel de l'esposa sobre les espatlles de l'espòs durant la Consagració nupcial. Quina llàstima que el ritu del matrimoni actual hagi tingut tan poc en compte tot això, en el mateix moment en què les dones se senten poc reconegudes per l'Església en llur especificitat! Pel que fa a la Consagració de les Verges, és clar que des de l'Església antiga no hi ha hagut equivalència per als homes ascetes que vivien en la continència. El misteri escatològic que també era el seu, només es podia manifestar litúrgicament en la consagració de les dones verges. Una mica com la diaconia, el servei de les dones diaconesses en l'Església antiga, només tenia al contrari, la seva expressió sacramental en el misteri masculí del diaconat.

L'home essent ordenat per representar Déu en les seves

intervencions temporals de l'Església, la dona essent consagrada per anticipar l'Església en el seu estat etern per Déu, els seus papers respectius en l'economia de la salvació on constitueixen junts la imatge de Déu (Gn 1,27), són inseparables però irreductibles l'un de l'altre «a fi que cap criatura humana no es gloriï davant de Déu» (I Co 1,29). Per això Sant Pau, abans de demanar a les dones d'ésser «obedients al seu marit com al Senyor» (Ep 5,22), és a dir als que han de «estimular-les i entregar-se per elles com Crist» (Ep 5,25), recorda el principi d'independència que els lliga l'un a l'altre: «Sigueu obedients els uns als altres en el temor de Crist» (Ep 5,21).

22 de juliol 1980

Festa de Santa Maria Magdalena en el desert de la Cartoixa de Mougères al costat de les Germanetes de Betlem

Fr. Juan-Miguel Garrigues

LA GRÀCIA DE SER DONA

NOTA DEL TRADUCTOR

Per traduir les cites de la Bíblia he utilitzat LA BÍBLIA «versió dels textos originals i notes pels Monjos de Montserrat» Quarta edició Ed. Casal i Vall, Andorra, excepte les referències Ep.

Traducció d'Araceli Cucurell Viñas

5. La gran heretgia il·luminista, que va ésser als segles II i III, el Montanisme, es va produir quan els bisbes i els sacerdots es van posar a remolc de les «profetesses».

La fusteria de Natzaret

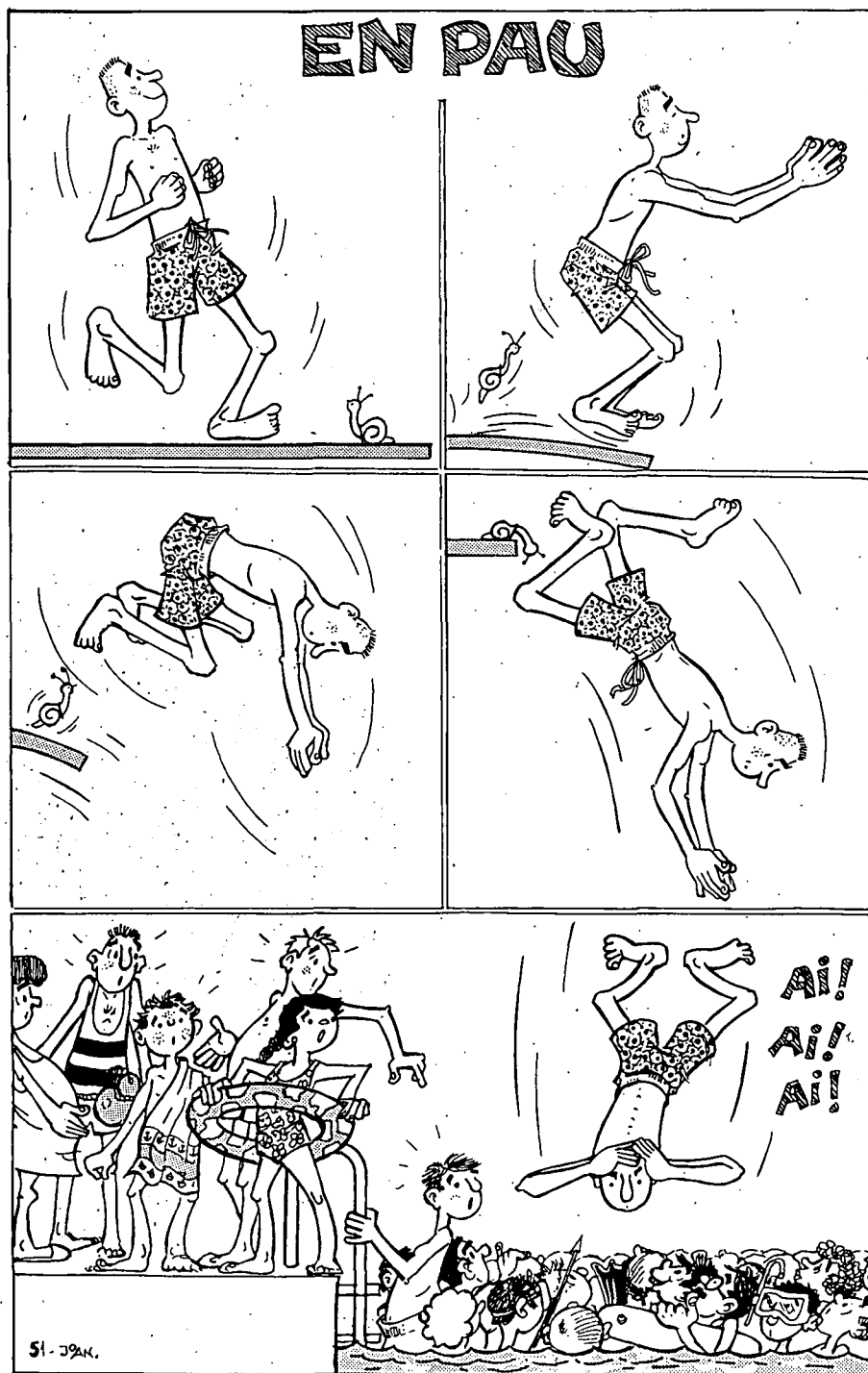
M'hauria agradat poder treure el nas a la fusteria de Natzaret. Veure com sant Josep feia una roda de carro o una finestra; i com Jesús passava el ribot o clavava claus. No ho sé si a sant Josep li empipaven els xafaders, però... estic segur que Jesús tenia més d'un amic que anava pel taller a fer més nosa que servei, com diu la mare.

M'hauria agradat veure sant Josep amb la barba plena de serradures i veure Jesús escombrant els encenalls. És clar, ara només puc imaginar-m'ho, i... no sé com dir-ho, veure Jesús, el Fill de Déu fet home, passant el ribot, escombrant els encenalls o arrossegant un tauló de fusta, m'emociona.

M'agradaria saber què pensava Jesús mentre feia de fuster: "Pare, jo estimo molt i molt a tothom, però... la gent m'estimarà a mi? ¿Seran tan atrevits com per clavar-me a la creu? ¿Quan vols que comenci a parlar públicament i a mostrar-los clarament que he vingut a salvar-los?"

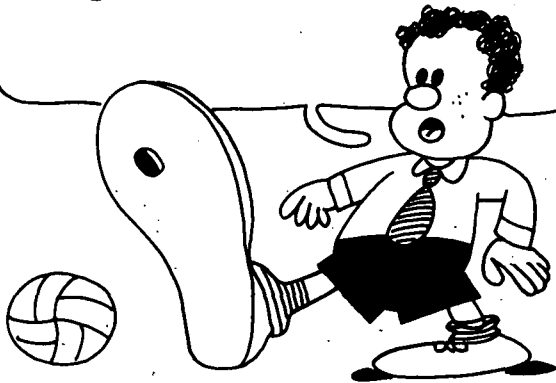
Després devia sospirar a fons, o potser algun clau que se li torçava, li trencava el fil dels seus pensaments. Sant Josep se'l devia mirar de reüll, i potser se li escapava el somriure, i l'ajudava. Tots dos devien esperar l'hora en què Maria els cridria dient: "Veni, el dinar és a la taula".

Com m'hauria agradat treure el nas a la fusteria de Natzaret! i a vosaltres, no?

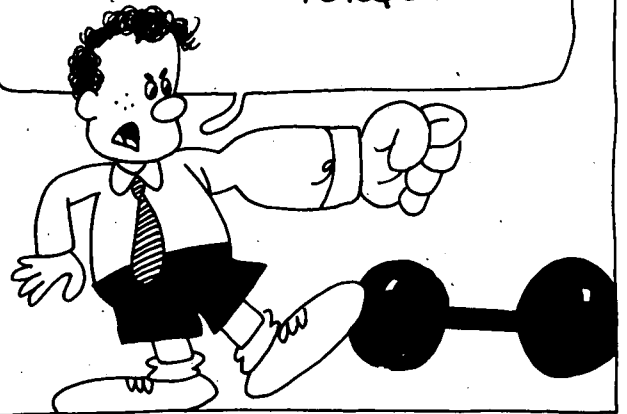

EN PITU CALSAPEU

SI TINGUÉS UN PEU
MOLT GRAN
SERIA FUTBOLISTA

SI TINGUÉS UN BRAC
MOLT GRAN SERIA L'HOME
FORÇUT.

SI TINGUÉS
UN CAP
MOLT GRAN
SERIA UN
GAVI
CIENTÍFIC.

SI TINGUÉS LA
BOCA MOLT GRAN
SERIA CANTANT
D'ÒPERA

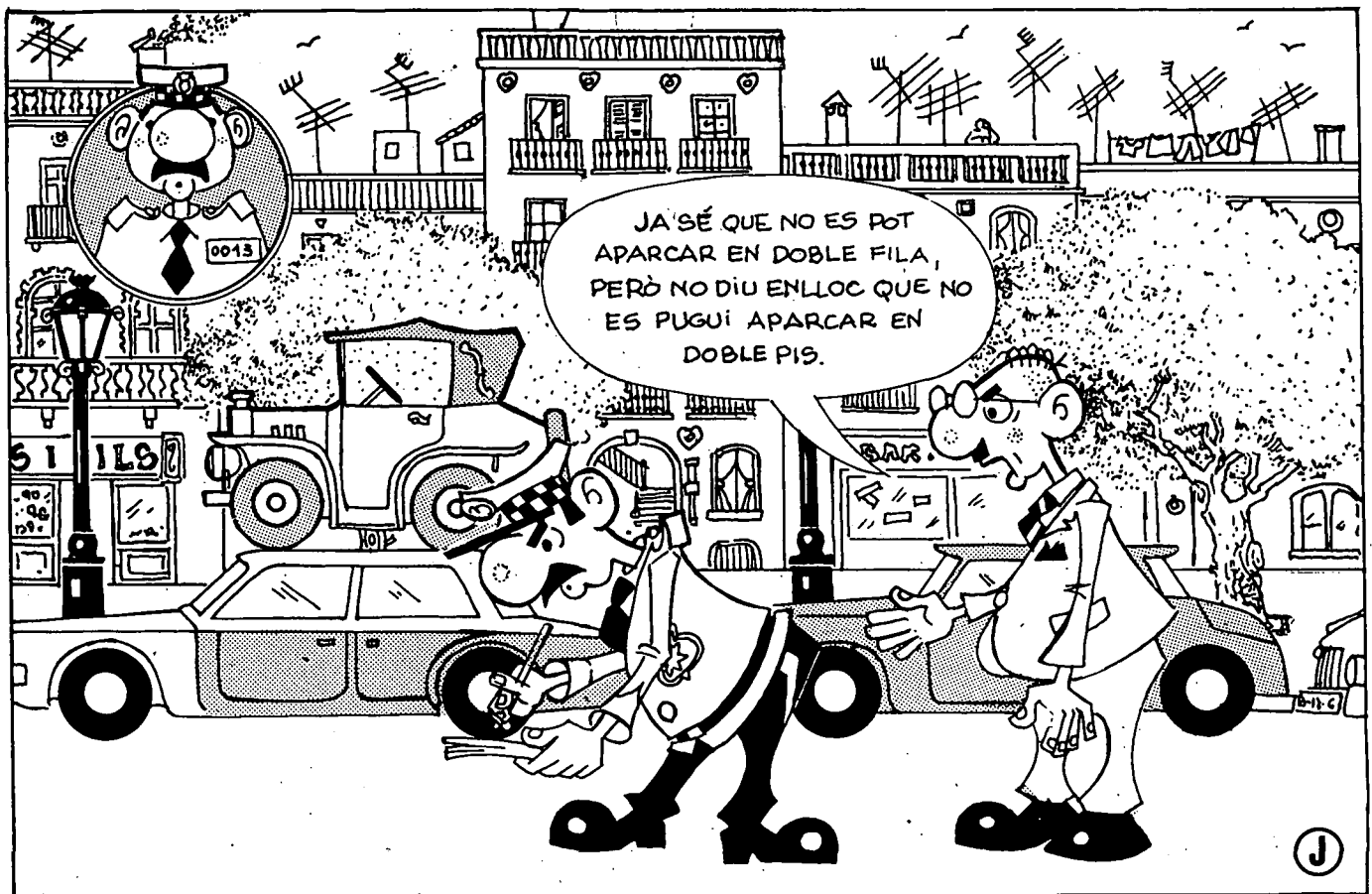
SI TINGUÉS UNA
ORELLA
MOLT GRAN
SERIA
DETECTIU
PRIVAT

PERÒ COM QUE NO TINC
RES DE TOT AIXÒ NOME'S
Sóc UN NEN COM TOTS
VOSALTRES.

La Baldufa

Catalunya Cristiana

Montserrat

Tots els eixerits hi heu estat a Montserrat, oi? Si no, cal que demaneu als vostres pares que us hi portin ben aviat. Perquè Montserrat és una muntanya diferent, bonica i pintoresca i és una gran abadia benedictina, però per damunt de tot és un símbol de Catalunya: el seu Santuari Nacional.

Oi, eixerits, que estimeu la Mare de Déu? Catalunya, la nostra Catalunya cristiana ha estat sempre devota de la mare del Crist. Tot Catalunya està plena d'esglésies i d'ermites dedicades a la Mare de Déu: amb les advocacions de Núria, Queralt, la Mercè, la Cinta, el Tura, el Vinyet i tantes d'altres la Verge Maria és la patrona i reina dels nostres pobles i ciutats.

Però a Montserrat, prop de la nostra Moreneta hi acudim tots els catalans. Montserrat ens uneix a tots. Montserrat és la nostra casa pairal. El Monestir de Montserrat fou fundat per l'Abat Oliva l'any 1023 i sempre ha sabut mantenir la seva catalanitat tot i els diversos intents de castellanitzar-lo des que el primer rei castellà de Catalunya, Ferran el Catòlic, ordenà que Montserrat passés a dependre de Valladolid. La guerra del francès li fou funesta, perquè les forces espanyoles l'ocuparen, fortificaren i expoliaren en nom de les "necessitats de la guerra" i els francesos, en ocupar-lo, destruïren

el monestir i les seves instal·lacions.

Quan el 1862 fou nomenat abat Dom Miquel Muntadas -ja independent de Valladolid- el monestir va tenir una important revifalla.

El 1881 la Mare de Déu fou coronada i procla-

mada patrona de Catalunya. Durant la nostra guerra civil la Generalitat aconseguí -gràcies sobretot al conseller Ventura i Gassol- preservar el monestir de la destrucció, tot i que no va poder evitar la mort d'una colla de monjos, sacrificats per la fúria revolucionària.

En acabar la guerra uns monjos -Dom Aureli M. Escarré com a capdavanter- s'avançaren a la projectada ocupació de les forces franquistes, que volien traspasar Montserrat a un altre orde religiós, i entraren abans al Monestir.

Les grans figures de la nova i important reconstrucció foren l'Abat Marcet i el seu successor, l'Abat Aureli Maria Escarré, que morí a l'exili després que la seva defensa dels drets de Catalunya l'obligués a deixar el país.

Demaneu a la nostra Verge Bruna -com escrigué el bisbe Torras i Bages en la seva "visita espiritual"- que des del seu castell de Montserrat defensi d'enemics espirituals tota la terra catalana que té encomanada.

BABAR

i els seus amics a casa

BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

Enfilada dalt d'un tamboret, Flora

emmicola la

se'n menja més

que no en posa dins el

Alexànder s'ho passa d'allò més bé
remenant al tota la pasta.

-Vés amb compte! -diu a Zèfir, que
brenca l' massa de pressa.

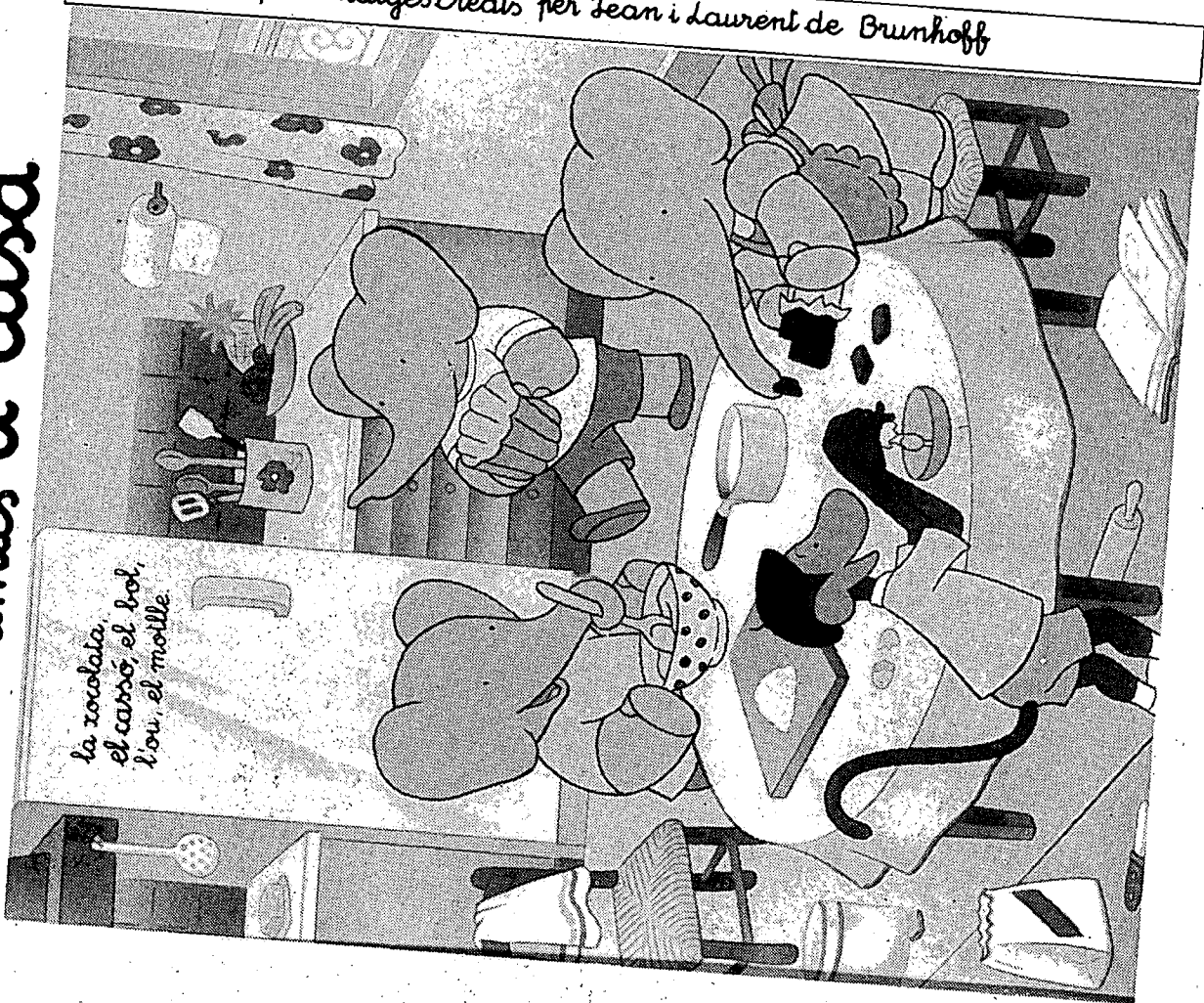
Pom ha posat el a punt.

-Que bé, estaria fet de seguida!

-Mens, a taula! -crida Celest.

-I quan posem el pastís al forn? -pregunten.

Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

Súpercalifragilísticespialidós

Jo forma part d'una d'aquelles generacions que va créixer envoltada d'elefants amb grans orelles, gats aristocràtics, gossos que menjaven spaghetti i petits cervatons ingenus.

J.R. no compon res al costat de la Cruella de Vil. I tot vaixell pirata de categoria creuarà els aires enlloc dels oceans. Les bruixes porten cistells plens de pomes vermelles i les fades, paraigües xerraires. I és clar, els óssos es tornen bojos pels plàtans.

Vam plorar amb Bambi, vam patir amb Dumbo i vam riure amb l'ànec Donald. Vam fer esport amb Goofy, i vam passejar en un cotxe que en lloc de tossir feia quelcom així: Chitty-Chitty, Bang-Bang.

Els contes clàssics es van vestir de la màgia dels

dibuixos de Disney. I els nostres somnis es van omplir de ratolins grassonets i entremaliats esquiroles.

Més tard vam veure el T.J. pujant al terrat, i fins i tot llavors, ens va sobtar que no es trobés amb un munt de bruts escura-xemeneies ballant entre les taulades.

Avui, vosaltres creixeu enmig de tortugues expertes en arts marcial i personatges musculats que s'esbatussen en calçotets.

Potser no sereu tan innocents per creure que tot és més senzill amb una mica de sucre.

Quan no se sap què dir, només hi ha una cosa: súpercalifragilísticespialidós.

Busqueu l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 10, versets del 27 al 30 (Jo 10:27-30).

Reflexionem: 1. Jesús es dirigeix a un poble, a una gent, que vivien de l'agricultura, de la ramaderia i de la pesca. I per això sovint explica paràboles i posa exemples trets de la vida real. La paràbola del Bon Pastor és ben coneguda. Jesús és el Bon Pastor, l'Únic, que pot portar-nos fins a la Terra Promesa del Regne de Déu.

2. Tota la Humanitat està cridada a viure la Felicitat i la Vida eterna. Perquè Déu vol que tots els homes se salvin. Tots, una hora o altra, sentim en el nostre cor la crida del Pastor. Nosaltres tenim la sort de conèixer-lo, de tenir la seva Paraula en els Evangelis, i haver estat incorporats a la seva Salvació per la fe i pel baptisme en la seva Església.

3. La vida cristiana és això: escoltar i seguir Jesús. Creure que Jesús ens donarà la Vida eterna. Creure que estem segurs en el seu Amor i en les seves mans. I que el Pare ens estima, perquè nosaltres en el seu Fill, hem estat també fets fills seus.

■ El mossèn

JESÚS ENS PARLA

LA MARIONA

